

MINISTERUL DE INTERNE
DEPARTAMENTUL SECURITĂȚII STATULUI



securitatea

STRICT SECRET

nr. 3 (51) — 1980

STRICT
SECRET

Securitatea



Exemplar nr. 635

1980

Cuprins

	<u>Pag.</u>
...	
	Cincisprezece ani de victorii pe drumul destinului comunist al patriei 3
DEZBATERI-OPINII	
	Munca cu rețeaua informativă — problemă de per- manentă actualitate — grupaj realizat de mr. Gheorghe VASILE și mr. Nicolae CĂLUGĂRIȚA 13
SUB SEMNUL UNEI SPORITE EXIGENȚE IN MUNCA	Măsurile ce se impun a fi luate pentru prevenirea pe teritoriul R. S. România a oricăror acțiuni teroriste inițiate și pregătite în străinătate — de col. Ioan BOTOFEI 26
	Prevenirea săvârșirii de infracțiuni ori alte fapte antisociale în rindul tineretului — sarcină prioritară a compartimentelor de profil — de lt. col. Mihai MIHAI 30
IN SPRIJINUL INVĂȚĂMÎNTULUI DE SPECIALITATE Informații interne	Conlucrarea dintre compartimentele de informații interne pentru prevenirea și neutralizarea activității ostile a elementelor cu legături și influențe pe raza mai multor județe — de lt. col. Gheorghe GAVRILĂ 33
✓ Contrainformații în sectoarele economice	Sarcinile ce revin ofițerilor de contrainformații în sectoarele economice pentru prevenirea oricăror acte de natură să afecteze îndeplinirea obiectivelor de plan, realizarea investițiilor și calitatea producției (documentar) — de lt. col. Lucian VĂCEANU, mr. Ioan DEACONU și mr. Adrian TURCITU 38
Informatică- documentare	Utilizarea datelor din sistemele de prelucrare au- tomată în activitatea de prevenire desfășurată de or- ganele de securitate (documentar) — de col. Horia BRESTOIU 43
	Raportarea și urmărirea evoluției și soluționării evenimentelor cu caracter deosebit (consultație) — de col. Ion GEAGLĂ 48

Din problematica
muncii T.O.

Ridicarea calității muncii în folosirea și exploatarea mijloacelor tehnico-operative (consultație) — de col. Alexandru ȚENCU și lt. col. Mircea ROȘCA

Pag.

51

Pregătirea cadrelor
de securitate în
probleme ale muncii
de miliție

Urmărirea locală, zonală și urmărirea generală. Sprijinul ce poate fi acordat de organele de securitate în rezolvarea sarcinilor pe această linie (documentar) — de g-ral-mr. Nicolae CHIRIAC

55

CADRAN
PROFESIONAL

Vă prezentăm cazul TIBI — de nr. Alexandru IOVANAȘ

61

SIBARITUL — de col. Constantin BORCAN

63

DIN EXPERIENȚA
NOASTRA

Aspecte privind cooperarea dintre organele de securitate și celelalte formațiuni ale Ministerului de Interne — de col. Gheorghe DĂNESCU și col. Emilian GEORGESCU

67

Filmele realizate pe profilul apărării secretului de stat pot fi folosite în mod ingenios — microinterviu cu col. Aurel MIHALCEA realizat de nr. Constantin VOIVOZEANU

71

Semnal editorial — de col. Dimitrie BĂLAN

72

DIN PRESA DE
PESTE HOTARE

Tendințe moderne de aplicare a hipnozei în munca de investigații polițienești — traducere-prelucrare de nr. Nicolae OLTEANU

73

Știați că... rubrică realizată de cpt. Maria BUGA

75

Bibliografie la temele pentru pregătirea de specialitate (convocările a III-a și a IV-a)

76

Publicația este editată în cadrul Centrului de informatică și documentare.

Redactori: Major Gheorghe VASILE și lt. col. Petre HLADCHI

Comanda nr. 042

Apărut : august 1980



CINCISPREZECE ANI DE VICTORII PE DRUMUL DESTINULUI COMUNIST AL PATRIEI

Anii de glorie ai construcției socialiste în România se constituie de la Congresul al IX-lea al partidului într-o epocă de aur, cea mai fertilă și mai rodnică în împliniri din istoria bimilenară a mult încercatului nostru popor.

Acum 15 ani, când începea această epocă, cu dimensiuni de eră pe planul devenirilor economico-sociale, națiunea română și-a încredințat toate speranțele și aspirațiile de mai bine celui mai clarvăzător, înțelept și iubit fiu al său, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, alegindu-l drept cirmaci cu însușiri de geniu al forței politice care ne călăuzește pe drumul destinului comunist al patriei.

Eveniment crucial în existența socialistă a României libere și independente, Congresul al IX-lea al partidului a însemnat o piatră de hotar în viața social-politică și economică a țării noastre, inaugurând un uriaș proces de redimensionare a conștiinței de sine a poporului român, de deschideri deosebit de originale și curajoase spre potențarea și valorificarea superioară a resurselor și creativității proprii, într-un spirit nou, de mare dinamism, orientat cu îndrăzneală și imaginație spre realitățile naționale și cerințele acestora. Un asemenea proces, declanșator de inepuizabile energii și virtuți constructive, a deschis noi orizonturi și perspective tot mai largi operei de construcție socialistă, reflectate în faptul că într-o perioadă relativ scurtă de timp s-au obținut realizări epocale.

În 15 ani de istorie nouă, România s-a schimbat structural, preferențele revoluționare înfăptuite cu un incandescent avânt cuprinzând unitar și armonios toate laturile societății.

Strategia dezvoltării economico-sociale, întemeiată pe liniile directoroare stabilite de Congresul al IX-lea al partidului și continuate și

amplificate de congresele și conferințele naționale ce au urmat, a determinat ritmuri de creștere de nivel mondial.

În această perioadă s-au făcut pașii cei mai viguroși în dezvoltarea forțelor de producție, făurindu-se o economie națională cu o structură modernă, în care industria a ajuns de 53 de ori mai puternică decât în 1938, fiind dotată cu mijloace de producție avansate, capabile să rezolve cele mai complexe probleme ale progresului tehnic contemporan și să asigure inzestrarea tuturor ramurilor cu mașini și utilaje de înalt randament.

Insemnate realizări s-au obținut și în agricultură, unde schimbările majore petrecute în baza tehnico-materială au determinat înregistrarea în acești ani a celor mai mari recolte din întreaga sa istorie.

O amploare fără precedent au cunoscut investițiile, care, într-o concepție profund științifică, au fost orientate concomitent către modernizarea în ritm susținut a economiei și amplasarea rațională a forțelor de producție pe întreg teritoriul țării, pentru a se asigura dezvoltarea echilibrată a tuturor zonelor. Ca urmare, dacă în 1965 doar Capitala și alte trei județe realizau o producție industrială de 10 miliarde lei, în 1980 există create capacități pentru atingerea cel puțin a acestui nivel în toate județele țării. Practic, într-un răstimp de numai 15 ani au fost create noi locuri de muncă pentru aproape o treime din populația activă a României, ceea ce ne dă o imagine elocventă a înțelepciunii și umanismului unei asemenea politici de dezvoltare a țării, a forței și echilibrului economiei noastre naționale.

Într-un deceniu și jumătate, pe harta socialismului nostru a apărut pe lângă obiectivele economice, definitorii pentru aceste mărețe timpuri, și un întreg nou univers de viață spirituală, concretizat în școli, universități, palate ale științei, culturii, sporturilor ș.a. Au prins viață, de asemenea, hotărârile adoptate și obiectivele stabilite în forumurile supreme ale comuniștilor cu privire la afirmarea largă a cuceririlor tehnico-științifice în toate domeniile de activitate și la revoluționarea învățământului, prin organizarea și așezarea pe baze noi a școlii și prin integrarea sa cu cercetarea și producția. Prin acțiuni și inițiative de înalt patriotism au fost reintegrate în viața culturală a țării tradițiile ce definesc spiritualitatea poporului român și s-a trecut la revigorarea lor în raport cu exigențele și orizonturile noastre de azi, pentru a le ridica la înălțimea unor cote valorice superioare.

Transformările și mutațiile calitative de mare amploare care au schimbat înfățișarea României în decursul celor 15 ani trecuți de la Congresul al IX-lea al partidului au determinat ridicarea pe o treaptă superioară a bunăstării poporului și realizarea unei noi calități a vieții, dezvoltarea generală a civilizației materiale și spirituale a societății noastre socialiste, afirmarea tot mai puternică a umanismului revoluționar, în centrul căruia sînt situate demnitatea, libertatea și fericirea omului.

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, sublinia în acest sens în Cuvîntarea rostită la marea adunare populară de la Medgidia că „În mod neabătut, partidul a făcut totul ca, odată cu dezvoltarea forțelor de producție, cu ridicarea generală a țării noastre, să

crească nivelul de trai material și spiritual al poporului. Putem spune cu mîndrie că tot ceea ce înfăptuim este destinat bunăstării și fericirii omului, întregului popor, că socialismul pe care-l edificăm în România se realizează cu oameni și pentru oameni, asigurînd poporului o viață tot mai demnă, îmbelșugată, liberă și fericită” *).

Odată cu dezvoltarea atît de impetuoasă a forțelor de producție, în spiritul hotărîrilor istorice adoptate de Congresul al IX-lea și de forumurile supreme ulterioare, în acești 15 ani partidul nostru a creat structuri sociale noi, originale, corespunzătoare configurației actuale a bazei materiale a societății și imperativelor înaintării accelerate a țării pe culmi tot mai înalte de progres și civilizație. Preocuparea activă și laborioasă pentru făurirea unui cadru social demn de epoca de reală libertate și independență în care trăim a determinat adîncirea și lărgirea necontenită a democrației socialiste, prin instituționalizarea unor organisme politice și obștești unice în lume, care asigură participarea directă a celor ce muncesc la conducerea societății, la elaborarea și înfăptuirea a tot ceea ce privește prezentul și viitorul țării. Nu mai demult decât în ultimele cîteva luni, viața social-politică românească a fost puternic marcată de o suită de consfătuiri și întruniri de lucru, caracteristice acestor 15 ani, care se înscriu în practica promovată consecvent de secretarul general al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, de a se consulta și a dezbate cu activul de bază, cu masele largi populare problemele perfecționării fiecărui sector de activitate, stabilindu-se măsurile ce se impun pentru a se asigura înaintarea fermă pe magistrala dezvoltării multilaterale a patriei. Democrația muncitorească, autoconducerea și autogestiunea, alături de alte măsuri menite să ducă la creșterea rolului maselor în viața social-politică a țării, permit manifestarea și afirmarea plinară a personalității umane, imbinarea armonioasă a intereselor generale cu interesele personale ale fiecărui cetățean.

Amplele transformări calitative înfăptuite pe planul conducerii științifice a societății în această perioadă au avut la bază orientări principiale profund originale, cea mai importantă dintre ele vizînd creșterea rolului conducător al partidului în toate domeniile de activitate. Teza potrivit căreia conducerea de către partid este o cerință legică, condiția primordială a succesului în revoluția și construcția socialistă și-a găsit în ultimul deceniu și jumătate o strălucită confirmare, toate marile izbînzii obținute datorîndu-se tocmai capacității partidului de a fi călăuza sigură și încercată a poporului pe calea edificării noii orînduiri.

Practica social-politică a anilor de după Congresul al IX-lea dovedește cu prisosință că „Partidul — așa cum subliniază tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în Raportul la cel de-al XII-lea Congres al Partidului Comunist Român — se afirmă tot mai puternic ca centru vital al întregii națiuni, de la care emană gîndirea cutezătoare menită să asigure transformarea revoluționară a societății, forța ce însuflețește

*) Nicolae Ceaușescu — Cuvîntare la marea adunare populară de la Medgidia, Știința din 18 iulie 1980.

toate energiile creatoare și pune în valoare geniul întregului popor român, deschizând patriei minunate perspective de progres și civilizație.“*)

Atestind încă o dată un adevăr verificat de viață cu forța atit de convingătoare a faptelor, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU arăta la marea adunare populară de la Medgidia că perioada celor 15 ani de la Congresul al IX-lea a demonstrat cu putere că „...partidul nostru comunist își îndeplinește — ca și în trecut — cu cinste misiunea istorică de a conduce națiunea noastră pe calea socialismului și comunismului, a bunăstării și fericirii“**).

O intensă și rodnică activitate a desfășurat partidul în acești 15 ani și pe tărîmul vieții internaționale, pentru afirmarea plenară a identității poporului român în concertul națiunilor.

În condițiile în care printr-o strategie și o tactică cu un profund caracter patriotic ideile de independență și suveranitate au căpătat un conținut real, eliberat de dogme și inchiștări, înălțarea demnității și mândriei naționale pe piscuri încă neatinse pînă la Congresul al IX-lea al partidului a dat o nouă dimensiune politicii externe românești.

Timp de 15 ani, relația dialectică dintre obiectivele dezvoltării interne și liniile directoare ale activității externe s-a manifestat cu o vigoare fără precedent, România cunoscînd o ascensiune neîntreruptă pe plan mondial.

Prin politica sa de pace, destindere și colaborare între toate statele, indiferent de orînduirea lor socială, bazată pe principiile coexistenței pașnice subliniate de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU cu deosebită claritate la Congresul al IX-lea al partidului și apoi cu nenumărate alte prilejuri și concretizate permanent în acțiuni de larg răsunset, țara noastră s-a impus pe arena internațională ca un factor deosebit de dinamic al schimbului de valori spirituale și materiale în lume, ca un promotor fervent al edificării noii ordini economice mondiale și ca o prezență activă și eficientă în reglementarea marilor probleme cu care se confruntă omenirea.

Justețea politicii externe a țării noastre a fost subliniată de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în Cuvîntarea la Reuniunea solemnă consacrată împlinirii a 15 ani de la Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, prilej cu care arăta că „...aceasta a făcut ca România să aducă o contribuție importantă la soluționarea problemelor complexe ale vieții internaționale, să se bucure de prestigiu pe plan mondial, să aibă prieteni pe toate meridianele lumii.“***)

Dinamica realității românești de astăzi își are profunda cauzalitate în voința conștientă a tuturor celor ce muncesc, indiferent de naționalitate, care, strîns uniți în jurul partidului, a secretarului său general, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, nu precupețese nici un efort pentru propășirea României socialiste libere și suverane.

*) Nicolae Ceaușescu — *Raport la cel de-al XII-lea Congres al P.C.R.*, Ed. politică, București — 1979, pag. 68.

**) Nicolae Ceaușescu — *Cuvîntare la marea adunare populară de la Medgidia*, Scînteia din 18 iulie 1980.

***) Scînteia din 20 iulie 1980.

Cel de-al IX-lea Congres al Partidului Comunist Român, care „a marcat trecerea la o etapă nouă de dezvoltare a societății socialiste românești, de consolidare a cuceririlor socialiste și, apoi, de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate“*), a rămas înscris cu litere de aur în istoria României, exact cum aprecia, cu 15 ani în urmă, cu un uimitor spirit vizionar, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

Toate marile înfăptuiri ale celor 15 ani ciți au trecut de la Congresul al IX-lea al partidului poartă amprenta inconfundabilă a gîndirii și acțiunii revoluționare ale tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, a spiritului său profund innoitor, pe care l-a introdus cu perseverență în viața partidului și a întregii societăți.

Fiu credincios al poporului din care s-a ridicat și pe care îl slujește cu un devotament unic, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU are un rol decisiv, determinant în elaborarea și aplicarea strategiei politice de înaintare fermă a țării pe culmile progresului și civilizației socialiste, devenind prin aceasta ctitorul României moderne, arhitectul noii geografii materiale și spirituale a patriei.

În acești ani tumultuoși și patetici, de mari izbinzi și de cruciale confruntări cu probleme privind noul nostru destin în lume, secretarul general al partidului s-a dovedit un exemplu inegalabil de fierbinte dragoste de neam și de țară, de excepțională putere de muncă, cu care a pus bazele unei platforme vizionare și curajoase, validată în chip strălucit de practica istorică a ultimului deceniu și jumătate.

Unul dintre meritele excepționale ale tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, comandant suprem al Forțelor armate, este și acela de a fi manifestat de-a lungul prodigioasei sale activități politice din ultimii 15 ani o grijă permanentă pentru conducerea și îndrumarea organelor de securitate, pentru perfecționarea muncii acestora în raport cu noile condiții economice, sociale și politice din România.

La scurt timp după Congresul al IX-lea al partidului, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU sublinia că „În condițiile social-politice actuale ale țării noastre, perfecționarea activității organelor de securitate... constituie o sarcină deosebit de actuală și importantă pentru dezvoltarea societății.“**)

Ca urmare, anii care au trecut au fost marcați de o intensă și rodnică preocupare pentru îmbunătățirea activității organelor de securitate, în contextul șirului neîntrerupt de măsuri de perfecționare a organizării și conducerii societății, inițiate și fundamentate științific de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU.

Amplul și continuul proces de perfecționare a activității organelor de securitate potrivit principalelor direcții stabilite în acest sens de documentele de partid, începînd cu cele ale Congresului al IX-lea,

*) Nicolae Ceaușescu — *Cuvîntare la Reuniunea solemnă consacrată împlinirii a 15 ani de la Congresul al IX-lea al P.C.R.*, Scînteia din 20 iulie 1980.

**) Nicolae Ceaușescu — *Cuvîntare la Consiliul de bază al Ministerului Afacerilor Interne* — 18 iulie 1967, în „România pe drumul desăvîrșirii construcției socialiste“, vol. II, Ed. pol. București, 1968, pag. 410.

și de orientările, ordinele și indicațiile date de tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, are ca obiectiv permanent creșterea ponderii acțiunilor de prevenire, de împiedicare a comiterii faptelor de natură să prejudicieze interesele statului.

Prevenirea, așa cum este concepută și definită în documentele de partid din perioada acestor 15 ani de extraordinară efervescentă creație, în operele de inestimabilă valoare teoretică și practică ale tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, trebuie considerată coloana vertebrală a apărării cuceririlor revoluționare ale națiunii noastre socialiste. Aproape că nu a existat împrejurare în care comandantul nostru suprem să nu se refere la prioritatea sarcinilor de prevenire.

Făcând din activitatea de prevenire o cerință de bază a muncii noastre și un criteriu de apreciere a modului de îndeplinire a misiunilor ce ne revin, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU sublinia în Cuvîntarea rostită la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne din 23 decembrie 1976 că „Pe primul plan trebuie pusă prevenirea oricăror acțiuni dușmănoase. Cu cât se va reuși să se prevină ca unii cetățeni ai țării noastre să fie angajați în asemenea acțiuni, cu atât vom putea aprecia mai pozitiv activitatea organelor de securitate...” *)

În cei 15 ani care au trecut de la Congresul al IX-lea al partidului, perfecționarea muncii aparatului de securitate a fost nemijlocit legată de îndeplinirea îndatoririi de cea mai mare răspundere ce ne revine de a asigura respectarea și aplicarea întocmai a legilor țării, întărirea legalității socialiste, astfel ca nimeni să nu poată lovi în interesele orînduirii noastre noi, ale poporului român constructor al socialismului.

Acest imperativ este statuat în Programul Partidului Comunist Român de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, adoptat de Congresul al XI-lea al partidului, în care se subliniază: „Organele de securitate trebuie să acționeze în concordanță strictă cu prevederile legii, să respecte și să asigure aplicarea neabătută a legalității socialiste, veghind ca nimeni să nu fie pedepsit sau să sufere pe nedrept și, totodată, nici o persoană care atențiază la cuceririle revoluționare sau încalcă legile țării să nu rămână nepedepsită...” **)

La baza îndeplinirii sarcinilor pe această linie stau principiile fundamentale stabilite de Conferința Națională a partidului din 7—9 decembrie 1977, din care rezultă necesitatea sporirii contribuției organelor de securitate la educarea cetățenilor în spiritul legalității, întăririi conlucrării cu procuratura și justiția, cu conducerile altor organe și organizații de stat, de masă și obștești, extinderii practicii informării populației și dezbaterii publice cu privire la diferite cazuri de infracțiuni.

*) Nicolae Ceaușescu — Cuvîntare la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne — 23 decembrie 1976, Ed. politică București, pag. 14.

**) Programul P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism, Ed. politică, București, 1975, pag. 127.

În înlăptuirea cerințelor de perfecționare a activității, organele de securitate și-au întărit și diversificat continuu legăturile cu masele largi populare, transpunind astfel în viață concepția profund revoluționară a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU, potrivit căreia apărarea valorilor fundamentale ale socialismului se realizează de către întregul popor, sub conducerea partidului, aparatului de securitate revenindu-i rolul de instrument specializat al statului pentru prevenirea și combaterea infracțiunilor și faptelor antisociale.

„Forța, tăria organelor de securitate constau în legătura indisolubilă cu poporul, cu masele populare!” ne atrăgea atenția secretarul general al partidului în Cuvîntarea la festivitatea din Capitală consacrată aniversării organelor de securitate din 12 octombrie 1973, iar la o altă întâlnire cu activul nostru de partid și cadrele de conducere, comandantul suprem sublinia: „Numai cu participarea activă a oamenilor muncii se vor putea obține succesele pe care le dorim..., se va putea reduce continuu numărul acelor care pot fi antrenați în încălcarea legilor și normelor de conviețuire socială...” *)

Măsurile de perfecționare a activității organelor de securitate întreprinse în acești 15 ani de mari victorii obținute în edificarea socialistă a țării, sub îndrumarea permanentă a partidului, a tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU personal, au vizat ridicarea continuă a nivelului pregătirii politico-ideologice, profesionale și militare a tuturor cadrelor de securitate.

Îmbunătățirea tuturor laturilor procesului de educare și pregătire desfășurat cu aparatul de securitate își are izvorul în cerințele ce le implică înalta calitate de activiști de partid și de stat pe care ne-a atribuit-o comandantul nostru suprem, în răspunerile ofițerilor de securitate față de popor pentru rezolvarea cu competență și în mod științific a problemelor mereu mai noi și mai complexe din munca practică, în inșeși imperativele perfecționării activității de înlăptuire a politicii partidului în domeniul apărării securității statului.

Pornindu-se de la cerința de a se conferi întregii munci de securitate un profund spirit de partid, s-au întreprins măsuri diversificate și se acționează permanent pentru a se asigura însușirea temeinică și transpunerea fermă în viață a conținutului hotărîrilor de partid, a indicațiilor, orientărilor și ordinelor comandantului suprem, pentru a crește capacitatea tuturor ofițerilor de securitate de a înțelege și rezolva în mod corespunzător problemele cu care se confruntă.

În acest sens, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al partidului, sublinia: „Trebuie să ridicăm și mai mult nivelul profesional, nivelul politic de înțelegere a problemelor noi care se pun în actuala etapă de dezvoltare a societății noastre, pentru că numai așa lucrătorul de securitate... va putea să se orienteze și să-și îndeplinească în bune condiții îndatoririle sale...” **)

*) Nicolae Ceaușescu — Cuvîntare la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne — 23 decembrie 1976, Ed. politică, București, 1976, pag. 17.

**) Nicolae Ceaușescu, Cuvîntare la festivitatea din Capitală consacrată aniversării organelor de securitate — 12 octombrie 1973, Ed. politică, București, 1973, pag. 14.

Importanța covârșitoare a pregătirii din toate punctele de vedere a cadrelor este evidențiată în mod deosebit de comandantul nostru suprem în Cuvîntarea rostită la Reuniunea solemnă consacrată împlinirii a 15 ani de la Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, în care arată: „Consider că este bine să subliniez, și cu acest prilej, necesitatea de a acorda mai multă atenție ridicării nivelului politic și ideologic al cadrelor noastre, pregătirii lor profesionale, tehnice și științifice. În condițiile de astăzi, cînd punem pe primul plan afirmarea cu putere a științei, a noului, a unei calități superioare în toate domeniile, nu se poate concepe înlăptuirea acestor deziderate fără ridicarea continuă a nivelului de cunoștințe politice și profesionale, a nivelului ideologic. Aceasta este valabil pentru toate cadrele noastre de partid și de stat...”^{*)}.

Una dintre laturile hotărîtoare ale perfecționării activității organelor de securitate, căreia începînd cu Congresul al IX-lea i s-a acordat o atenție deosebită, a constituit-o înlăptuirea cu consecvență a politicii de cadre a partidului.

Conducerea de partid, personal tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU au vegheat neobosit ca în organele de securitate să fie încadrați și să muncească numai lucrători cu o înaltă conștiință partinică, animați de un puternic patriotism, devotați trup și suflet cauzei revoluției și construcției socialiste. În conformitate cu normele și criteriile de selecționare, pregătire și promovare a cadrelor stabilite de conducerea de partid, s-a îmbunătățit continuu compoziția aparatului de securitate, în deplină concordanță cu rolul și locul său în ansamblul social, cu importanța politică a sarcinilor ce le are de îndeplinit. Sporirea calității aparatului de securitate potrivit exigențelor noii etape a construcției socialiste deschise de Congresul al IX-lea s-a realizat îndeosebi prin creșterea numărului de cadre provenite din activiști de partid și prin încadrarea de ofițeri din rîndul muncitorilor, asigurîndu-se astfel, și pe această cale, întărirea spiritului partinic, dezvoltarea combativității și fermității în apărarea cuceririlor revoluționare.

În cadrul perfecționării activității organelor de securitate din ultimii 15 ani s-a avut în vedere continua îmbunătățire a mijloacelor și metodelor specifice de muncă, comandantul nostru suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, cerîndu-ne ca în toate acțiunile întreprinse să ne bazăm pe o concepție clară, științifică, pe metode, tehnici și mijloace moderne, în consens cu nivelul atins pe plan internațional.

Pentru aceasta s-au făcut mari investiții materiale și de inteligență, desfășurîndu-se o activitate susținută de adaptare a cuceririlor științei și tehnicii la specificul muncii de securitate și de promovare mai fermă a noului în domeniul mijloacelor speciale. Se depun în permanență eforturi pentru îmbunătățirea procesului de creare și folosire a rețelei informative — principalul mijloc al muncii de securitate — și se iau măsuri de sporire a creativității, ingeniozității și cutezanței în conceperea și aplicarea metodelor specifice, cum sînt: combinațiile și

legendele informative, jocurile operative, acțiunile de dezinformare, care asigură caracterul ofensiv și eficiența necesară activității desfășurate.

Creșterea spiritului de vigilență revoluționară, de combativitate și fermitate comunistă a tuturor cadrelor este una dintre direcțiile principale de acțiune pentru perfecționarea activității organelor de securitate.

Aceasta s-a impus ca o necesitate tot mai actuală în condițiile în care, după Congresul al IX-lea al partidului, îngustîndu-se în mod firesc baza socială generatoare de elemente ostile și manifestări antisociale și îmbunătățîndu-se, ca urmare, starea de legalitate și climatul de liniște și ordine civică, putea apărea primejdia de a se concluziona că nu mai sînt sau că nu vor mai exista oameni înapoiați, cu mentalități și manifestări retrograde, capabili, în anumite împrejurări, să se pună în slujba unor interese străine, prejudiciînd astfel securitatea statului.

Tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, comandantul nostru suprem, a atras atenția însă, în repetate rînduri, că „...din afară se desfășoară — și se vor mai desfășura — acțiuni ostile societății noastre socialiste, cuceririlor noastre revoluționare, patriei și poporului nostru.”^{*)}

În aceeași idee, Mesajul tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU adresat lucrătorilor Ministerului de Interne cu prilejul împlinirii a 30 de ani de la crearea organelor de securitate subliniază: „...ținînd seama că pe plan internațional mai există forțe reacționare, ostile socialismului, că și în țările socialiste se mai găsesc elemente declasate, descompuse, care pentru un pumn de arginți sînt gata să-și trădeze patria, este necesar să asigurăm... menținerea trează a vigilenței lucrătorilor din securitate, pentru ca, în orice împrejurare, să-și poată face cu cinste datoria...”

Acționînd în spiritul acestor idei, cu profund conținut patriotic și revoluționar, organele de securitate desfășoară o intensă și susținută activitate de educație politică a cadrelor, pentru sporirea combativității comuniste și vigilenței revoluționare, în raport cu importanța valorilor la a căror apărare veghează, și pentru întărirea fermității față de orice încălcări ale legilor țării.

Chezășia perfecționării activității organelor de securitate în lumina hotărîrilor adoptate începînd cu Congresul al IX-lea pentru asigurarea conducerii științifice a întregii societăți a constat în întărirea permanentă a rolului conducător al partidului în acest complex proces de perpetuă înnouire.

Un asemenea deziderat major este evidențiat cu deosebită claritate în Mesajul tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU adresat lucrătorilor Ministerului de Interne cu prilejul împlinirii a 30 de ani de la crearea organelor de securitate, în care se subliniază. „Organele de securitate trebuie să-și desfășoare întreaga muncă sub conducerea permanentă, directă și nemijlocită a partidului...; ele trebuie să raporteze sis-

^{*)} Nicolae Ceaușescu — Cuvîntare la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne — 23 decembrie 1976, Ed. politică, București, 1976, pag. 13.

^{*)} Scînteia, 20 iulie 1980.

tematic organelor de partid felul în care-și duc la îndeplinire sarcinile ce le revin, modul în care acționează pentru aplicarea politicii partidului în domeniul lor de activitate”.

Realizarea conducerii de către partid a perfecționării activității organelor de securitate s-a concretizat în analizele temeinice efectuate cu un profund spirit partinic de forumurile supreme ale comuniștilor și în hotărârile adoptate și obiectivele stabilite în special de Congresul al XI-lea — în Programul P.C.R. de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a României spre comunism — și de Conferința Națională a partidului din decembrie 1977.

În același sens, întâlnirile frecvente cu tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, în cadrul cărora comandantul nostru suprem ne-a analizat cu exigență comunistă activitatea și ne-a dat ordine, indicații și îndrumări de largă aplicabilitate în perfecționarea muncii, au constituit bogate izvoare de învățăminte, minunate prilejuri de mobilizare a efectivelor pentru îndeplinirea exemplară a sarcinilor ce ne revin din documentele de partid și legile țării.

Înfăptuită pe căi și prin metode specifice, cu profund caracter științific, conducerea de către partid a perfecționării activității organelor de securitate a asigurat o orientare politică clară — prin stabilirea riguroasă a obiectivelor, direcțiilor de acțiune, sarcinilor și priorităților — și un cadru organizatoric și concepțional în deplină concordanță cu cerințele adâncirii democrației socialiste, ale întăririi legalității, cu celelalte imperative ale perfecționării societății.

Omagiindu-l pe tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, secretar general al Partidului Comunist Român, președintele Republicii Socialiste România, comandant suprem al Forțelor armate, artizanul tuturor victoriilor obținute pe drumul destinului comunist al patriei, organele de securitate își manifestă hotărârea nestrămutată de a face totul pentru a-și spori contribuția la apărarea și consolidarea mărețelor înfăptuiri economico-sociale și politice dobândite de poporul român în anii care au trecut de la Congresul al IX-lea al partidului.

Sub conducerea gloriosului partid comunist, a bravului nostru comandant suprem, tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU, nu vom precupeți nici un efort pentru a participa, prin munca noastră specifică, alături de întregul popor, în deplină unitate de gândire și acțiune cu acesta, la îndeplinirea cu succes a istoricelor hotărâri ale Congresului al XII-lea referitoare la înfăptuirea celei de-a doua etape a făuririi societății socialiste multilateral dezvoltate în România.



MUNCA CU REȚEAUA INFORMATIVĂ — PROBLEMĂ DE PERMANENTĂ ACTUALITATE

Documentele programatice ale Congresului al XII-lea al partidului referitoare la necesitatea trecerii în actuala etapă de dezvoltare a țării la realizarea unei noi calități, superioare, în toate domeniile de activitate, pe baza acumulărilor cantitative anterioare, conțin sarcini de o deosebită importanță și pentru organele de securitate.

Concepția originală, profund științifică a tovarășului Nicolae Ceaușescu, secretar general al Partidului Comunist Român, comandant suprem al Forțelor armate, exprimată în ordine, indicații și orientări de o inestimabilă valoare teoretică și practică, jalonează cu deplină claritate căile și modalitățile concrete prin care să se realizeze această nouă calitate în activitatea de securitate, în raport cu specificul muncii de executare ireproșabilă a sarcinilor și misiunilor ce ne revin din hotărârile de partid și legile țării.

Pe baza analizei deosebit de exigente și profund revoluționare făcute de tovarășul Nicolae Ceaușescu la întâlnirea de lucru cu Biroul executiv al Consiliului de conducere al Departamentului securității statului din septembrie anul trecut și în lumina hotărârilor Congresului al XII-lea al partidului, Programul de măsuri al Departamentului securității statului a stabilit direcții prioritare de acțiune în vederea înlăturării lipsurilor și neajunsurilor criticate de comandantul suprem și a ridicării muncii de securitate la un înalt nivel de calitate și eficiență.

O importanță deosebită în cadrul amplei mobilizări de forțe pentru executarea sarcinilor prevăzute de Programul de măsuri dobândesc perfecționarea și modernizarea continuă a metodelor și mijloacelor specifice de muncă, concomitent cu folosirea lor mai judicioasă, riguros științifică, în funcție de mutațiile ce se produc neconținut în situația operativă din domeniile și sectoarele de responsabilitate.

În acest context, un accent deosebit se pune pe îmbunătățirea substanțială a întregului proces de creare, educare, instruire, dirijare, verificare și folosire a rețelei informative, atestată de experiența muncii ca fiind unul dintre mijloacele specifice cu mare eficiență în culegerea de informații, datorită forței sale de penetrare și a unei raze de acțiune practic nelimitate.

Concret, Programul de măsuri prevede ca, pornindu-se de la o astfel de necesitate, unitățile de securitate să analizeze capacitatea rețelei informative de a acoperi obiectivele, locurile și mediile de interes operativ și să acționeze cu hotărâre pentru completarea acestora cu persoane capabile să pătrundă în clandestinitatea activităților ostile.

Educarea și instruirea sistematică și competentă a informatorilor, colaboratorilor, rezidenților și gazdelor caselor de întâlnire, verificarea permanentă a loialității lor și conspirarea deplină a legăturii cu aceștia sint activități asupra cărora se cere să se insiste în mod deosebit, în vederea asigurării unei rețele cu un puternic potențial, constituită din surse de calitate, apte să contribuie cu eficiență sporită la cunoașterea și prevenirea din timp a acțiunilor ostile și care să înțeleagă pe deplin semnificația politică și importanța socială a colaborării cu organele de securitate.

În scopul realizării unui schimb de experiență asupra felului cum s-a acționat pentru îndeplinirea acestor deziderate am solicitat tovarășilor colonel Neculai Dumitrașcu, șeful Securității județene Cluj, colonel Ioan Lazăr, șeful Securității județene Bacău și lt. colonel Gavrilă Vălean, șef de serviciu în Direcția a III-a să evidențieze unele concluzii desprinse din analiza muncii cu rețeaua informativă, precum și câteva dintre cerințele și căile de optimizare a procesului de creare, educare, instruire, verificare și folosire a informatorilor și colaboratorilor, pe care le consemnăm în continuare.

Colonel Neculai Dumitrașcu :

Cu sprijinul permanent al organelor locale de partid, conducerea Securității județene Cluj a acționat cu consecvență în spiritul ordinelor, orientărilor și indicațiilor date de comandantul suprem la întâlnirea de lucru cu Biroul executiv al Departamentului securității statului și în baza Programului de măsuri, punând pe primul plan al activității de cunoaștere, prevenire și combatere a faptelor și fenomenelor de natură să prejudicieze securitatea statului munca cu rețeaua informativă. Importanța deosebită acordată acestui mijloc specific de muncă pornește de la faptul că rețeaua informativă poate fi considerată coloana vertebrală pe care se grefează, se sprijină toate acțiunile și măsurile ce se întreprind în activitatea de securitate. Pentru a spori contribuția acesteia la rezolvarea sarcinilor și misiunilor ce ne revin din documentele de partid și legile țării, am întreprins măsuri menite să asigure acoperirea informativă a tuturor obiectivelor, locurilor, mediilor și a diferitelor categorii de persoane care prezintă interes pentru apărarea securității statului. În acest sens, în planurile de căutare a informațiilor am prevăzut

unele obiective prioritare, reclamate de situația operativă specifică județului nostru, cum sint :

◆ cunoașterea, controlarea și neutralizarea manifestărilor și acțiunilor elementelor naționalist-iredentiste, a căror virulență a devenit tot mai pronunțată ;

◆ prevenirea oricăror stări de pericol în obiectivele economice, apărarea secretului de stat, precum și a altor valori umane și materiale, care sint în continuă creștere în condițiile unei puternice dezvoltări economico-sociale a județului ;

◆ intensificarea activității pe linie de contraspionaj, în scopul prevenirii scurgerii de informații, al identificării agenților și cadrelor serviciilor de spionaj, a elementelor pretabile la acțiuni teroriste, precum și a legăturilor acestora din rîndul autohtonilor, avînd în vedere numărul tot mai mare de străini care vin pe raza de competență, inclusiv pe cei aflați la studii în Centrul universitar Cluj-Napoca.

În raport cu aceste obiective, cît și cu alte elemente specifice situației operative locale, am acționat prioritar pentru îmbunătățirea și diversi-

ficarea compoziției rețelei informative, prin recrutarea unor informatori din rîndul specialiștilor, oamenilor de știință și cultură, economiștilor, cadrelor didactice, medicilor, deservenților unor culte și secte etc., dintre care unii, în funcție de necesități, sint cunoscători de limbi străine.

Ținînd seama de structura demografică a județului, în condițiile tendinței de recrudescență a unor manifestări cu caracter naționalist, o atenție deosebită am acordat recrutării de informatori din rîndul naționalităților conlocuitoare, în special al celei maghiare.

Fără a intra în detalii cu privire la activitatea propriu-zisă de recrutare, subliniez preocuparea noastră pentru asigurarea ritmicității acesteia conform graficelor întocmite trimestrial, completate în raport cu problemele noi ale situației operative, precum și pentru găsirea celor mai adecvate metode de creare a unor surse de valoare și de perspectivă. În legătură cu acest aspect practica noastră demonstrează eficiența recrutărilor făcute pe bază de material compromiștor sau din rîndul unor persoane avertizate, asupra cărora, ulterior, s-a desfășurat un proces sistematic de influențare și de atragere la colaborare.

Un exemplu caracteristic pentru acest fel de acțiune îl prezintă cazul unui informator recrutat în anul 1979 pe bază de material compromiștor din rîndul deservenților unui cult protestant, prin care apoi am reușit să depistăm, într-un loc ascuns, un volum mare de materiale de propagandă naționalist-iredentistă maghiară provenite din donații de la persoane cu antecedente politice.

Munca chibzuită cu acest informator, în cadrul căreia educarea și apropierea lui de organele noastre au ocupat un loc central, ne-a dat

posibilitatea să cunoaștem și să prevenim și alte activități ostile.

Tot în legătură cu crearea rețelei informative doresc să arăt că în ultima perioadă, mai ales după controlul de fond al Departamentului securității statului, am acționat cu mai mult curaj și fermitate pentru atragerea la colaborare a unor străini, numărul de recrutări din rîndul acestora fiind în prezent mai mare. Pentru aceasta a trebuit să învingem ezitățile și teama unor lucrători de a nu greși și să implicăm mai mult șefii de pe diferite trepte ierarhice în analizarea și finalizarea fiecărui caz în parte. Analizînd stadiul în care ne găsim, trebuie să recunoaștem totuși că în unele compartimente procesul de atragere la colaborare din rîndul străinilor se desfășoară încă lent, neexistînd suficientă inițiativă din partea factorilor competenți.

În altă ordine de idei, din analiza rețelei informative — ce se efectuează periodic, ori de cîte ori este nevoie — am desprins multe concluzii, care au contribuit la o mai bună organizare a muncii cu aceasta. Mă refer în primul rînd la realizarea legăturii cu rețeaua, care, în toate compartimentele, se face pe baza graficelor lunare, ce constituie un mijloc eficient de control asupra datelor și locurilor unde se efectuează întîlnirile.

Planificarea din graficele lunare și cunoașterea la zi a derulării întîlnirilor ne dau posibilitatea să intervenim frecvent pentru pregătirea cît mai bună a acestora, să asigurăm prezența efectivă a șefilor la unele dintre ele și să apreciem, prin participare directă, randamentul informatorilor, colaboratorilor și rezidenților, contribuția lor la realizarea sarcinilor de securitate.

În centrul preocupărilor pentru o rețea informativă de calitate, cu

randament superior în cadrul colaborării, situăm — așa cum ne-o cer ordinele în vigoare și viața însăși — **educarea, instruirea, dirijarea și verificarea** cu competență și responsabilitate comunistă a tuturor surselor, înțelegând pe deplin faptul că de modul cum ducem la bun sfârșit aceste activități de mare răspundere depinde în ultimă instanță succesul întregii noastre munci.

Argumente pentru susținerea acestei afirmații am desprins în mod frecvent cu prilejul analizelor muncii cu rețeaua informativă pe care le-am efectuat la nivelul diferitelor eşaloane, dar mă voi referi doar la cele apreciate ca fiind mai semnificative.

Astfel, în munca cu rețeaua informativă din problema naționaliști maghiari, recrutată pe bază de sentimente patriotice, material compromișător sau din rîndul celor avertizați și apoi atrași la colaborare printr-o activitate susținută de influențare, nu odată ne-am confruntat cu rețineri din partea unor informatori. În situațiile respective, am intensificat munca de educare, prin explicarea argumentată a justetei politicii partidului și statului nostru în rezolvarea problemei naționale. Dar cazuri de rețineri am constatat și la alți informatori, mai ales din problemele culte — secte și legionari, asupra cărora am acționat, de asemenea, în procesul educării, încercînd să-i conștientizăm, să-i facem să înțeleagă sensul patriotic al colaborării cu securitatea, importanța pentru apărarea securității statului. Consider că pentru a se asigura reușita în astfel de situații, ofițerii înșiși trebuie să cunoască la perfecție documentele de partid, să se documenteze bine asupra problemelor pe care le abordează în discuțiile cu scop educativ, pentru a avea capacitatea de a transmite și forma

convîngeri politice sănătoase persoanelor pe care le folosesc în rezolvarea sarcinilor. În toate cazurile, reușita formării calităților la informatori este dependentă de pregătirea ofițerului, de pasiunea și conștiinciozitatea cu care își face datoria.

Un alt aspect rezultat din activitatea cu rețeaua, pe care noi l-am combătut, atît în procesul muncii concrete cu lucrătorii, cît și în cadrul analizelor, se referă la obișnuirea mai ales a unor informatori recrutați pe linie de contrainformații în sectoarele economice de a furniza informații numai de la locurile lor de muncă, fără a se fructifica posibilitățile reale pe care le au pe lângă anumite elemente ce fac obiectul preocupării organelor de securitate. Am considerat că un asemenea neajuns are la bază lacunele manifestate în procesul de educare și instruire, în cadrul căruia, încă din etapa studiului, unii ofițeri se limitează la folosirea informatorilor și colaboratorilor numai pentru probleme specifice întreprinderii unde își desfășoară activitatea, fără a fi preocupați de exploatarea integrală a potențialului informativ al surselor din legătură.

În privința verificării rețelei informative am depus eforturi stăruitoare pentru a schimba concepția unor ofițeri potrivit căreia dacă o informație sau alta se verifică prin alte surse sau prin constatări personale nu mai trebuie întreprins nimic. Ordinele conducerii Departamentului securității statului cer ca verificarea să aibă caracter permanent și să fie multilaterală. De aceea, noi căutăm să o realizăm pe toate liniile de muncă, prin folosirea — pe cît posibil — a tuturor mijloacelor pe care le avem la dispoziție. Pentru a evidenția mai bine eficiența acestei modalități de lucru

doresc să dau ca exemplu doar faptul că, prin aplicarea unor măsuri complexe de verificare, am stabilit că din totalul informatorilor și colaboratorilor recrutați în anul 1979, unul s-a desconspirat, iar despre alți doi am constatat că sînt răuvoitori și, ca urmare, am dispus scoaterea lor din rețea. Înseși măsurile complexe folosite în acest stadiu ne-au arătat că la originea celor trei eșecuri din munca cu rețeaua informativă se află superficialitatea în verificări a lucrătorilor respectivi, manifestată încă din procesul studiului.

În încheiere, doresc să subliniez faptul că organizarea temeinică a muncii cu rețeaua, participarea frecventă a șefilor la întîlnirile de con-

Colonel Ioan Lazăr :

La Securitatea județului Bacău milităm în permanență pentru ca în toate compartimentele informativ-operative să existe preocupări constante în ceea ce privește orientarea muncii cu rețeaua informativă și insistăm prin măsurile întreprinse să realizăm un adevărat cult pentru această muncă, hotărîtoare în cele din urmă în rezolvarea optimă a sarcinilor.

Din controalele ordonate de conducerea Departamentului securității statului rezultă că la Bacău dispunem de o rețea corespunzătoare din punct de vedere numeric și calitativ, care poate asigura cunoașterea și stăpînirea situației operative în cele mai diverse sectoare și probleme. Aceasta dovedește că Programul de măsuri din octombrie 1979 constituie un instrument eficient de mobilizare a ofițerilor noștri pentru ridicarea calității muncii în conformitate cu prevederile în acest sens ale documen-

trol, în vederea îmbunătățirii conținutului procesului de educare și instruire, analizarea aprofundată a informațiilor și exploatarea lor operativă, elaborarea și aplicarea unor măsuri combinate de verificare, asigurarea unei stricte conspirativități a legăturilor — fie ele directe sau indirecte (în cazul acestora din urmă rezidenții proveniți din rîndul rezerviștilor ne sînt de un folos real) — au contribuit la creșterea volumului și calității informațiilor. Am reușit, astfel, să cunoaștem și să controlăm mai bine situația operativă din județ și, drept urmare, activitatea de prevenire a fost mai bine organizată, crescînd eficiența măsurilor specifice muncii de securitate.

telor Congresului al XII-lea al partidului, cu ordinele, indicațiile și orientările comandantului suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu.

Analizele efectuate evidențiază faptul că, în ultimul timp, ofițerii noștri au pus un accent mai mare pe cunoașterea calităților și posibilităților pe care le au candidații selecționați în vederea recrutării și că rețeaua a fost dirijată cu prioritate pentru rezolvarea sarcinilor stabilite cu prilejul recrutării fiecărui informator, colaborator sau rezident. Ca urmare, au crescut volumul și calitatea informațiilor furnizate de rețea, unele dintre acestea interesînd alte organe ale Ministerului de Interne. În legătură cu acest aspect, care este legat de modul de dirijare a rețelei, vreau să arăt că fără a neglija sarcinile ce ne revin pe linia cooperării cu alte organe ale ministerului, noi am pretins și pretindem în continuare ca un informator să rezolve în

primul rind sarcinile de securitate, în special pe cele pentru care a fost recrutat. Neglijarea acestei cerințe i-a determinat pe unii ofițeri să se mulțumească adesea doar cu informațiile pe care persoanele din rețea le culeg în mod ocazional, sub pretextul că datele respective vor folosi altor organe. Procedul obținerii de informații la întimplare afectează în bună parte clarificarea unor cazuri aflate în lucru și luarea măsurilor de prevenire ce se impun. Astfel de situații duc la concluzia că în munca cu rețeaua informativă, așa cum ne atrăgea atenția conducerea Departamentului securității statului la convocarea de pregătire din aprilie a.c., **continuă să se manifeste uneori formalism și rutină**, cu urmări negative asupra folosirii potențialului informativ la întreaga lui capacitate.

Trasarea sarcinilor rețelei informative este **obiectivul central al instruirii și dirijării** și are o deosebită importanță în creșterea calității informațiilor. De aceea, considerăm că această activitate trebuie să pornească de la consultarea și discuțiile purtate cu fiecare persoană din rețea, pentru a se stabili cele mai adecvate procedee de realizare a sarcinilor. În acest proces este absolut necesar să se țină seama de gradul de pericolozitate al elementelor urmărite, de pregătirea și abilitatea lor în acoperirea acțiunilor ostile, dar și de nivelul și posibilitățile sursei, de urgența problemelor de rezolvat. Concomitent, se impune să se aibă în vedere momentele operative și împrejurările favorabile apărute, ori crearea unor situații asemănătoare pentru dirijarea eficientă a rețelei, fără a o împinge la provocări sau desconspirări. **Instruirea și dirijarea rețelei informative trebuie să fie un proces continuu**, reactualizat mereu în raport cu evoluția situației operative, cu evenimentele interne și ex-

terne și cu noile sarcini pe care le avem de îndeplinit într-o etapă sau alta.

În acest sens, după cuvântarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la Plenara lărgită a Consiliului Național al Oamenilor Muncii din 13 iunie a.c., la Securitatea județeană Bacău am desprins sarcinile ce ne revin din problemele ridicate de secretarul general al partidului și, în baza lor, am procedat la instruirea rețelei informative în vederea prevenirii și lichidării oricărui fapt sau fenomene ce ar putea aduce daune economiei naționale.

În cadrul eforturilor ce se depun pentru optimizarea muncii cu rețeaua informativă trebuie să se realizeze o **cooperare principială și operativă între șefii de compartimente și organe**, condusă nemijlocit de șeful Securității, pe baza concluziilor rezultate din analiza zilnică a informațiilor. Cit, când și cum să analizeze șefii de pe diferite trepte ierarhice informațiile este o problemă care ne preocupă în cel mai înalt grad. Am stabilit ca șefii compartimentelor operative să studieze și să analizeze sistematic toate materialele informative prezentate de ofițerii din subordine, iar cele care se referă la fapte sau fenomene din competența organelor de securitate să fie analizate și de șeful Securității. **Nu se poate renunța la analiza informațiilor, nici chiar pentru o zi**, sub motivul că ar fi alte treburi mai importante de executat. Numai așa putem cunoaște capacitatea și calitățile persoanelor din rețeaua informativă, evoluția situației operative, direcțiile de acțiune ale elementelor din baza de lucru, cazurile mai deosebite, ce măsuri trebuie să luăm pentru înlăturarea neajunsurilor și sporirea eficienței muncii noastre.

Locotenent-colonel Gavrilă Vălean :

Cerințele și criteriile de punctare și studiere a candidaților la recrutare, de educare, instruire și dirijare, de verificare și folosire a rețelei informative la parametri cât mai înalți de eficiență au aceeași aplicabilitate și în munca de contraspionaj. Pe acest profil însă, în activitatea cu rețeaua informativă trebuie să se țină seama de unele particularități care decurg, în principal, din următoarele :

◆ rețeaua informativă de contraspionaj este instrumentul de bază prin care se intră în contact cu serviciile de spionaj ;

◆ prin intermediul ei, ne confruntăm cu profesioniști în materie, cunoscători ai tehnicilor de lucru folosite de serviciile secrete ;

◆ eventualele greșeli din munca cu rețeaua de contraspionaj pot aduce prejudicii serioase, inclusiv ca informatorii proprii să devină canale de scurgere a informațiilor sau de dezinformare a organelor de securitate.

Analiza modului cum se lucrează cu rețeaua de contraspionaj din aparatul central și teritorial de profil relevă concluzia că majoritatea covârșitoare a cadrelor respectă cu strictețe ordinele și principiile de muncă cu acest important mijloc. În toate colectivele de contraspionaj s-au efectuat recrutări de calitate, există rețea cu care se lucrează bine, cu un aport informativ substanțial și cu ajutorul căreia s-au clarificat lucrări dificile și complexe, s-au întreprins acțiuni de influențare și dezinformare, jocuri operative.

Ca urmare a unei preocupări sporite pentru recrutarea de informatori de valoare, pentru îmbunătățirea procesului de educare, instruire și

dirijare, exploatându-se, totodată, posibilitățile de informare ale rețelei existente, s-a reușit obținerea unor informații pe baza cărora au fost luate în lucru noi persoane suspecte, s-a documentat activitatea celor lucrați ori s-au inițiat acțiuni eficiente de prevenire.

Dar analiza muncii cu rețeaua de contraspionaj scoate în evidență faptul că în activitatea unor ofițeri se manifestă și anumite neajunsuri, au loc încălcări de ordin și există chiar greșeli de orientare, care dovedesc insuficientă răspundere și un grad redus de profesionalism. Pornind de la aceste constatări și concluzii, fără a ne referi la toate problemele pe care le ridică necesitatea perfecționării muncii cu rețeaua de contraspionaj, vom formula câteva opinii cu privire la :

1. Crearea rețelei de contraspionaj.

◆ Un prim aspect are în vedere **mediile și locurile de unde ne alegem candidații**. De multe ori sînt punctate și luate în studiu aproape în exclusivitate persoane care sînt la locul de muncă sau apar în anturajul cadrelor ori agenților de spionaj, pentru că au, într-o măsură mai mare sau mai mică, ceea ce obișnuim a numi „**posibilități de informare**“. Desigur, realitatea a dovedit că și din rîndul acestor persoane s-au făcut recrutări bune, obținându-se informații interesante pe profil ; dar tot realitatea a mai dovedit că majoritatea cadrelor de spionaj suspectează din capul locului aceste persoane de a fi informatorii noștri, chiar dacă nu au nici un fel de date în acest sens și, efectiv, persoanele respective nu sînt în rețeaua noastră. Ca urmare, cu un informator

care își începe activitatea având un astfel de handicap în fața cadrului ori agentului de spionaj trebuie lucrat mult și inteligent, pentru a înlătura eventualele suspiciuni și a câștiga încrederea suspectilor. În caz contrar, un astfel de informator ne va da doar informații de suprafață sau — involuntar — chiar date de dezinformare puse la dispoziție de cei urmăriți. Evident că nu ne putem lipsi de această categorie de persoane, dar munca a demonstrat că în general spionii și agenții cu experiență le evită.

Neînțelegerea acestei cerințe a dus la crearea unor situații în care unele acțiuni informative din centrală și din teritoriu sînt „lucrate” cu 10—15 surse, majoritatea alese necorespunzător și care dau informații de suprafață.

Ca urmare, apare necesar să crească ponderea și aportul rețelei din afara cercului cu care cadrul sau agentul urmărit — prin forța lucrurilor — trebuie să ia contact și față de care manifestă prudență; se impune a fi evidențiate rezultatele foarte bune date de interpunerile și infiltrările de rețea corespunzătoare particularităților cazurilor respective, care au lăsat impresia că relațiile cu informatorii în cauză s-au stabilit la inițiativa cadrului sau agentului de spionaj, ori a unui membru al familiei sale, „prin jocul hazardului”, dar în condiții de perfectă plauzibilitate. De multe ori, astfel de acțiuni au impus aplicarea uneia sau mai multor combinații, însă eforturile au fost justificate de rezultatele bune obținute.

◆ Uneori, chiar dacă — cel puțin din punct de vedere al posibilităților de informare — au fost punctate persoane corespunzătoare, studiul a fost defectuos, insuficient aprofundat și a facilitat introducerea în re-

țea a unor „informatori” care ne-au produs prejudicii deosebite. Așa au stat lucrurile în cazul informatoarei „Ioana”, fostă funcționară la o reprezentanță occidentală, care ajunsese să chestioneze alți angajați români dacă lucrează cu securitatea. Este evident că în studierea acesteia nu s-a avut în vedere că persoanele introduse în rețea devin principalele noastre instrumente de muncă, în care investim încredere, prin intermediul cărora se realizează sarcini de importanță covârșitoare și se întreprind măsuri ce pot avea serioase implicații. „Ioana” a fost scoasă din rețea și s-au luat măsuri de prevenire corespunzătoare, dar cazul ei atrage atenția asupra necesității ca în procesul studierii și verificării pentru recrutare să se stabilească cu maximă exactitate garanțiile că persoanei respective i se pot încredința secrete de mare valoare cum este cel al colaborării, pentru că, în ultimă instanță, însăși acțiunea de recrutare constituie o desconspirare a unei metode de muncă, pe care nu ne putem permite s-o facem oricui. Urmările grave ale unor neajunsuri manifestate în activitatea de studiere și verificare sînt evidente și în situația persoanelor care, din postura de informatori sau colaboratori, au rămas ilegal în străinătate, a lucrărilor desconspirate ș.a.

Pentru a înțelege și mai bine pericolul care decurge din tratarea cu ușurință a studierii și verificării candidaților, vom prezenta cazul fostului informator „Eugen”, introdus în rețea de altă unitate și preluat ulterior de un compartiment de contraspionaj. Deși se impunea o verificare temeinică imediat după preluare, aceasta nu s-a efectuat și după doi ani s-a obținut o informație din care rezulta că „Eugen” a trădat. Rezultatul verificărilor declanșate a fost surprinzător: în momentul recru-

tării „Eugen” era deja racolat de spionul străin pe lingă care urma să fie „dirijat”. Ca urmare, acesta desconspirase încă de la început legătura cu securitatea, spunându-i străinului cine este ofițerul — pe care i l-a și arătat —, ce sarcini îi dă, locul de întîlnire etc. După preluarea lui, „Eugen” i-a comunicat străinului imediat modificarea produsă — cine este noul ofițer, unde se întîlnesc — și l-a dus la locul de întîlnire pentru a-l identifica personal pe ofițer. În continuare i-a divulgat străinului sarcinile trasate de noi și un timp ne-a transmis „informații” pregătite de acesta pentru dezinformare.

◆ În altă ordine de idei, se remarcă încă insuficientă preocupare pentru efectuarea de **recrutări pe bază de materiale compromițătoare** (inclusiv ca mod de finalizare a unor acțiuni de contraspionaj). Atît cazurile recente, cît și analiza rețelei create în urmă cu 10—15 ani demonstrează că o parte dintre informatorii de valoare ai organelor de contraspionaj au fost recrutați în acest mod. Procedul asigură un grad sporit de dependență a persoanei respective față de organele de securitate (ceea ce, evident, nu exclude munca de educare și apropiere pe care o presupune relația cu rețeaua).

În context, se impune a fi remarcat că prin materiale compromițătoare trebuie să se înțeleagă, printre altele, în funcție de circumstanțele respective, și faptele care privesc relațiile cu un prieten, rude sau alte persoane (în special situații ce pun în joc prestigiul și interesele candidatului).

◆ Cu privire la categoriile de persoane din rîndul cărora organele de contraspionaj își creează rețea, se impune precizarea că s-a făcut (și continuă încă să se facă) **prea puțin**

pe linia **recrutării de străini**, deși aparatul este conștient de eficiența unor astfel de informatori. Nu intrăm în detaliile acestei probleme complexe, ci ne limităm doar la precizarea că pentru majoritatea serviciilor secrete — de informații și contraspionaj — care acționează în prezent, recrutarea de străini este o problemă prioritară.

2. Instruirea și dirijarea rețelei de contraspionaj ridică, de asemenea, o serie de probleme, din care selectăm câteva:

◆ Folosirea la întîmplare sau dirijarea la modul general — mai ales cînd există certitudinea că avem de-a face cu un cadru sau agent de spionaj — duce la eșecuri și desconspirări; una dintre cauzele desconspirării o constituie de multe ori încălcarea încă de la primele contacte de către informatori a prevederilor Legii nr. 23/1971 sau H.C.M. nr. 18/1972 — cunoscute deja de străini — atrăgînd astfel suspiciunea că persoanele respective ar avea o „dezlegare” în acest sens.

◆ Există prea puțină preocupare (și nu la toți ofițerii) cu privire la **formarea informatorilor de caz**, folosiți în acțiuni de contraspionaj. Deși ei sînt dirijați pe lingă profesioniști ai muncii de informații, unii ofițeri lucrează și cu aceștia aproape la fel ca în cazul surselor folosite în supravegherea informativă. Desigur, și această ultimă categorie este importantă și chiar indispensabilă activității, dar cu informatorul de caz trebuie dusă o muncă mult mai sistematică; un astfel de informator trebuie instruit indevinut aproape cum să culeagă informații, cum să se ferească de eventualele măsuri de verificare și asupra altor elemente de comportament pe care

le implică contactul direct cu un cadru sau agent de spionaj.

Intrucit însă instructajul, oricât ar fi de detaliat, nu poate prevedea toate situațiile care pot apărea, se impune ca în special informatorii de perspectivă să facă obiectul unei acțiuni sistematice de profesionalizare, prin discuții și prin indicarea de literatură în care se prezintă ori se analizează cazuri de spionaj.

În ceea ce-i privește pe informatorii dirijați pe lângă cadre și agenți de spionaj, este necesar să-i privim și din punctul de vedere al suspjecțiilor. Odată ce avem de-a face cu cadre sau agenți de spionaj, iar informatorii au reușit să le câștige încrederea (cum este de dorit), trebuie să ne așteptăm că, mai devreme sau mai târziu, străinii vor încerca să angreneze la activitate ostilă și surse de-ale noastre. De aceea, informatorii noștri trebuie să fie pregătiți și pentru această eventualitate, și anume să dispună de unele „informații” căutate de spion; o persoană care în mod repetat „nu știe” nimic, „nu poate” nimic, va ieși treptat din sfera de interes a acestuia.

◆ De asemenea, se remarcă, între altele, că unii ofițeri de contraspionaj nu valorifică situația — evident nedorită, dar care din păcate mai apare — când informatori de-ai noștri trădează. În astfel de cazuri, de regulă se iau imediat măsuri de scoatere din rețea, luare în lucru etc. Fără îndoială că așa trebuie procedat, dar intervalul care se scurge din momentul când obținem informații certe în acest sens și pînă când informatorului i se spune ori își dă seama că știm de trădarea lui, poate fi folosit cu mult succes pentru rezolvarea unor sarcini de dezinformare, compromitere a altor suspecți sau chiar pentru propria sa compromitere în fața celor urmăriți. În fond, un in-

formator care a trădat prezintă pentru spion multă încredere și este un canal ideal de dezinformare, care, altfel, știm cât de dificil se realizează.

◆ În altă ordine de idei trebuie înțeles că rețelei din legătură i se dau informații numai în situații cu totul deosebite și cu precauțiunile de rigoare, nu ca în cazul unei informatoare plasată într-o reprezentanță occidentală, căreia ofițerul ce o avea în legătură i-a spus — cu o ușurință condamabilă — că străinul urmărit tocmai prin intermediul ei intenționează s-o concedieze. Alarmată, informatoarea s-a dus la străin și l-a rugat „să n-o dea afară”. Intrucât despre intenția sa acesta nu le comunicase decît superiorilor din exterior, străinul a fost surprins de intervenția informatoarei și a început s-o chestioneze de unde știe, la care sursa noastră a sfârșit prin a mărturisi că „de la un ofițer de securitate”. Comentariile sînt de prisos.

◆ Tot pe linia prevenirii desconfirării, remarcăm că nu toți ofițerii și-au făcut o practică din a efectua verificări înainte și după intrarea cu informatorii în case de întîlniri. Au fost situații cînd informatorii au fost urmăriți de persoane din baza de lucru care îi suspectau că lucrează cu organele noastre.

3. Educarea rețelei informative este o sarcină primordială, implicînd elemente preponderent subiective și de care depinde atașamentul persoanelor ce o compun față de organele de securitate. Pentru o educare eficientă se impune să se țină seama de următoarele realități:

◆ În raport cu timpul cit stă cu ofițerul (la întîlniri), informatorul este incomparabil mai mult în anturajul suspecților de spionaj sau trădare, din care cauză și posibilitățile

de influență ale acestora sînt, teoretic, mari;

◆ uneori transformările care se petrec în modul de a gîndi al unei persoane sînt lente, inițial insesizabile și după un timp — cînd, de regulă, este prea târziu — aceasta se poate afla deja sub influența adversarului;

◆ dacă ne propunem doar să combatem influența adversarului sîntem deja în întîrziere; ea trebuie prevenită;

◆ factorii care acționează din diverse direcții asupra rețelei noastre nu trebuie ignorați sau minimalizați, ci, în anumite cazuri, chiar conștientizați unor informatori cinstiți, mai ales că sînt elemente de fapt care nu pot fi evitate (de exemplu, unui informator corect, care urmează să se angajeze la o reprezentanță străină i se poate spune: „De acum înainte veți lucra la reprezentanța X. Veți fi poate copleșit cu avantaje pe care nu le-ați avut înainte: cadouri substanțiale, călătorii în străinătate, fonduri mari de protocol etc.; noi nu putem determina reprezentanța să procedeze altfel și nici nu dorim să vă interzicem lucruri care din punctul lor de vedere apar ca normale. Vă prevenim însă că este un mijloc de a acționa asupra conștiinței dumneavoastră și de a vă pune în dependență față de ei. Este foarte probabil ca, în virtutea acestora, să vă ceară vreodată să faceți ceva ce contravine legii. Reamintiți-vă atunci că sînteți cetățean român, că trebuie să faceți distincție între avantajele inerente noului loc de muncă și datoria dumneavoastră

morală, politică și juridică față de statul căruia aparțineți”); evident, e doar un mod posibil de a pune problema;

◆ faptul că uneori străinii au reușit să atragă la acțiuni ostile cetățeni români aflați în rețeaua noastră presupune grave deficiențe de cunoaștere și educare; acest proces în care un cetățean român cinstit ajunge să servească interese străine în dauna propriei țări este atît de grav și implică în cele mai multe cazuri atîtea frămîntări și modificări în viața persoanei respective, încît nu se pot evita întrebări ca: De ce nu s-a cunoscut la timp această evoluție? Ce elemente l-au determinat să trădeze? Cît de slabă a fost munca de cunoaștere, educare și apropiere dacă străinul l-a putut determina să treacă de partea lui?

◆ O muncă de educare calificată, în cadrul căreia **tratarea individuală** a informatorului trebuie să fie o constantă obligatorie — concomitent cu măsuri permanente și complexe de verificare — nu este doar o datorie profesională a ofițerilor, ci și un mijloc esențial de apărare a propriei rețele, de apropiere continuă a acesteia.

Lipsa unei preocupări în acest sens duce la scăparea rețelei de sub control; unii dintre informatorii din această categorie refuză să mai lucreze sau sînt atrași de partea adversarului. Această posibilitate se degajă clar din exemplul fostei informatoare „Diana”, provenită dintr-o familie modestă, bine pregătită și co-

rectă în comportare, care putea deveni o informatoare de valoare, atașată și loială. Dar pentru că în obiectivul respectiv ofițerul avea și alte surse cu posibilități mai mari, a neglijat-o pe „Diana“, a ignorat complexele ei de inferioritate (era ușor dezavantajată fizic) și insatisfacțiile profesionale, nu a cunoscut că aceasta nu are anturaj și că majoritatea timpului și-l petrece în preajma străinilor sau citind literatură dată de aceștia. Dar străinul cu care lucra „Diana“, agent versat de spionaj, a remarcat toate aceste „amănunte“, și-a concentrat atenția asupra ei, a supus-o unor acțiuni sistematice de influențare și i-a aranjat o plecare în străinătate, de unde aceasta nu s-a mai întors. Din verificările ulterioare a rezultat că a fost vorba de o acțiune premeditată, pe care n-am putut-o preveni, în primul rînd din cauza deficiențelor din procesul de cunoaștere și educare a rețelei informative.

★

Aspectele privind munca cu rețeaua informativă la care m-am referit sînt doar cîteva din multitudinea de probleme ridicate de această importantă activitate. Perfectionarea ei în continuare, potrivit exigențelor tot mai mari cu care ne este apreciată munca, impune :

Problematika vastă a muncii cu rețeaua informativă, situațiile multiple, de mare diversitate cu care ofițerii de securitate se confruntă zilnic în activitatea practică nu pot fi epuizate, desigur, într-o dezbateră de opinii de întinderea celei de față. Ideile abordate sînt însă de natură să atragă atenția asupra activității desfășurate cu acest important mijloc de muncă, a stadiului executării sarcinilor cuprinse în Programul de măsuri și ordinele date de conducerea Departamentului secu-

◆ respectarea întocmai a prevederilor ordinelor în vigoare, pornind de la constatarea — care rezultă și din referirile de mai sus — că aspectele negative ce se mai întîlnesc în munca cu rețeaua au drept cauze principale tocmai încălcări ale acestor ordine ;

◆ înțelegerea de către toți ofițerii că numai crearea unei rețele informative de calitate, oricît de complex și de dificil ar fi acest proces, nu este suficientă, pentru că rețeaua nu este un scop în sine, ci principalul mijloc de culegere de informații, care trebuie tratat ca atare pe tot parcursul colaborării ;

◆ exercitarea unui control permanent și a unei îndrumări competente din partea șefilor, care, în același timp, trebuie să fie și exemplu personal pentru subordonați în ceea ce privește modul cum se creează și se folosește rețeaua informativă ;

◆ cunoașterea adevărului că aplicarea schematică, depersonalizată a principiilor muncii cu rețeaua nu aduce succesul, acesta depinzînd în primul rînd de modul cum efortul constant de gîndire al ofițerului asigură valorificarea calităților și posibilităților rețelei din legătură, în raport, deopotrivă, cu particularitățile fiecărui caz și ale fiecărui informator.

rității statului cu prilejul convocării de instruire a șefilor unităților centrale de securitate, locțiitorilor lor și șefilor securităților județene pe trimestrul I al anului curent.

Sînt necesare în continuare eforturi susținute și o angajare fermă a tuturor cadrelor care lucrează cu rețeaua informativă pentru :

● creșterea puterii de pătrundere a informatorilor și colaboratorilor în intimitatea persoanelor ostile din interior și pe lingă agenții, cadrele de spionaj și emisarii organizațiilor reacționare, obiectiv care trebuie avut în vedere în egală măsură în toate fazele de punctare, studiere, recrutare, educare, instruire, dirijare, verificare și folosire a rețelei informative ;

● sporirea preocupării pentru crearea de rețea în toate obiectivele, locurile, mediile și în rîndul categoriilor de persoane care prezintă realmente interes pentru securitatea statului ;

● deslășurarea unei activități calificate, bazate pe un profund spirit de partid, pentru orientarea eforturilor rețelei spre problemele principale de muncă și mărirea contribuției acesteia la descifrarea faptelor și fenomenelor cu care se confruntă organele de securitate ;

● înlăturarea formalismului și rutinei, care împieteză asupra exploatării cît mai eficiente a întregii capacități a rețelei informative ;

● diversificarea modalităților de legătură ;

● lărgirea gamei de procedee de stimulare a rețelei, bazate în principal pe criteriul valorii operative a informațiilor furnizate.

În întreaga muncă cu rețeaua informativă trebuie să se aibă permanent în vedere că prin contribuția ce și-o aduce la apărarea securității statului, aceasta desfășoară o activitate cu profund caracter politic.

De asemenea, în folosirea rețelei informative este necesar să se țină seama de caracterul complex și de sensibilitatea sa, întrucît implică factorul uman, precum și de faptul că decisive pentru o muncă eficientă și de calitate cu aceasta sînt gradul de profesionalism, natura relațiilor ofițer-sursă și luarea întotdeauna în considerare a influenței exercitate asupra informatorilor de persoanele care fac obiectul dirijării lor.

Dezbatînd cîteva dintre problemele actuale ale muncii cu rețeaua informativă nu am avut intenția de a da soluții standard ; în activitatea desfășurată zi de zi cu sursele din legătură, ofițerii trebuie să ia în considerare întotdeauna principiul formulat atît de lapidar „tratarea individuală“ și să facă totul pentru confirmarea în practică a atributului de mijloc principal al muncii de securitate conferit rețelei informative de ordinele în vigoare.

Grupaj realizat de
Maior Gheorghe VASILE
Maior Nicolae CALUGĂRIȚA

ÎN
ACEST
NUMĂR

Măsurile ce se impun a fi luate pentru prevenirea pe teritoriul R. S. România a oricăror acțiuni teroriste inițiate și pregătite în străinătate*)

În contextul prevederilor documentelor Congresului al XII-lea al partidului referitoare la realizarea unei noi calități, superioare în toate domeniile de activitate, o importanță cu totul deosebită o are creșterea nivelului de profesionalitate și a fermității măsurilor pe profil de antiterorism, în scopul executării ireproșabile a misiunii de înaltă răspundere pe care ne-a încredințat-o comandantul suprem al Forțelor armate ca pe teritoriul R. S. România să nu se comită nici un act terorist.

Având în vedere că acțiunile teroriste sînt precedate de o pregătire minuțioasă și se execută cu multă rapiditate de elemente fanatice, special instruite în acest scop, înarmate cu mijloace moderne de luptă, în situația cînd apare o semnalare din care rezultă că este vizată țara noastră se impune să întreprindem cu mare operativitate măsuri corespunzătoare situației operative concrete, menite să asigure obținerea de date cît mai cuprinzătoare despre planurile puse la cale, obiectivele (obiectivul) aflate în atenție, modul cum se preconizează desfășurarea actului ostil, mijloacele ce vor fi folosite, participanții la acțiuni, eventualele elemente de sprijin din străinătate și din țară.

Rolul cel mai important în realizarea cunoașterii — în sensul arătat mai sus — și, pe această bază, a prevenirii acțiunilor teroriste îl are

*) Articol întocmit de autor în baza lucrării — cu același titlu — prezentată la absolvirea cursului de reciclare.

activitatea informativă organizată în toate locurile, obiectivele și mediile frecventate de elemente suspecte de terorism sau de legăturile lor.

Această activitate se realizează în principal printr-o rețea informativă capabilă să acționeze în următoarele direcții:

- să semnaleze în mod operativ intențiile, planurile și detaliile cu privire la mijloacele din dotarea elementelor teroriste;
- să desfășoare activitate de influențare asupra suspectilor, pentru a-i determina pe conducătorii acțiunii să renunțe la planurile lor;
- să intervină direct — în caz de pericol iminent — pentru prevenirea comiterii actului terorist, cu riscul desconspirării sau chiar cu sacrificiul vieții.

Capacitatea de acțiune a rețelei în sensul celor de mai sus este determinată de posibilitățile sale de penetrare și informare, care impun un amplasament cît mai bun în rîndul grupărilor extremist-teroriste, de temeinicia instruirii și verificării acesteia și de permanenta ei educare în spiritul principiilor umaniste, al realizării înțelegerii scopurilor nobile pentru care îi solicităm sprijinul.

În procesul de dirijare a surselor noastre este necesar să se țină seama de faptul că grupările terorist-diversioniste sînt bine structurate, au în componența lor conducători și executanți de regulă cu experiență în comiterea de acte teroriste, precum și elemente specializate în confecționarea de arme și explozive, în falsificarea de documente, dar și în studierea unor forme și metode ale muncii organelor polițienestii. Aceste grupări caută să-și conspire cît mai mult activitatea și intențiile, dar, în același timp, sînt interesate să descopere rețeaua informativă, ca și celelalte mijloace ale muncii noastre, pentru a le evita ori a le anihila efectul. Semnificativ este faptul că aproape toate grupările terorist-diversioniste, atunci cînd descoperă colaboratori ai organelor de poliție în rîndul lor, trec fără scrupule la lichidarea fizică a acestora.

Avînd în vedere pericolozitatea dușmanului cu care ne confruntăm și importanța sarcinii de prevenire a acțiunilor teroriste, în rețeaua informativă pe profil de antiterorism nu au ce căuta persoane lipsite de posibilități informative, neloiale, provocatoare, desconspirate ori trădătoare, ce pot aduce mari daune activității organelor de securitate.

★

Practica muncii dovedește că o mai mare eficiență în activitatea antiteroristă o are rețeaua informativă creată în inși centrele grupărilor terorist-diversioniste, în rîndul legăturilor apropiate ale acestora. Informatorii din această categorie, dirijați corespunzător, pot furniza date concludente despre intențiile teroriștilor, obiectivele vizate, modul cum preconizează să acționeze, elementele ce urmează să fie trimise și folosite pentru executarea actului ostil. În plus, spre deosebire de rețeaua obișnuită, creată în diverse obiective, locuri și medii frecventate de suspectii pe care îi avem în atenție, asemenea surse pot fi folosite cu mai mult succes și în punerea în aplicare a unor legende și combinații cu eficacitate sporită.

Recrutarea de informatori din rindul *cadrelor de conducere* ale grupărilor extremist-teroriste este idealul spre care trebuie să se tindă, deoarece în special prin asemenea persoane putem cunoaște din timp planurile grupărilor respective cu privire la țara noastră, în funcție de care să luăm măsurile de prevenire corespunzătoare. Recrutarea unor astfel de informatori conferă activității antiteroriste valențe deosebite, deoarece :

◆ aceștia pot furniza încă de la recrutare date interesante despre informațiile căutate de teroriști sau obiectivele vizate, despre procedeele și metodele folosite ;

◆ datele obținute de la asemenea informatori — pornind de la sursă directă — vor fi mult mai concrete și complete ;

◆ dispunând de un anumit grad de pregătire informativă și contra-informativă, astfel de surse își vor însuși cu mai multă ușurință procedeele și metodele indicate de noi pentru realizarea sarcinilor trasate ;

◆ cu asemenea informatori se pot iniția jocuri operative în scop de dezinformare, de influențare și compromitere a unor cadre de conducere sau a emisarilor grupărilor teroriste sosiți cu misiuni în țara noastră.

Recrutarea și folosirea unor asemenea informatori în vederea prevenirii acțiunilor teroriste puse la cale din străinătate împotriva statului român *constituie o sarcină de mare răspundere*, deosebit de importantă și dificilă. De aceea este necesar să se manifeste maximum de exigență în punctarea, studierea și mai ales stabilirea modalității de atragere la colaborare, respectiv de recrutare a unor astfel de persoane. Pentru aceasta se impune studierea temeinică și stabilirea tuturor detaliilor referitoare la candidații respectivi, posibilitățile de care dispun, capacitatea intelectuală, respectându-se întocmai ordinele care reglementează munca cu rețeaua informativă.

Pentru o cit mai bună cunoaștere a candidaților la recrutare este indispensabilă cooperarea cu alte unități ale Ministerului de Interne, care pot stabili aspecte importante din activitatea acestora în exterior.

Prevenirea actului terorist-diversionist pus la cale din exterior împotriva statului nostru se realizează și *prin măsurile de influențare* ce se exercită asupra persoanelor venite în țară pentru a studia posibilitatea executării unei asemenea acțiuni, sau chiar asupra celor veniți cu misiunea de a o executa. Influențarea în sensul renunțării la planurile ostile preconizate se realizează atât cu ajutorul unor informatori bine instruiți pentru aceasta și care se bucură de încredere din partea persoanelor suspecte, cit și prin contactarea operativă, periodică, a suspectilor semnalati, de către ofițeri de securitate cu o temeinică pregătire politico-ideologică și profesională. Asemenea contacte au la bază prevederile ordinelor în vigoare și se realizează *sub directa îndrumare și conducere a șefilor profesionali*, care trebuie să analizeze permanent evoluția acțiunii de influențare și, în raport cu aceasta, să stabilească conduita în continuare a subordonaților, problemele ce se vor aborda în discuții și măsurile pentru controlul reacției suspectului după fiecare contact.

Determinarea grupării terorist-diversioniste de a renunța la punerea în practică a actului terorist pe teritoriul R. S. România este bine să se realizeze încă în faza când în țară au sosit emisari cu misiunea de a studia condițiile și a stabili modalitățile de executare a acțiunii ostile puse la cale în exterior.

Concomitent cu acțiunea de influențare, suspectii semnalati și identificați *trebuie supuși unui control permanent chiar de la intrarea în țară*, folosindu-se toate mijloacele și metodele muncii informativ-operative. Din experiența noastră rezultă că, în asemenea cazuri, de o reală eficiență este folosirea *filajului* (de cele mai multe ori executat la bară, chiar cu riscul desconspirării), a *mijloacelor tehnice* (pentru controlarea discuțiilor), a *perchezițiilor secrete* la bagaje și în autoturisme, care dau posibilitatea sesizării indiciilor sau mijloacelor de executare a acțiunii terorist-diversioniste. În cazul identificării de armament sau alte mijloace de luptă — *prin controale secrete și combinații informative* —, acestea trebuie făcute inofensive, pentru ca, atunci când nu s-a reușit determinarea suspectilor să renunțe la înfăptuirea acțiunii preconizate, să se poată trece ușor la anihilarea lor și la confiscarea armamentului fără a se produce incidente.

★

În eventualitatea obținerii de informații din care rezultă că s-a pus la cale comiterea unui act terorist-diversionist pe teritoriul R. S. România, se impune să se ia *măsuri de asigurare a pazei și apărării obiectivului* (obiectivelor) vizat sau a celor posibile a fi ținta teroriștilor. În același timp, se organizează *demonstrații de forță* în zona obiectivului ; se execută controale severe asupra vizitatorilor și se aplică măsuri combinate în funcție de situația operativă. Asemenea măsuri au menirea să imprime suspectilor teamă și să le creeze convingerea că dispozitivul este nepenetrabil, că acțiunea lor nu are sorti de izbândă. Totodată, prin ele se urmărește prevenirea pătrunderii prin forță în obiectiv a grupului terorist-diversionist, creîndu-se posibilitatea reținerii elementelor suspecte sau îndepărtării lor din zonă pînă la sosirea forțelor de intervenție.

În activitatea de prevenire a unei acțiuni terorist-diversioniste puse la cale din exterior un loc important îl ocupă *cooperarea între unitățile Ministerului de Interne*. Pentru aceasta este necesar ca informația de bază să fie transmisă operativ tuturor unităților care urmează să participe la acțiunea de prevenire.

Practica a demonstrat că într-o asemenea situație este bine să se formeze o *grupă operativă*, care va acționa la ordinul și sub îndrumarea directă a conducerii Departamentului securității statului, iar măsurile ce se iau vor fi stipulate în planul de acțiune unde se vor prevedea termene și responsabilități precise. Grupa operativă are sarcina să analizeze permanent eficiența măsurilor luate pe baza informațiilor obținute, să stabilească situația operativă și, în raport cu aceasta, să prevadă măsurile și modul de acțiune în continuare, în așa fel, încît, în timpul cel mai scurt, să se prevină acțiunea teroristă îndreptată împotriva țării noastre.

În activitatea antiteroristă, organele de securitate se confruntă cu acte deosebit de periculoase, care pot produce pierderi de vieți omenești și pagube materiale, concomitent cu afectarea intereselor și prestigiului statului român, a bunelor relații ale țării noastre cu alte state și popoare. De aceea este necesar ca măsurile de prevenire ce se iau să aibă un caracter permanent, operativ și ofensiv, să fie judicios îmbinate și coordonate.

Comandanții și celelalte cadre trebuie să manifeste maximum de vigilență și exigență în aprecierea informațiilor cu conținut terorist și să acționeze rapid pentru verificarea și clarificarea lor, deoarece orice întârziere sau moment operativ pierdut poate aduce daune importante securității statului român.

Colonel Ioan BOTOFEI

puncte
de
vedere

PREVENIREA SĂVÎRȘIRII DE INFRAȚIUNI ORI ALTE FAPTE ANTISOCIALE ÎN RÎNDUL TINERETULUI – SARCINĂ PRIORITYARĂ A COMPARTIMENTELOR DE PROFIL

În baza orientărilor și indicațiilor ce rezultă din documentele de partid, legile țării, ordinele și instrucțiunile de muncă, ofițerii de securitate care lucrează în problema învățămînt au ca obiectiv permanent al activității lor sporirea combativității și fermității, în prevenirea infracțiunilor și a altor fapte antisociale în rîndul tineretului studios, urmărind în mod constant crearea unei opinii de masă pentru respingerea și demascarea atitudinii unor persoane ostile care încearcă să atragă la acțiuni potrivnice intereselor orînduirii socialiste anumiți elevi sau studenți.

În acest scop, s-au intensificat măsurile pentru dezvoltarea capacității de cunoaștere și stăpînire a situației operative, dovedindu-se mai multă receptivitate față de mutațiile produse și de problematica, mereu mai complexă, din acest domeniu de activitate. S-au înmulțit acțiunile și a crescut calitativ participarea ofițerilor din problemă la pregătirea contrainformativă și popularizarea legislației, în locurile și medile categoriilor de persoane din sfera de responsabilitate. De asemenea, s-a dezvoltat practica — deși nu încă pe măsura posibilităților existente — a angrenării factorilor educaționali, a părinților, la activitatea de influențare pozitivă a tinerilor predispuși la săvîrșirea de fapte antisociale.

Semnificative sînt modalitățile în care s-a acționat la Inspectoratul județean Constanța pentru destrămarea anturajelor „Grivița” și „Electrică”, la Inspectoratul județean Botoșani în cazul anturajului „Ciobanul” și la Inspectoratele județene Bihor

și Cluj, pentru destrămarea anturajelor „Tinerii” și, respectiv, „Athena”. Pe baza unei documentări temelnice, ofițerii de securitate au pus în aplicare, cu rezultate pozitive, măsuri diversificate de destrămare.

Astfel, în stabilirea măsurilor pentru destrămarea anturajului „Grivița”, format din 15 persoane, între care zece tineri care se calificau la locul de muncă, trei necadrați în producție și doi elevi de liceu, pe lângă conținutul și pericolozitatea preocupărilor celor în cauză (manifestări ostile, colportări ale știrilor transmise de postul de radio „Europa liberă”, relații cu străini), s-a avut în vedere eterogenitatea anturajului și mediile din care provin membrii acestuia, respectiv situația familiilor lor. În raport cu datele stabilite, șase au fost puși în discuția colectivelor de muncă alți șase au fost avertizați în prezența părinților și dați în grija acestora, doi au fost luați în contact pentru influențare, iar în cazul unuia au fost informate organele de partid, avîndu-se în vedere poziția socială a tatălui său.

Asemănător s-a procedat și în celelalte cazuri menționate, luîndu-se în mod diferențiat măsuri de avertizare, punere în discuția colectivelor de muncă sau de influențare pe diverse căi.

Datele de care dispunem atestă faptul că mai sînt situații în care unii legionari sau foști membri ai unor partide burghezo-moșierești, foști condamnați, elemente sectante ori diverse persoane aflate sub influența unor cercuri reacționare din străinătate încearcă încă să atragă în anturajul lor tineri ușor influențabili, instigîndu-i la fapte și preocupări antisociale.

Descoperirea unor anturaje formate din elevi ori studenți în faze în care preocupările și faptele lor au atins un anumit grad de pericol social, depistarea unui număr destul de mare de tineri în zonele de frontieră cu intenții de a părăsi fraudulos țara, arată că nu se acționează întotdeauna suficient de hotărît și calificat pentru stabilirea și înlăturarea cauzelor care determină asemenea stări de fapt. Lipsurile care mai persistă în munca de cunoaștere determină o eficiență redusă a activității preventive. La acestea se adaugă și faptul că mai sînt situații cînd se trece la finalizarea unor cazuri lucrate cu prioritate — pentru încercări de diversiviere ideologică, intermedierea unor legături suspecte cu elemente din străinătate —, fără a se lua în considerare toate elementele situației operative din locul sau mediul de unde provine persoana în cauză, fără o clarificare completă a informațiilor, ceea ce reduce simțitor eficiența măsurii întreprinse.

În acest context, trebuie înțeles că realizarea dezideratului prevenirii faptelor antisociale, a unor stări de lucruri necorespunzătoare, nu este posibilă fără o temeinică cunoaștere și stăpînire a situației operative, a mutațiilor ce se produc în evoluția acesteia, fără o analiză permanentă a faptelor și fenomenelor nou apărute, fără o intensă cooperare cu toți factorii educaționali și asigurarea cadrului adecvat pentru exploatarea și valorificarea informațiilor obținute.

În vederea realizării unei noi calități în munca informativ-operativă în problema învățămînt, corespunzătoare exigențelor actuale, se impun o serie de măsuri care se cer aplicate cu multă fermitate și răspundere profesională. Dintre acestea, în centrul preocupărilor permanente ale ofițerilor de securitate din problemă trebuie să stea următoarele:

● Asigurarea informativă corespunzătoare a tuturor locurilor și medilor aflate în sfera de responsabilitate.

Această măsură reprezintă, de fapt, principala cerință pentru dezvoltarea capacității de cunoaștere și prevenire a infracțiunilor și a altor fapte antisociale. Este de datoria ofițerilor din acest sector de activitate ca, în aprecierea modului cum au acoperit informativ un loc sau un mediu, să ia ca principal criteriu nu numai numărul de surse — și nu în primul rînd acesta — ci posibilitățile reale de cunoaștere și cuprindere pe care le au sursele de care dispunem.

● Îmbunătățirea calitativă a muncii cu întregul potențial informativ.

Îmbunătățirea controlului informativ în toate institutele de învățămînt nu se poate concepe fără deslășurarea unei munci calificate, de înalt profesionalism

cu rețeaua. Tocmai de aceea se impune să îmbunătățim substanțial calitatea muncii cu întregul potențial informativ pentru sporirea aportului acestuia la culegerea de informații referitoare la persoanele predispuse la săvârșirea de fapte antisociale, la apariția unor condiții favorizatoare și a cauzelor generatoare de stări de spirit necorespunzătoare în rândul tineretului studios ce pot degenera în manifestări cu caracter ostil.

O atenție deosebită trebuie să se acorde procesului de instruire permanentă a rețelei informative, atât în legătură cu modalitățile de acțiune pentru culegerea de date și informații de interes operativ, cât și în ceea ce privește necesitatea transmiterii cu operativitate a acestora.

Particularitățile muncii în problema tineret-învățământ, între care eterogenitatea rețelei informative (cadre didactice, studenți, elevi, surse cu experiență în munca de culegere de informații ori lipsite total de această experiență), numărul mare de surse (ceea ce necesită organizarea lor pe rezidențe), întreruperea procesului de învățământ pe perioada vacanțelor și a practicii în producție etc., impun o bună organizare a muncii, fără de care nu se poate face față multiplelor sarcini specifice din acest sector de activitate.

● **Analizarea permanentă a faptelor antisociale din locurile și mediile aflate în sfera de responsabilitate, a mutațiilor ce se produc în baza de lucru, a aspectelor cu caracter de fenomen care apar într-o perioadă sau alta.**

O asemenea analiză, efectuată temeinic și cu răspunderea necesară, oferă concluzii care trebuie să stea la baza realizării de noi recrutări, asigurării unei instruirii corespunzătoare a rețelei informative, orientării și conținutului acțiunilor de pregătire contrainformativă și de popularizare a legislației. De asemenea, pe baza unei astfel de analize, se pot lua măsuri eficiente în ceea ce privește dezvoltarea acțiunilor de influențare pozitivă a persoanelor predispuse la comiterea de fapte antisociale, înlăturarea cauzelor care pot genera stări de spirit deosebite — cu implicații politice negative — și inițierea de acțiuni pentru neutralizarea atitudinilor ostile ale elementelor urmărite.

● **Intensificarea cooperării cu factorii educaționali pe multiple planuri.**

Cooperarea cu factorii educaționali din școli și institute de învățământ superior, cu membrii familiilor elevilor și studenților trebuie intensificată, punându-se accent pe dezvoltarea acțiunilor de influențare pozitivă, de prevenire a apariției unor stări negative. Totodată, factorii educaționali, familiile tinerilor pot sprijini organele de securitate în finalizarea unor măsuri preventive, pentru a preîntâmpina încălcarea normelor juridice și de conviețuire socială.

● **În valorificarea și exploatarea informațiilor este necesar să se aibă permanent în vedere faptul că în acest domeniu de activitate, mai mult ca în oricare altul, în marea majoritate a cazurilor este vorba de tineri (elevi, studenți și chiar unele cadre didactice) aflați în plin proces de formare, crescuți și educați în anii construirii socialismului. Preocupările și atitudinile necorespunzătoare ale unora dintre ei — pe care le adoptă în anumite împrejurări — sînt urmarea influențelor exercitate asupra lor de elemente ostile ori cercuri reacționare din străinătate, precum și de persoane dușmănoase din țară, cunoscute sau necunoscute cu antecedente politice sau penale.**

Pornindu-se de la sarcina principală a ofițerilor de securitate din problema învățământ, în activitatea de exploatare și valorificare a informațiilor trebuie să se urmărească în permanență crearea, în locurile și mediile din sfera de responsabilitate, a unui puternic climat de respingere a oricăror influențe ori atitudini ostile. Măsurile de neutralizare a unor persoane din aceste categorii trebuie să reprezinte o acțiune de determinare, atât a celor în cauză, cât și a altora predispuse la asemenea fapte, de a înțelege că au greșit făcîndu-se ecoul unor influențe și afirmații tendențioase și de a adopta o atitudine corespunzătoare, conformă cu condițiile minunate de studiu și de viață pe care le are tineretul român, cu realitățile socialiste din țara noastră.

Lt. col. Mihai MIHAI

ÎN SPRIJINUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI DE SPECIALITATE

INFORMAȚII INTERNE //

Conlucrarea dintre compartimentele de informații interne pentru prevenirea și neutralizarea activității ostile a elementelor cu legături și influențe pe raza mai multor județe

Transformările petrecute în sistemul nostru social-politic, realizările remarcabile obținute în toate domeniile, promovarea consecventă pe plan extern a principiilor de respectare a suveranității și independenței naționale, a păcii și înțelegerii între popoare au determinat ca formele și metodele folosite de cercurile reacționare din străinătate și de elementele ostile autohtone să se manifeste diferit față de perioadele anterioare.

Astfel, în timp ce activitatea desfășurată din exterior împotriva statului român înregistrează noi mutații, se constată și o mobilitate sporită a elementelor aflate în atenția organelor de securitate în ceea ce privește organizarea și desfășurarea unor acțiuni ostile pe raza mai multor județe. Acțiunile întreprinse de asemenea persoane nu mai pot fi limitate la un anume spațiu de pe

raza unui singur județ, ele fiind rezultatul atât al unor relații apărute în timp, cât și urmarea propagandei ostile din exterior.

În aceste condiții, eforturile aparatului de securitate pentru cunoașterea activităților clandestine și luarea unor măsuri ferme în vederea neutralizării inițiatorilor și prevenirii proliferării unor asemenea acțiuni nu pot da rezultate scontate decît atunci cînd sînt conjugate și coordonate corespunzător.

Avîndu-se în vedere mutațiile survenite în situația operativă și în tactica elementelor dușmănoase, în articolul 3 din Ordinul nr. 000875 din 1976 se prevede că „*În procesul prevenirii, descoperirii și curmării infracțiunilor..., unitățile centrale de profil și inspectoratele... vor asigura perfecționarea continuă a conlucrării compartimentelor informative de securitate și miliție...*” Dată fiind importanța conlucrării între unități și compartimente, programul de măsuri elaborat anual de conducerea Departamentului securității statului, precum și celelalte programe din problemele legionară, naționaliști-iredentiști, din acțiunea „ETERUL” etc. prevăd sarcini concrete pentru fiecare profil de muncă, în vederea perfecționării continue a acestei activități.

În exercitarea atribuțiilor ce-i revin ca unitate centrală de profil, în conformitate cu prevederile Decretului nr. 121/1978, ale ordinelor în vigoare și Regulamentului propriu

de organizare și funcționare, *Direcția I* are misiunea de a organiza, coordona, îndruma și controla munca informativ-operativă, pentru prevenirea și neutralizarea acțiunilor cu caracter fascist, naționalist-iredentist și de propagandă împotriva orînduirii socialiste desfășurate pe teritoriul țării noastre. În acest context, *Direcției I* îi revin sarcini deosebite în ceea ce privește perfecționarea continuă a conlucrării dintre compartimentele de informații interne, pentru imprimarea responsabilității și operativității în sesizarea la timp a cazurilor care impun o asemenea activitate, precum și pentru realizarea de măsuri complexe, necesare clarificării sub toate aspectele a semnalărilor existente.

Militînd pentru aplicarea întocmai a ordinelor, majoritatea serviciilor de informații interne de la inspectoratele județene au participat la conlucrarea interjudețeană, iar acolo unde șefii organelor județene de securitate au luat sub controlul lor acțiunile, coordonînd nemijlocit măsurile de conlucrare, rezultatele au fost pozitive. Putem cita în acest sens inspectoratele județene Brașov, Hunedoara, Sibiu, Constanța, Cluj, Suceava și altele, care au conlucrat bine cu organele corespondente din Botoșani, Neamț, Alba, Brăila, Tulcea, Argeș, Mureș, Prahova, Covasna, Satu-Mare și Securitatea municipiului București pe cazuri concrete. S-a înțeles tot mai bine că stabilirea unui plan coordonat de acțiune și trecerea la aplicarea concretă a acestuia — prin conjugarea eforturilor celor competenți în soluționarea cazului — este mult mai eficientă.

Coordonarea de către *Direcția I* a celor mai importante cazuri, a căror rază de desfășurare cuprinde teritoriul de competență al mai multor inspectorate, derivă nu numai din

conținutul ordinelor, dar și din faptul că, fiind unitate centrală, cunoaște situația operativă existentă la un moment dat, la nivelul întregii țări, în problema ce face obiectul cazului în lucru și, ca urmare, poate interveni cu măsuri care să sporească eficiența activității de prevenire și neutralizare a acțiunilor ostile.

Apreciem ca fiind semnificativ modul cum s-a acționat în cazul „NOTARUL” — de către *Direcția I*, împreună cu inspectoratele județene Cluj, Satu-Mare, Covasna și Mureș — pe linia problemei naționalist-iredentiste, în scopul prevenirii introducerii de materiale cu conținut instigator, precum și a unor acțiuni dușmănoase din partea anumitor elemente autohtone. În urma măsurilor conjugate s-au obținut informații ce au permis cercetarea legăturilor a doi emisari din exterior, neutralizarea activității lor și determinarea unor străini de a se abține de la comiterea de acte ostile.

În cazul lui „BALAN” din Vaslui, fost condamnat, care — după punerea în libertate — a încercat să-și reia activitatea dușmănoasă împreună cu alte elemente cunoscute cu poziții ostile, Inspectoratul județean Vaslui, în cooperare cu inspectoratele județene Bacău, Alba și Olt, pe baza unor măsuri combinate, coordonate de *Direcția I*, a realizat destrămarea anturajului și prevenirea acțiunilor preconizate.

Neutralizarea intențiilor de extindere și în alte centre universitare a incidentelor produse în diverse perioade în rîndul studenților străini din Timișoara, București, Brașov, Cluj-Napoca, Craiova, care ar fi putut să aibă implicații politice, a impus, de asemenea, conjugarea măsurilor și conlucrarea permanentă dintre serviciile de informații in-

terne de pe raza județelor respective.

Fără a minimaliza eforturile și rezultatele obținute în perfecționarea conlucrării dintre serviciile de informații interne, apreciem că acestea sînt încă departe de a răspunde cerințelor impuse de situația operativă caracterizată prin creșterea numărului de emisari ai centrelor reacționare din străinătate, care traversează în diferite direcții teritoriul patriei noastre, precum și prin sporirea preocupărilor unor elemente dușmănoase din interior de a realiza și dezvolta relații în mai multe județe. Nerespectarea întocmai a ordinelor privind conlucrarea a determinat pierderea unor momente operative de mare interes și, implicit, tărăgănarea soluționării acțiunilor luate în lucru. Au existat situații cînd unii emisari au tranzitat întreg teritoriul țării fără să fie interceptați, iar în unele cazuri, puținele informații obținute despre aceștia nu au fost exploatate operativ prin conlucrarea dintre serviciile de informații interne și nici raportate *Direcției I*, pentru a impulsiona și coordona măsurile respective.

Astfel, Inspectoratul județean Vilcea a întreprins măsuri operative asupra iehovistului „TURU”, fost legionar. La percheziția domiciliară i-au fost găsite materiale de indoctrinare iehovistă, magnetofone și benzi folosite în acest scop care, potrivit declarațiilor sale, le primea de la iehoviștii din județul Sibiu. Procedîndu-se cu ușurință, cercetarea a fost condusă unilateral, documentîndu-se mai puțin activitatea sa clandestină, desfășurată sub masca sectei iehoviste. Din această cauză nu s-au stabilit cu exactitate gruparea iehovistă de pe raza județului Vilcea și sistemul de legături pe care îl avea cu conducătorii sectei aflați pe raza județului Sibiu. Mai mult decît

atît, subapreciîndu-se fanatismul membrilor sectei, precum și faptul că, de regulă, aceștia se pun imediat „în gardă”. Inspectoratul județean Sibiu a fost anunțat cu întîrziere despre iehoviștii de pe raza sa asupra cărora trebuiau întreprinse măsuri operative. Ca urmare, atunci cînd s-au făcut verificări la domiciliile lor, persoanele în cauză luaseră deja măsuri de precauție, fapt ce a aminat în bună parte exploatarea eficientă a momentului operativ apărut. Rezolvarea deficitară și unilaterală a cazului „TURU” de către Inspectoratul județean Vilcea, neraportarea informațiilor și a modului de soluționare a acțiunii la unitatea centrală au împiedicat clarificarea unor date existente la *Direcția I* privind activitatea clandestină iehovistă și rolul iehoviștilor din județul Vilcea în cadrul acestei activități.

Semnificativ este și cazul unui cetățean francez de origine română, emisar al emigrației legionare, care, în ianuarie 1980, s-a deplasat în județele Vaslui, Sibiu și în municipiul București, întreprinzînd acțiuni despre care s-a aflat mult mai tîrziu, cu prilejul cercetării sale pentru alt gen de fapte.

Neajunsurile la care ne-am referit, precum și altele puteau fi evitate dacă coordonatorii de probleme și șefii serviciilor din *Direcția I* ar fi fost informați la timp despre cazurile respective, atît prin activitatea nemijlocită, cît și prin rapoartele județelor. În același sens, apreciem că și *Direcția I* mai are încă multe de făcut pentru a-și exercita — la nivelul exigențelor actuale — rolul de coordonare a activității de conlucrare între serviciile de informații interne.

Pentru a evita repetarea în viitor a neajunsurilor și a contribui la perfecționarea continuă a acestei acti-

vități, considerăm că se impun următoarele :

● Toate compartimentele de informații interne să *conlucreze* mai activ în cazurile care necesită un asemenea mod de lucru, să dovedească responsabilitate, spirit analitic și maximă operativitate.

● În organizarea și desfășurarea activității de *conlucrare* este necesar să se aibă în vedere *cerințele impuse de fiecare caz în parte*, specificul formelor și metodelor de activitate dușmănoasă folosite, în funcție de care trebuie stabilite măsuri și responsabilități concrete, pe compartimente și ofițeri. În ceea ce privește stabilirea celor mai potrivite măsuri, experiența dovedește că acestea trebuie să fie rodul consultării prealabile a tuturor celor ce participă la acțiune.

O mai mare eficiență a rezultat atunci când *măsurile s-au aplicat combinativ*, când mijloacele tehnice au fost plasate în locurile cele mai corespunzătoare, când filajul a fost folosit pe momente operative bine alese, când rețeaua informativă — principalul nostru instrument de lucru — a fost dirijată și instruită în funcție de specificul fiecărui caz. De asemenea, se impune ca toate situațiile în care se inițiază măsuri de conlucrare să fie raportate la *Direcția I* care, în conformitate cu prevederile art. 14 al. 2 din Ordinul 000875/1976, ia în control cazurile ce au caracter deosebit, participă la elaborarea măsurilor și realizarea lor operativă.

● Dată fiind realitatea că multe dintre activitățile ostile își au punctul de plecare în exteriorul țării, fapt pentru care în sfera preocupărilor aparatului de informații interne intră și un mare număr de străini — *originari sau nu din Ro-*

mânia —, este necesară *cunoașterea temeinică a acestora*, pentru a se organiza măsuri complexe de *conlucrare* numai în cazurile pretabile la activități dușmănoase și a căror cunoaștere și neutralizare este de competența mai multor servicii de informații interne. Principala sarcină în stabilirea acestora revine *coordonatorilor de probleme*, șefilor serviciilor de informații interne și șefilor securităților județene și a municipiului București.

Pentru îndeplinirea sarcinilor impuse de conlucrare — dar și pentru cunoașterea generală a activității unor elemente ostile ce apar pe raza de competență — este necesar să se creeze un *potențial informativ capabil*, dispus corespunzător, astfel încât să poată intercepta și intra în legătură cu elementele urmărite. Este necesar ca în activitatea de creare, instruire și dirijare a rețelei informative să se *militeze pentru formarea unor surse cu posibilități interjudețene*, îndeosebi din rindul virfurilor legionare, conducătorilor fostelor partide și organizații burghezo-moșierești, foștilor condamnați pentru infracțiuni contra securității statului și al altor categorii, care să se poată deplasa în diferite județe și stabili preocupările și atitudinea politică a unor persoane cunoscute din activitatea trecută ori din detenție.

De asemenea, se impune să se formeze o *rețea numeroasă*, cu *posibilități de informare ori interpu-nere* pe lângă emisarii cercurilor reacționare care vin în țară și caută să instige la acțiuni ostile persoane din sfera de preocupări a compartimentelor de informații interne.

● Acțiunile în care s-a hotărât *conlucrarea* între mai multe organe teritoriale trebuie să constituie *mi-siuni de luptă* pentru toți factorii

care participă la ele. Deși nu este o noutate, subliniem faptul că *planul de măsuri* care se elaborează într-un caz *nu înseamnă soluționarea problemei*. Abia după aceea este nevoie de asigurarea unei participări permanente și directe a celor implicați, pentru a aplica sarcinile fixate cu cea mai mare rapiditate și a fi tot timpul prezenți pe momentele operative care apar. Au procedat bine acele unități care, pe lângă informarea permanentă, telefonică, au trimis chiar ofițerii ce lucrau cazul în județul unde se afla obiectivul, realizând astfel transmiterea corectă și responsabilă a concepției fixate în cazul respectiv, dar și posibilitatea de a lua — la nevoie — și alte măsuri, în funcție de schimbările apărute în situația operativă.

● Conlucrarea între organele de informații interne nu trebuie înțeleasă numai între un județ și județele vecine. Practica ne demonstrează că, uneori, acțiunile ostile se pot desfășura între două zone situate la extremitățile țării sau pe o

zonă largă a teritoriului. Asemenea cazuri presupun un *volum mare și complex de măsuri*, aspect ce obligă organele de informații interne din teritoriu să manifeste mai multă *receptivitate* la solicitările ce se fac și să asigure *aplicarea promptă a măsurilor* stabilite. Trebuie îndepărtate complet tendințele de a se manifesta rezerve față de conlucrare — din diferite motive — și să se promoveze un spirit de *colaborare participativă*, acționându-se ofensiv și în timp util.

Numai făcând o practică din acest mod de lucru, sarcinile aflate în preocuparea aparatului de informații interne pot fi îndeplinite la un nivel calitativ superior, pot fi soluționate problemele principale ce îmbracă o diversitate de forme și metode. Conlucrarea trebuie înțeleasă ca o *cerință majoră a etapei actuale*, ca o formă superioară, calificată, pe baza căreia pot fi soluționate cu succes cazurile cele mai complexe.

Lt. col. Gheorghe GAVRILA

**Sarcinile ce revin ofițerilor de
contrainformații în sectoarele eco-
nomice pentru prevenirea oricăror
acte de natură să afecteze îndeplini-
rea obiectivelor de plan, realizarea
investițiilor și calitatea producției**

— documentar —

Aționind în spiritul ordinelor, orientărilor și indicațiilor date de comandantul suprem la întâlnirea de lucru cu Biroul executiv al Consiliului de conducere al Departamentului securității statului și în baza prevederilor Programului de măsuri din octombrie 1979, organele de contrainformații în sectoarele economice s-au preocupat, în acest an, într-o măsură mai mare, de creșterea calității și eficacității muncii de cunoaștere, prevenire și combatere a activităților și faptelor de natură să aducă atingere securității statului, prestigiului internațional al României socialiste. Analiza activității pe primul semestru a evidențiat că aceste organe au fost mai active în descoperirea din timp a fenomenelor negative și situațiilor de pericol, acordând prioritate prevenirii producerii unor evenimente cu consecințe grave.

Astfel, organele de contrainformații în sectoarele economice și-au axat activitatea pe cunoașterea în mai bune condițiuni a situației operative la nivelul întreprinderilor, centralelor și ministerelor, scop în care rețeaua informativă a fost folosită într-un mod mult mai eficient, furnizându-ne informații despre persoane pretabile la acțiuni păgubitoare pentru economia națională. În felul acesta a fost posibilă efectuarea unui număr mare de informări, îndeosebi la organele locale de partid, la conducerea ministerelor și conducerea obiectivelor, referitoare la nemon-

țarea la timp a unor utilaje, efectuarea unor lucrări incomplete de construcții-montaj, recepționarea unor instalații defectuoase, neefectuarea unor probe și controale tehnice de calitate corespunzătoare, depozitarea unor materiale și materii prime sau produse finite în condiții care au condus la degradarea lor, precum și la alte fenomene negative care au perturbat sau au putut crea pagube în averea națională.

★

Cu toate rezultatele bune obținute, în activitatea aparatului de contrainformații în sectoarele economice se mențin încă unele deficiențe privind cunoașterea și stăpânirea situației operative, a fenomenelor negative ce se manifestă în economie, de natură să împiedice îndeplinirea sarcinilor de plan, realizarea la timp a investițiilor și executarea unor produse de bună calitate. Sînt multe întreprinderi, centrale industriale și ministere economice care nu-și îndeplinesc planul de producție deoarece nu au luat măsuri pentru înlăturarea cauzelor, deși le cunosc de mulți ani.

În primele cinci luni ale anului 1980, Ministerul Industriei Chimice nu a realizat 56 de produse din cele aflate în atenția conducerii superioare de partid și de stat, Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini 53, Ministerul Industriei Metalurgice 36, Ministerul Industriei Forestiere și Materialelor de Construcții 11, Ministerul Industriei Ușoare 6, Departamentul Industriei Alimentare 22, Ministerul Minelor, Petrolului și Geologiei 26. În aceeași perioadă, Ministerul Energiei Electrice nu a îndeplinit planul de producție la *energia electrică* produsă pe bază de cărbune.

Mari neajunsuri se mențin în ceea ce privește executarea la timp și de bună calitate a unor produse ca îngrășăminte chimice, excavatoare, mașini-unelte, autovehicule, mobilă, unele produse alimentare și ale industriei ușoare. Din această cauză au fost interzise la livrare, în vederea remedierii deficiențelor, mărfuri destinate exportului în valoare de 567 milioane lei în devize libere.

Și în domeniul investițiilor au fost înregistrate nerealizări mari la Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare, Ministerul Industriei Chimice, Ministerul Transporturilor și Telecomunicațiilor, Ministerul Energiei Electrice, Ministerul Industriei Metalurgice etc. La cele 96 obiective de investiții — *prioritare* — prevăzute în planul național unic de dezvoltare, volumul lucrărilor executate în primele luni ale anului reprezintă numai 85,6% din sarcinile scadente. Ritmuri scăzute au fost înregistrate la Centrala electrică de termoficare — Giurgiu, Laminorul continuu de la Întreprinderea de țevi — Zalău, Uzina de anvelope — Caracal, Podul peste brațul Borcea, Fabrica de zahăr — Arad, Sistemul de irigații

Bucșani-Cioroiu, Combinatul industrial pentru construcții de mașini — Bistrița, OLTCIT — Craiova etc. Pe șantierele de construcții s-a format un stoc de utilaje nepredat la montaj, care la 30 mai 1980 însuma 16.270 milioane lei; cele mai multe dintre aceste utilaje aparțin Ministerului Industriei Metalurgice, Ministerului Industriei Chimice, Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini, Ministerului Industriei Ușoare, Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare.

Din acest tablou general se desprinde clar faptul că multe din situațiile negative nu au fost cunoscute de organele de securitate în vederea prevenirii lor. Aceasta se datorește în mare măsură faptului că sarcinile cuprinse în Programul de măsuri al Departamentului securității statului, din octombrie 1979, nu au fost îndeplinite în totalitate, persistând la unii ofițeri mentalitatea că realizarea planului de producție, terminarea investițiilor la termen și fabricarea unor produse de calitate corespunzătoare sînt în sarcina exclusivă a altor organe. Această falsă idee a determinat pe unii ofițeri să nu realizeze o supraveghere informativă la nivelul cerințelor în sectoarele care controlează activitatea de producție, investiții și calitatea producției, munca cu rețeaua informativă în aceste locuri prezentînd deficiențe dintre cele mai mari.

Rețeaua informativă nu este instruită suficient pentru a sesiza din timp stările de pericol și aspectele negative ce pot duce la neîndeplinirea planului, nerealizarea investițiilor și executarea unor produse de slabă calitate. Așa a fost posibil să nu fie cunoscute, în fază inițială, abaterile săvîrșite de unele persoane care au executat lucrările de sudură la construcția metalică a cuptorului nr. 2 din oțelăria electrică a Combinatului metalurgic Cimpia Turzii, acesta răsturnîndu-se în timpul probelor tehnologice, fiind apoi scos din funcțiune timp de 30 de zile. De asemenea, nu s-a cunoscut și nu s-a putut preveni ca la Combinatul petrochimic Borzești să se lanseze comanda pentru trei cuptoare de reformare catalitică, în loc de unul cît prevedea proiectul rafinării II, imobilizîndu-se în acest fel fonduri însemnate.

Unii ofițeri de securitate consideră că odată cu informarea conducerii obiectivului economic sau a altor organe, sarcina de prevenire este încheiată. Nu urmăresc dacă aspectele semnalate sînt înlăturate și, ceea ce este mai grav, nu efectuează verificări de securitate pentru a descoperi autorii neajunsurilor respective și dacă aceștia au acționat în scop dușmănos.

Unele organe de securitate, ca cele din județele Argeș, Arad, Cluj, Galați, Brașov și din municipiul București, nu au acționat în suficientă măsură pentru cunoașterea din timp și prevenirea livrării la export a unor mărfuri necorespunzătoare, pentru care s-au plătit despăgubiri importante, provocîndu-se prejudicii materiale și morale economiei naționale.

Este cazul exportului de autocamioane „DACIA 1302” în Algeria, nave maritime în India, vagoane în Filipine, încălțăminte în S.U.A. și Italia, impermeabile în Canada, precum și a altor produse.

Datorită formalismului în munca cu rețeaua informativă nu s-a reușit întotdeauna să fie descifrate asemenea fapte și fenomene, existînd încă puține cazuri luate în lucru pentru a se stabili dacă raportările fictive și neîndeplinirea planului nu sînt urmare a acțiunii sau inacțiunii unor elemente care au vizat producerea de pagube economiei naționale. De asemenea, sînt încă puține cazurile cînd organele de securitate au cooperat cu cele de miliție în scopul tragerii la răspundere, pe cale penală, a celor care se fac vinovați de fapte păgubitoare pentru avuția națională, deși sînt multe situații cînd se impuneau astfel de măsuri; amintim, spre edificare, situația creată în cazul produselor destinate exportului, în valoare de cîteva sute de milioane lei, aflate în portul Constanța de 30 pînă la 800 de zile, supuse pericolului degradării în condițiile climatului maritim și în legătură cu care factorii competenți nu s-au sesizat.

★

Organele de contrainformații în sectoarele economice dispun de orientări clare și precise, iar documentele Consfătuirii de lucru de la Comitetul Central al Partidului Comunist Român din 29—30 mai a.c. și ale ședinței plenare lărgite a Consiliului Național al Oamenilor Muncii din 13 iunie 1980 trebuie să contribuie la mobilizarea întregului aparat pentru întreprinderea de măsuri menite să prevină aspectele negative din obiectivele economice. În lumina acestor documente, pentru înlăturarea deficiențelor care se mai manifestă în economie pe linia îndeplinirii sarcinilor de plan, a realizării la timp a investițiilor, precum și pentru executarea și livrarea unor produse de calitate, aparatul de contrainformații economice va trebui să-și intensifice eforturile pentru rezolvarea următoarelor sarcini mai importante:

● Intregul aparat de contrainformații în sectoarele economice va trebui să acționeze mai ferm, cu măsuri diversificate, pentru căutarea și obținerea de informații despre fenomene negative, stări de spirit, situații de pericol și raportări fictive, asigurînd măsuri operative de prevenire și înlăturare a cauzelor care le generează, precum și de urmărire activă a persoanelor vinovate. Va trebui pus un accent sporit pe cunoașterea și supravegherea aplicării întocmai a actelor normative și a ordinelor care reglementează activitatea în domeniile procesului de producție, al investițiilor și calității produselor.

● Este necesară reinstruirea întregului potențial informativ din obiectivele economice aflate în răspundere, pentru cunoașterea temeinică

a tuturor elementelor aflate în baza de lucru, identificarea și neutralizarea acelor care intenționează sau acționează ostil în scopul împiedicării realizării sarcinilor în domeniile producției, investițiilor și exportului.

● O atenție sporită va trebui să se acorde controlului informativ al persoanelor cu antecedente politice și penale, descendenților acestora, suspectilor de evaziune, a celor care au solicitat plecarea definitivă din țară, precum și celor fără antecedente, dar care prin comportare sînt pretabile la acțiuni ostile în domeniul economic. Prin măsurile întreprinse, să se aibă în vedere stabilirea eventualelor legături dintre aceste elemente și serviciile de spionaj sau organizațiile reacționare din exterior.

● Se impune intensificarea muncii de cunoaștere a personalului muncitor nominalizat cu urmărirea zilnică a realizării sarcinilor de plan, în special a producției pentru export, în așa fel încît să se cunoască stadiul îndeplinirii sarcinilor și să se prevină promovarea la export a unor produse de calitate necorespunzătoare. În același scop se va realiza o legătură mai strînsă cu organele Inspectoratului general de stat pentru controlul calității produselor, cu cele din domeniul investițiilor, Banca de investiții și filialele acesteia.

● Prin rețeaua informativă din sectoarele de organizare și retribuție a muncii se va urmări cunoașterea persoanelor care ar încerca să frîneze aplicarea noului mecanism economico-financiar în unitățile economice, ori care prin aplicarea eronată a acestuia ar putea determina apariția unor stări de nemulțumire în rîndul personalului muncitor.

● În domeniul investițiilor rețeaua va trebui orientată pentru culegerea de informații referitoare la obiectivele care au termen de punere în funcțiune în acest an, tipizarea tuturor construcțiilor, materialelor de construcții, reducerea consumurilor de materiale, îndeosebi a celor mari consumatoare de energie, reducerea costurilor investițiilor, folosirea materialelor tradiționale, tipizarea proiectelor, folosirea la capacitate și buna întreținere a utilajelor de construcții, recondiționarea și refolosirea pieselor de schimb.

● Este necesar să se acționeze, cu metode specifice, în vederea stabilirii adevăratelor cauze pentru care unele persoane solicită să se importe licențe și linii tehnologice, deși există condiții ca acestea să se realizeze în țară. Se va insista pentru a se descifra aceste acțiuni și a se stabili și documenta eventualele relații cu firmele străine.

Lt. colonel **LUCIAN VACEANU**
Maior **IOAN DEACONU**
Maior **ADRIAN TURCITU**

INFORMATICĂ-DOCUMENTARE

În concepția Partidului Comunist Român de apărare a valorilor fundamentale ale societății noastre, activitatea de prevenire a infracțiunilor este pusă pe primul plan și angajează toate organismele sociale, pe toți cetățenii țării.

Pentru organele Departamentului securității statului, ca organe specializate în îndeplinirea politicii partidului în domeniul apărării securității statului, activitatea de preve-

Utilizarea datelor din sistemele de prelucrare automată în activitatea de prevenire desfășurată de organele de securitate

— documentar —

nire a infracțiunilor și a manifestărilor antisociale din domeniul lor de responsabilitate constituie un obiectiv primordial și un criteriu de bază pentru aprecierea activității pe care o desfășoară. Referindu-se la sarcinile ce ne revin în acest sens, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, comandantul suprem al Forțelor ar-

mate sublinia: „Este necesar să acordăm o mai mare atenție măsurilor preventive. Principalul este de a împiedica să se comită abateri, să se încalce legea. Organele de stat să considere că au acționat bine numai atunci cînd au reușit să prevină infracțiunile și manifestările antisociale” *).

Izvorită din caracterul profund umanist al politicii partidului și statului nostru, activitatea de prevenire se bazează pe o cunoaștere temeinică a cauzelor unor fapte și fenomene ce pot degenera în acte dăunătoare societății și presupune o intervenție promptă pentru preîntîmpinarea acestora, precum și pentru înlăturarea cauzelor sau stărilor care ar putea permite, favoriza sau determina comiterea unor fapte de natură să aducă atingere securității statului.

Munca de prevenire este o particularitate a activităților desfășurate de organele de securitate, specifică etapei actuale de dezvoltare a societății românești și se încadrează necondiționat în cadrul concepției de perfecționare a activității organelor Ministerului de Interne. Ea se desfășoară pe diverse căi, prin metode și mijloace specifice, în cadrul cărora prelucrarea automată a datelor și-a dobîndit un rol bine determinat.

Principalele direcții în care activitatea de prelucrare automată a datelor își aduce contribuția la realizarea măsurilor de prevenire sînt următoarele:

*) Nicolae Ceaușescu — Cuvîntare la Constătuirea cadrelor de bază din securitate, miliție, procuratură și justiție — 9 aprilie 1970, în „România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate”, vol. 4, Ed. politică, București, 1970, pag. 245.

A. Contribuie la organizarea și funcționarea sistemului de apărare a valorilor ce prezintă interes pentru securitatea statului.

1. Asigurarea securității personale a conducătorilor de partid și de stat — în primul rând a președintelui Republicii Socialiste România — constituie misiunea de cea mai mare importanță a organelor de securitate. În realizarea acestei misiuni, unitățile de securitate dispun de o multitudine de date înmagazinate și prelucrate automat la Centrul de calcul al Ministerului de Interne, în cadrul mai multor sisteme cu prelucrare automată:

● *sistemul privind persoanele aflate în urmărire sau supraveghere informativă*, din care se pot obține date despre elementele pretabile la acțiuni de atentat sau de dezordine, ori despre cele ce încearcă să se adreseze pe căi neoficiale conducătorilor de partid;

● *sistemele din domeniul evidențelor speciale de pașapoarte*, din care se pot obține date despre persoanele plecate legal sau ilegal din țară și care, în exterior, au o comportare ostilă și întreprind acțiuni ce ar putea periclita buna desfășurare a vizitelor oficiale ale conducerii de partid și de stat în diverse state;

● *sistemul de prelucrare automată a caracteristicilor grafice ale scrisului diverselor categorii de persoane* permite luarea unor măsuri care să determine creșterea operativității în identificarea autorilor de înscrisuri cu conținut dușmănos și contracararea acțiunilor ostile preconizate de aceștia.

2. De mare importanță pentru activitatea organelor de securitate în apărarea valorilor sociale este zădărnicierea oricărui acțiuni tero-

riste. Pentru executarea ordinului comandantului suprem ca pe teritoriul R. S. România să fie prevenită comiterea oricărui act terorist, unitatea specializată, precum și celelalte unități dispun de o multitudine de date înmagazinate în următoarele sisteme cu prelucrare automată privind străinii:

● *sistemele privind intrarea-ieșirea străinilor în R. S. România* care, prin identificarea automată a celor aflați în atenție, permit alertarea cu operativitate a factorilor competenți, în situația intrării în țară a unor persoane cunoscute cu preocupări pe linie de terorism și împiedicarea pătrunderii în România a străinilor declarați indezirabili;

● *sistemul privind prelucrarea automată a informațiilor text*, care contribuie la realizarea cunoașterii planurilor organizațiilor, grupărilor ori elementelor teroriste, a metodelor și mijloacelor utilizate, permițând organizarea unor măsuri adecvate pentru contracararea acțiunilor acestora.

3. Sistemele de prelucrare automată a datelor referitoare la străini își aduc o contribuție însemnată la descoperirea și contracararea acțiunilor cadrelor și agenților serviciilor de spionaj, asigurând informarea organelor informativ-operative cu privire la străinii ce se află pe teritoriul R. S. România într-un anumit moment și la scopul venirii acestora în țară, punând la dispoziția celor interesați, potrivit competențelor, informații rezultate din supravegherea informativă înmagazinate în cadrul sistemului privind informațiile text.

B. Asigură date necesare realizării analizelor situației operative și adaptării planului de căutare a informațiilor în funcție de tendințele de evoluție ale acesteia.

Atit sistemele privind persoanele aflate în urmărire ori supraveghere informativă, cele referitoare la înmagazinarea de informații text, cit și celelalte sisteme realizate facilitează, prin coroborarea datelor ce se înmagazinează și prelucrează, efectuarea de analize asupra tendințelor de fenomen și orientarea planurilor de căutare a informațiilor către obiective precise.

Volumul de date acumulat în cadrul fiecărui sistem de prelucrare automată permite efectuarea de lucrări, comparativ, pe perioade diferite, din care se pot desprinde aspecte cu privire la direcțiile în care evoluează fenomenele operative de securitate și orientarea, pe această bază, a eforturilor aparatului informativ, fie la nivelul unei unități, fie la nivelul profilurilor de muncă sau la nivelul întregului aparat de securitate, pe direcții prioritare.

C. Furnizează date care permit identificarea de persoane cu preocupări ostile sau pretabile la astfel de acțiuni, în vederea întreprinderii măsurilor de contracarare ce se impun.

Datele înmagazinate aflate în exploatare — prin mai multe sisteme de prelucrare automată — constituie surse diversificate și inepuizabile de persoane ce necesită a intra în preocuparea organelor de securitate. Aceste sisteme sînt:

● *sistemul privind prelucrarea automată a datelor despre convorbirile telefonice internaționale*. Acest sistem, pe lângă informarea zilnică a aparatului operativ cu privire la

posturile telefonice care au fost apela-te din exterior ori de la care s-au efectuat convorbiri cu străinătatea, permite realizarea de lucrări care să selecteze posturi cu convorbiri telefonice repetate (la perioade fixe sau aleatoriu), în vederea verificării și contracarării utilizării acestui mijloc pentru transmiterea de informații în exterior;

● *sistemele privind prelucrarea datelor din evidențele speciale de pașapoarte*. În aceste sisteme se găsesc înmagazinate date despre mai multe categorii de persoane ce trebuie să intre în preocuparea organelor de securitate, pe aproape toate profilurile de muncă. Din sistemul privind persoanele ce au solicitat plecarea definitivă din țară se pot obține periodic liste cu cetățeni români cărora li s-au respins cererile formulate și care trebuie avute în vedere pentru împiedicarea comiterii de acte de dezordine de către unii dintre aceștia. Sistemul privind persoanele rămase ilegal în străinătate, precum și cel al persoanelor plecate legal conțin date despre toate persoanele din categoriile amintite, care în prezent se află în țară (s-au repatriat) și care, în conformitate cu ordinele și directivele de muncă, trebuie lucrate, pentru depistarea celor ce s-au înapoiat cu sarcini pe linia desfășurării unor eventuale activități de trădare. Asemenea sisteme permit ca, pornind de la persoanele ce le conțin, să se ajungă la rudele apropiate ale acestora — cu care întrețin relații — în vederea prevenirii, după caz, a accesului lor la date cu caracter secret;

● *sistemul privind intrarea-ieșirea străinilor* permite efectuarea de analize periodice pentru depistarea străinilor cu intrări repetate, care nu sînt în preocuparea organelor de securitate, în vederea trecerii la clarificarea situației acestora.

D. Pe lângă contribuția la realizarea activității de prevenire, sistemele cu prelucrare automată permit și desprinderea de concluzii cu privire la eficiența măsurilor de prevenire întreprinse. Astfel de concluzii se pot desprinde, în special, din sistemul ce prelucrează date despre măsurile de prevenire întreprinse de organele de securitate, precum și din cel privind persoanele ce au făcut sau fac obiectul urmăririi ori supravegherii informative. Concluzii de această natură se pot desprinde și din celelalte sisteme de prelucrare automată, mai cu seamă din cel referitor la persoanele care au trecut fraudulos frontiera ori au rămas ilegal în străinătate.

Cele arătate nu epuizează posibilitățile utilizării sistemelor de prelucrare automată a datelor, mai ales în perspectiva realizării de noi sis-

teme, cum sînt cele ce vor prelucra date despre cetățenii români ce călătoresc în străinătate în interes de serviciu, la studii sau specializare, ori despre vizitatorii neoficiali ai diverselor reprezentanțe străine, sisteme ce au fost deja abordate și se află în fază de proiectare.

Creșterea posibilităților utilizării vizează și sistemele aflate în exploatare, care trebuie adaptate în permanență cerințelor izvorite din activitatea practică, noilor reglementări sau ordine și care, din această cauză, periodic sînt supuse unor măsuri de perfecționare. În prezent, astfel de activități se desfășoară la sistemul privind prelucrarea automată a datelor referitoare la măsurile de prevenire, vizindu-se în principal îmbunătățirea sistemului sub raport calitativ.

Colonel Horia BRESTOIU

Raportarea și urmărirea evoluției și soluționării evenimentelor cu caracter deosebit

consultație

I. Potrivit prevederilor ordinelor în vigoare, comandantii — șefii de unități — sînt obligați să raporteze deîndată conducerii Ministerului de Interne ca evenimente deosebite :

a) faptele apărute prin surprindere ce pot constitui conținutul infracțiunilor de trădare, spionaj, atentat, subminarea puterii de stat, subminarea economiei naționale, propaganda care periclitează securitatea statului, compromiterea unor interese de stat, divulgarea secretului care periclitează securitatea statului ;

b) distrugerea, degradarea sau aducerea în stare de neîntrebuințare, în întregime sau în parte, prin explozii, incendii sau orice alte mijloace, a

uzinelor, instalațiilor industriale, energetice, a sistemelor de irigații, mașinilor unicat sau a căror scoatere din uz conduce la paralizarea activității de producție a unei secții importante sau chiar a întregului obiectiv, căilor de comunicații, mijloacelor de transport aeriene, navale, feroviare și rutiere cu mari pagube materiale și pierderi de vieți omenești, mijloacelor de telecomunicații, construcțiilor, obiectivelor importante destinate apărării naționale, materiilor prime, produselor industriale, agricole ori de a crea pagube mari economiei naționale ; catastrofele și avariile în sectoarele hidroenergetice, de hidroameliorații, minier, transporturilor feroviare, rutiere, aeriene și navale ; erupțiile de țitei sau gaze ; prăbușirile de construcții care au produs pagube materiale și victime omenești ; deraierile de trenuri ; întreruperile proceselor de producție din obiective de importanță republicană care afectează grav desfășurarea activităților economico-sociale ; întreruperile alimentării cu energie electrică, apă și gaz metan a unor localități ; stările de pericol deosebite din întreprinderi și instituții ; accidentele colective de muncă soldate cu mai mulți răniți sau morți ; delapidările cu consecințe grave și deosebit de grave ; furtul în paguba avutului obștesc cu consecințe grave și deosebit de grave ; tilhăria în paguba avutului obștesc ; înșelăciunea în paguba avutului obștesc cu consecințe grave și deosebit de grave ;

c) pregătirea și săvîrșirea de acțiuni terorist-diversioniste ;

d) omuciderile, lovirile sau vătămările cauzatoare de moarte, lipsirea de libertate în mod ilegal, furtul calificat și tilhăria contra avutului personal ; tulburările grave ale ordinii și liniștii publice ; ultrajele săvîrșite împotriva unor ofițeri sau subofițeri din Ministerul de Interne ; infrafracțiunile comise în grupuri organizate de infractori ;

e) infrafracțiunile contra vieții, integrității corporale, sănătății, libertății sau sănătății reprezentanților statelor străine ; informațiile privind intențiile unor persoane de a întreprinde acțiuni împotriva unor demnitari străini aflați temporar în țara noastră ; sechestrarea, rănirea sau uciderea străinilor care se află în R.S. România ; infrafracțiunile grave și actele de dezordine săvîrșite de străini în România ;

f) contaminarea radioactivă a mediului înconjurător sau a populației ; epidemii, gazări sau intoxicații în masă ; epizootii de mari proporții ;

g) atacuri asupra unităților militare sau obiectivelor asigurate cu pază militară ; dezertări în grup și dezertări cu armament ori tehnică de luptă din dotare ; sustrageri de armament, muniții, explozivi, substanțe puternic toxice sau radioactive ;

h) infrafracțiuni săvîrșite de personalul Ministerului de Interne, precum și alte situații grave care privesc cadrele ministerului (accidente, îmbolnăviri în masă, decese etc.) ;

i) evadări individuale și în grup, fuga de sub escortă, sinuciderea reținuților, arestațiilor sau condamnaților, nesupunerea sau răzvrătirea în grup a deținuților ;

j) nemulțumiri colective și stări de spirit negative ;

k) cutremure, inundații, înzăpeziri, furtuni, alunecări de terenuri

și alte calamități naturale care au provocat victime omenești ori mari pagube materiale ;

I) orice alte date și informații ordonate sau apreciate de factorii de conducere că trebuie să facă obiectul informării conducerii ministerului.

II. În legătură cu fiecare eveniment trebuie să se raporteze :

- conținutul evenimentului ;
- locul producerii — județul, orașul, comuna, strada, numărul ; cînd evenimentul are loc într-o întreprindere sau instituție se menționează denumirea ei completă și localitatea unde se află ori indicativul, dacă aceasta este secretă ;
- cauzele și împrejurările care au generat ori favorizat producerea evenimentului — în măsura în care se cunosc ;
- victimele omenești — numeric și datele de identificare despre fiecare, pe măsură ce se află ;
- pagubele pricinuite — în măsura în care se cunosc ;
- persoanele vinovate — cu datele de identificare despre fiecare ;
- măsurile întreprinse și cele care urmează să fie luate de către organele Ministerului de Interne ;
- lichidarea — încetarea evenimentului și a consecințelor sale dăunătoare.

Toate datele care nu sînt cunoscute la apariția evenimentului se raportează de urmare, pînă la clarificarea deplină a situației.

Raportarea evenimentelor deosebite se face pe căile care asigură deplină conspirativitate și maximum de operativitate.

Comandamentele și unitățile centrale, împreună cu Centrul de informatică și documentare, au sarcina de a organiza evidența evenimentelor deosebite și de a prezenta conducerii ministerului informări periodice asupra acestora, evidențiind cauzele lor și măsurile de prevenire ce trebuie întreprinse în viitor.

Pentru evidența evenimentelor deosebite, la Serviciul central de analiză și sinteză din Centrul de informatică și documentare se folosește modelul de fișă *anexat* *), care se completează pe măsură ce se obțin date privind evoluția și soluționarea fiecărui eveniment.

III. Cu privire la raportarea și urmărirea evoluției și soluționării evenimentelor cu caracter deosebit sînt unele neajunsuri. Astfel :

◆ Deși numărul lor este în continuă scădere, sînt încă situații de raportare cu întirziere a unor evenimente deosebite.

*) Modelul de fișă se publică în continuarea acestei consultații.

◆ Cu toate progresele realizate, continuă să fie mare numărul cazurilor cînd nu se mai raportează de urmare asupra constatărilor rezultate din cercetarea unor evenimente deosebite, asupra consecințelor și cauzelor care au determinat apariția lor, precum și în legătură cu măsurile ce urmează să fie întreprinse.

Din analiza opririlor din producție raportate ca evenimente în primul trimestru al anului în curs, la multe nu s-au raportat ulterior cauzele rezultate în urma cercetărilor, consecințele (urmările păgubitoare) și nici chiar cînd s-a reinceput procesul de producție.

De asemenea, nu se raportează de urmare cu regularitate rezultatele cercetării persoanelor prinse în tentativă de trecere frauduloasă a frontierei și măsurile întreprinse asupra lor.

Din verificările efectuate rezultă că, de cele mai multe ori, neraportarea de urmare este determinată în realitate de insuficiența preocupare pentru cercetarea și clarificarea pînă la capăt a faptelor raportate ca evenimente deosebite.

◆ Se întilnesc încă situații de raportare a unor date neverificate, fără mențiunile corespunzătoare în acest sens, ori de raportare a unor evenimente asupra cărora se revine în sensul că nu ar fi fost vorba de ceva deosebit.

Desigur, mai ales în faza de început a declanșării evenimentelor, nu sînt clare în toate cazurile cauzele, evoluția și urmările evenimentelor respective. Ele trebuie raportate pe măsură ce se stabilesc, după ce evenimentul a fost anunțat.

Inexactitățile în raportarea evenimentelor trebuie analizate cu toată răspunderea, intrucît prin ele se dezinformează conducerea ministerului.

◆ Intre neajunsurile privind raportarea evenimentelor deosebite sînt și tendințele unor inspectorate de a raporta ca evenimente deosebite, prin telex, unele fapte care nu prezintă importanță pentru munca organelor Ministerului de Interne, ca, de exemplu : un bătrîn a murit în timp ce făcea baie ; un subofițer de miliție a căzut dintr-o șaretă și și-a scrintit un picior, un elev a lipsit de la ore ca să consume băuturi răcoritoare etc.

★

Seleționarea și raportarea faptelor și fenomenelor deosebite constituie o latură importantă a muncii de informare, care trebuie continuu perfecționată, sub toate aspectele. O atenție deosebită este necesar să fie acordată atît determinării cît mai exacte a ceea ce trebuie apreciat ca evenimente deosebite și raportat ca atare pe fiecare profil de muncă, cît și perfecționării modalităților de raportare.

Colonel Ion GEAGLA

FISA EVENIMENTULUI

Nr.

I. RAPORTAREA EVENIMENTULUI (cine raportează, data și modul raportării, cine primește):

II. DATE DESPRE EVENIMENT :

1. Denumirea evenimentului
2. Data producerii : anul luna ziua ora
3. Locul producerii : a) județul b) localitatea
- c) denumirea obiectivului
- d) secția
- e) organul tutelar
4. Descrierea evenimentului cu menționarea cauzelor și împrejurărilor care l-au determinat :
5. Consecințele (urmările) evenimentului (se menționează victimele omenești, pierderile materiale, distrugerile, opririle în producție etc.)

III. MĂSURI LUATE :

1. Cu privire la persoanele afectate (ingrijire medicală, evacuare, hrană, adăpost etc.)
2. Pentru înlăturarea (atenuarea) urmărilor evenimentului
3. Pentru cercetarea evenimentului
4. Cu privire la persoanele vinovate
5. Alte măsuri

IV. EȘALOANELE LA CARE S-A RAPORTAT EVENIMENTUL ȘI ORDINELE PRIMITE :

V. DIVERSE :

O sarcină permanentă :

Ridicarea calității muncii în folosirea și exploatarea mijloacelor tehnico-operative

— Consultație —

mentului securității statului din septembrie 1979, ne preocupă în cel mai înalt grad pe toți cei care lucrăm în compartimentele speciale T.O.

Alături de celelalte cadre din aparatul de securitate, înțelegând sarcinile mari și de răspundere ce le revin, lucrătorii din compartimentele speciale T.O. depun eforturi stăruitoare pentru ridicarea calității muncii proprii. În conformitate cu Programul de măsuri al Departamentului securității statului ce vizează crearea unei noi calități, superioare, s-au luat măsuri hotărâte pentru realizarea unei mai strinse cooperări — pe plan central și la inspectoratele județene — între compartimentele de profil și cele informative, sporirea răspunderii și a operațiivității în folosirea și exploatarea acestor mijloace, precum și pentru buna organizare a activităților din acest domeniu. Atenție deosebită se acordă asigurării conspirativității, diversificării și ridicării nivelului tehnico-științific al aparatului din dotare.

În contextul necesității ridicării neconținute a calității muncii noastre la nivelul marilor exigențe puse în fața organelor de securitate de comandantul suprem, apreciem că se impune cu acuitate perfecționarea și pe mai departe a mijloacelor speciale. De asemenea,

Îndeplinirea marilor obiective hotărâte de cel de-al XII-lea Congres al Partidului Comunist Român, transpunerea în viață a ordinelor, indicațiilor și orientărilor de o inestimabilă valoare teoretică și practică date organelor de securitate de tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, comandantul suprem al Forțelor armate la întâlnirea de lucru cu Biroul executiv al Consiliului de conducere al Departa-

trebuie să milităm pentru organizarea muncii la un nivel superior, în special prin orientarea întregii activități spre următoarele direcții principale :

I. Întărirea și pe mai departe a conlucrării dintre ofițerii din aparatul informativ și cei din compartimentele tehnico-operative, în scopul realizării sarcinilor de introducere și exploatare — cu maximă eficiență — a mijloacelor speciale.

Folosite pentru obținerea de informații, verificarea și completarea celor obținute prin alte mijloace ale muncii de securitate în scopul prevenirii, descoperirii și lichidării infracțiunilor contra securității statului, sursele T.O. trebuie să-și păstreze caracterul de mijloace speciale ale muncii organelor noastre. De aceea, necesitățile de introducere a acestora se impun a fi bine analizate, pentru înlăturarea împrejurărilor în care se abuzează de cereri spre a fi folosite în cazuri ce nu justifică, întotdeauna, nevoi operative. Totodată, o asemenea conlucrare permanentă este necesară spre a asigura utilizarea cu eficiență sporită a mijloacelor T.O. introduse în cadrul unor combinații judicios elaborate, în acțiuni ce reclamă prezența mijloacelor speciale. Conlucrarea dintre sectoarele informative și compartimentele T.O. trebuie axată pe asigurarea conspirativității și securității surselor T.O. pe toată durata funcționării lor. Un rol important în realizarea acestei cerințe revine secțiilor informative, cunoscut fiind că asigurarea unui grad ridicat de conspirativitate a mijloacelor T.O. este determinat de asigurarea condițiilor optime, necesare executării lucrărilor și de păstrare cu strictețe a secretului sursei în exploatarea informațiilor.

În procesul conlucrării, ofițerii din aparatul informativ au obligația să transmită date celor din sectorul T.O. asupra principalelor aspecte spre care aceștia din urmă trebuie să-și îndrepte atenția în timpul folosirii mijloacelor speciale, problemele generale și specifice ce se impun a fi raportate de urgență, noutățile ce apar pe parcurs în acțiune și pe care ofițerul T.O. trebuie să le urmărească.

În cadrul conlucrării, obligații de mare răspundere revin și lucrătorilor T.O. Ei au datoria să respecte consemnele stabilite, să se edifice bine asupra acțiunii în lucru, să realizeze în mod operativ legătura cu sectorul informativ pentru a preda informațiile și a stabili regulile și nevoile muncii în perspectivă.

II. Creșterea responsabilității cadrelor în obținerea — prin mijloace speciale T.O. — a unui volum sporit de informații utile documentării sau finalizării unor acțiuni de securitate.

Această direcție de acțiune vizează creșterea calității muncii T.O. și are în vedere :

a) O temeinică cunoaștere a obiectivelor, fapt ce presupune edificarea, în timpul cel mai scurt, asupra profesiei urmăritului și a membrilor familiei, a programului lor de lucru, a preocupărilor, trăsăturilor de caracter, concepțiilor, pasiunilor și viciilor acestora.

În procesul cunoașterii, de mare însemnătate pentru obținerea unor informații de calitate — necesare unităților informative — este și stabilirea în timp scurt a cercului de relații al urmăritului și membrilor săi de familie, natura acestor relații, preocupările, concepțiile, trăsăturile de caracter ale diverselor cunoștințe.

b) Creșterea operativității în transmiterea informațiilor rezultate din surse T.O. Aceasta presupune comunicarea datelor obținute în timp util exploatării lor.

Transmiterea operativă a datelor obținute prin T.O. trebuie să fie concisă, cu respectarea măsurilor de conspirare a surselor și a identității urmăriților.

III. Organizarea, în condiții de calitate superioară, a activităților specifice în compartimentele T.O., prin :

a) Continua îmbunătățire a stilului și metodelor de muncă folosite de factorii de conducere. O atenție deosebită trebuie să se acorde :

- ◆ planificării riguroase a sarcinilor ;
- ◆ întăririi controlului și îndrumării ;
- ◆ combaterii manifestărilor de automulțumire, de rutină și formalism și încurajarea noului, a inițiativelor valoroase.

b) Specializarea cadrelor T.O. pe profilurile muncii informative, corespunzător liniilor de activitate specifice muncii de securitate.

c) Folosirea judicioasă a cadrelor cunoscătoare de limbi străine, în scopul acoperirii permanente a unui număr cât mai mare de obiective supravegheate prin mijloace T.O. în a căror exploatare se impun astfel de cunoștințe.

d) Organizarea de colective specializate în obținerea operativă a informațiilor prin sursele T.O., de la obiectivele care, în anumite momente, constituie priorități pentru organele informative.

e) Asigurarea stabilității cadrelor în exploatarea surselor T.O. pe toată perioada funcționării acestora, în scopul asigurării conspirativității și compartimentării muncii și al unei cât mai bune cunoașteri a obiectivului, în vederea sesizării imediate și transmiterii operative a informațiilor către organele informative.

f) Întărirea stării și practicii disciplinare, crearea unei puternice opinii colective față de tendințele de pâlăvrăgeală și lăudăroșenie privind aspecte cunoscute din activitatea de exploatare a mijloacelor T.O.

IV. Diversificarea și continua ridicare a nivelului tehnico-funcțional al mijloacelor speciale din dotare.

Desigur, problema realizării unei noi calități în munca T.O. nu poate fi abordată fără a face referiri la continua preocupare ce trebuie

manifestată pentru perfecționarea mijloacelor și metodelor muncii T.O., crearea unor noi surse care să permită obținerea de informații într-o gamă cât mai variată de situații și momente operative.

Realizarea unor surse cu un grad sporit de funcționalitate, conspirativitate și securitate constituie o preocupare permanentă a unităților specializate din cadrul C.T.O.T., dar, în același timp, viabilitatea lor verificându-se în cadrul colaborării și cooperării cu unitățile informative, datoria acestora este aceea de a-și aduce o contribuție mai mare la perfecționarea acestei activități prin propuneri concrete, izvorite din nevoile activității practice.

★

Realizarea unei noi calități în activitatea T.O. este organic legată de creșterea gradului de pregătire politico-ideologică a cadrelor ce o execută, de continua dezvoltare a discernământului politic și profesional necesar desprinderii din multitudinea de informații — obținute prin mijloace T.O. —, a celor ce interesează și fac obiectul activității de securitate, indiferent de profilul de muncă în cadrul căruia sint valorificate informativ.

Instrumente principale în procesul formativ al cadrelor — învățământul politico-ideologic și cel de specialitate — trebuie să urmărească imprimarea unui profund spirit de partid întregii activități, urmărindu-se continua îmbunătățire și perfecționare a pregătirii de specialitate a cadrelor pe toate profilurile muncii de securitate, precum și în domeniul tehnic și cel al limbilor străine.

Generalizarea practicii organizării de dezbateri pe compartimente de muncă a documentelor de partid, desprinderea în aceste ocazii a sarcinilor ce revin organelor de securitate — și din acestea a celor ce cad în sarcina lucrătorilor din compartimentele T.O. — trebuie să asigure promovarea spiritului novator, revoluționar în gândire și în activitatea practică, să ducă la creșterea răspunderii și angajării în muncă a fiecărui lucrător.

Pregătirea de specialitate a cadrelor din compartimentele T.O. este necesar să se facă în mai strânsă legătură cu problemele specifice din munca practică. Aceasta impune să ne străduim mai mult pentru a găsi mijloace moderne de înarmare a lucrătorilor, din acest important sector, cu cunoștințele necesare pentru rezolvarea la un nivel calitativ superior a sarcinilor ce ne revin și soluționarea cu competență a problemelor complexe cu care ne confruntăm.

Colonel Alexandru TENCU
Lt. col. Mircea ROȘCA

TEME PENTRU PREGĂTIREA CADRELOR DE SECURITATE ÎN PROBLEME ALE MUNCII DE MILITIE

**Urmărirea locală, zonală și urmărirea generală.
Sprijinul ce poate fi acordat de organele de
securitate în rezolvarea sarcinilor pe această linie**

documentar

I. — Urmărirea și obiectul său

Activitatea de urmărire constă în luarea tuturor măsurilor informativ-operative, criminalistice și de cercetare penală, menite să ducă la găsirea, identificarea sau prinderea imediată a persoanelor care se sustrag de la urmărirea penală, executarea pedepsei sau de la alte dispoziții ale legii, a celor care din diferite motive interesează activitatea organelor de miliție, precum și pentru găsirea obiectelor corp delict cu caracteristici particulare de identificare și individualizare.

Urmărirea se desfășoară în condițiile aplicării stricte a legalității socialiste.

Modul de organizare și desfășurare a activității de urmărire își găsește reglementarea în unele prevederi ale legislației penale și procesual-penale și în instrucțiuni de muncă pe profilul miliției, aprobate prin ordine ale ministrului de interne.

Obiectul activității de urmărire îl constituie :

- persoanele condamnate cu obligarea la muncă corecțională, la pedeapsa închisorii ori sancționarea cu închisoare contravențională, care se sustrag de la executare ;
- persoanele ce se sustrag de la urmărirea penală și împotriva cărora s-au emis mandate de arestare preventivă ;
- persoanele despre care există probe sau indicii temeinice că au săvârșit infracțiuni și au părăsit domiciliul ;
- persoanele din baza de lucru, ce se deplasează în diferite localități în scopul săvârșirii de infracțiuni, infractorii voiajori, precum și liberații din penitenciare care nu s-au prezentat la domiciliul declarat ;

● dezerterii din unitățile Ministerului Apărării Naționale și Ministerului de Interne, precum și persoanele care se sustrag de la recrutare, încorporare sau concentrare;

● evadații din locurile de detenție, aresturi și cei fugiți de sub escortă;

● minorii față de care s-a pronunțat una dintre măsurile educative privind internarea într-o școală specială de muncă și reeducare sau internarea medical-educativă și se sustrag de la asemenea măsuri, precum și cei care au fugit din aceste școli sau unități;

● persoanele față de care s-a luat măsura de siguranță a internării în institute medicale de specialitate și se sustrag de la această măsură, precum și cei ce au fugit din astfel de institute;

● persoanele dispărute de la domiciliu, fără motiv întemeiat, în împrejurări dubioase;

● persoanele care se sustrag de la îndeplinirea obligațiilor legale privind evidența populației, de la plata unor despăgubiri către organizațiile socialiste sau de la executarea anumitor obligații de familie;

● persoanele cu identitate necunoscută, depistate pe teritoriul de competență al organelor de miliție ori internate în unități sanitare sau de asistență socială;

● cadavrele cu identitate necunoscută;

● persoanele urmărite prin Biroul Național Interpol;

● obiectele corp delict care au caracteristici particulare (marcă, serie, unicate) ce le fac proprii identificării.

II. — Executarea actelor de urmărire

Aducerea la îndeplinire a dispozițiilor executorii (ordonanțe și mandate de arestare preventivă, de executare a pedepsei, ordonanțe de internare emise de procuratură, hotărâri judecătorești etc.), în principiu, se realizează de către organul de miliție pe al cărui teritoriu de competență își are domiciliul persoana înscrisă în actul respectiv, cu respectarea prevederilor Codului de procedură penală.

Pe teritoriul municipiilor și orașelor, aducerea la îndeplinire a dispozițiilor executorii se realizează de către sectoriști, iar pe teritoriul comunelor de către subofițerii posturilor de miliție.

La nevoie, în raport cu specificul cazului, executarea va putea fi efectuată și de alți ofițeri sau subofițeri anume desemnați de către conducerea organului de miliție.

Dispozițiile executorii vor fi trimise altui organ de miliție, decât cel competent teritorial, numai în cazul în care inculpatul, condamnatul sau internatul au fost reținuți de acel organ de miliție, iar situația operativă nu impune altă măsură.

III. — Urmărirea locală, urmărirea zonală și urmărirea generală

Urmărirea poate fi:

- a) locală, când se desfășoară pe teritoriul unui județ sau al municipiului București;
- b) zonală, când se desfășoară pe teritoriul mai multor județe;
- c) generală, când se desfășoară pe întreg teritoriul țării.

Urmărirea locală

După primirea și înregistrarea unei dispoziții executorii, ofițerul sau subofițerul de miliție efectuează de îndată verificări și investigații la domiciliu, reședința sau locul de muncă al persoanei în cauză.

Dacă în termen de 10 zile actul de executare n-a fost adus la îndeplinire, deoarece persoana căutată nu a fost găsită, ofițerul sau subofițerul constată această situație printr-un proces-verbal în dublu exemplar și ia măsuri pentru darea în urmărire. Un exemplar al procesului-verbal, însoțit de un exemplar al actului de executare, se trimite la organul emitent cu mențiunea că s-a luat măsura urmăririi.

Urmărirea locală se propune prin raport motivat de către ofițerul sau subofițerul însărcinat cu aducerea la îndeplinire a actului de executare, în care se vor arăta măsurile întreprinse și rezultatul lor și mențiunea că au fost epuizate posibilitățile de investigare și cercetare în localitatea de domiciliu a urmăritului.

Raportul, însoțit de întregul material de verificare, va fi înaintat formațiunii competente să soluționeze cazul din cadrul miliției județene.

Formațiunea respectivă analizează propunerea și, dacă o consideră oportună și justificată, înaintează raportul spre aprobare șefului miliției județene (miliției municipiului București) sau locțiitorilor săi.

După aprobare, se întocmește fișa de urmărire tip ce se va comunica la dispecerat și la formațiunea de evidența populației de la locul de domiciliu al urmăritului.

Urmărirea locală se va desfășura timp de 60 zile de la data primirii actului de executare la organul de miliție. Dacă în acest termen urmăritul n-a fost prins, se va solicita darea acestuia în urmărire generală.

Urmărirea generală nu poate fi solicitată la împlinirea acestui termen dacă se constată că măsurile de urmărire locală au fost incomplete ori unele din ele nu au fost îndeplinite. În aceste situații, șefii care au dreptul de a aproba punerea în urmărire fixează un nou termen pentru continuarea urmăririi locale, dar nu mai mare de 30 zile, stabilind măsurile ce se impun, asigurând executarea lor întocmai și la timp.

Urmărirea zonală se instituie ori de câte ori acțiunile de investigație și cercetare pentru identificarea și prinderea persoanelor urmărite trebuie extinse pe teritoriul unui grup de județe. Această măsură se inițiază și se coordonează de către direcțiile sau serviciile centrale din I.G.M., cu aprobarea conducerii I.G.M., pe baza rapoartelor milițiilor județene.

Urmărirea zonală are drept scop :

◆ prinderea autorilor unor infracțiuni deosebit de grave, care necesită acțiuni de control la toate punctele obligatorii de trecere, organizarea de capcane în locuri frecventate de aceștia, la rudele și legăturile unde pot să-și facă apariția ori în localitățile unde ar putea comite noi infracțiuni ;

◆ împiedicarea producerii unor acțiuni iresponsabile din partea bolnavilor psihic periculoși ;

◆ imobilizarea infractorilor înarmați sau a celor constituiți în grup cu manifestări agresive ;

◆ prinderea condamnaților prin descinderi concomitente și inopinate în locurile unde se presupune că aceștia se ascund.

În cadrul urmăririi zonale se pot organiza blocări și scotociri ale unor zone, efectuarea unor acțiuni complexe pe arterele de circulație, traseele de cale ferată sau în locurile care favorizează ascunderea unor persoane.

Urmărirea generală

Dacă după 60 zile de la declanșarea urmăririi locale șeful miliției județene (municipiului București), verificând stadiul măsurilor întreprinse, constată că s-au epuizat toate posibilitățile de prindere pe plan local sau zonal, raportează această situație la Inspectoratul general al miliției și cere punerea persoanei respective în urmărire generală.

Aceste rapoarte se primesc prin Direcția judiciară, se aprobă de locțiitorii șefului I.G.M. și, în baza lor, Serviciul cazier judiciar și evidență operativă dispune comunicarea către organele teritoriale, prin fișe tip, a datelor privitoare la persoanele puse în urmărire generală care se păstrează la dispoziție și formațiunile de evidență populației.

În situația când sînt date certe că persoana urmărită a părăsit țara, actul sau dispoziția executorie și materialele doveditoare se înaintează la I.G.M. — Serviciul cazier judiciar și evidență operativă.

În cazurile deosebite, cînd se urmăresc evadați, dezertori, persoane despre care există indicii că intenționează să treacă în mod fraudulos frontiera, precum și alți infractori periculoși care au săvîrșit omoruri, tilhării sau alte fapte grave, urmărirea generală se dispune imediat după raportarea evenimentului la Direcția judiciară din I.G.M., acționîndu-se împreună cu alte forțe și organe pentru prinderea celor în cauză.

IV. — Sprijinul ce poate fi acordat de organele de securitate în rezolvarea sarcinilor pe linia activității de urmărire

Prinderea persoanelor urmărite, a evadaților, dezertorilor, căutarea persoanelor dispărute în împrejurări dubioase, identificarea cadavrelor necunoscute, găsirea obiectelor corp delict sînt doar cîteva dintre sarcinile operative care se pot rezolva în mai bune condițiuni printr-o colaborare strînsă între toate formațiunile și unitățile Ministerului de Interne, prin realizarea unui schimb operativ de informații cu privire la principalele aspecte ale situației operative.

În acest context, ofițerii de securitate pot contribui la rezolvarea unor sarcini ale urmăririi locale sau generale, prin :

a) instruirea permanentă a rețelei informative în legătură cu cazurile mai deosebite de urmăriți, dispăruți de la domiciliu în împrejurări dubioase, sau de obiecte și valori importante sustrate din avutul obștesc sau din patrimoniul cultural național ;

b) sprijinirea efectivă în anumite cazuri, atunci cînd se impun realizarea unor combinații informativ-operative, folosirea tehnicii operative, a filajului și a altor mijloace specifice.

Modul concret de acțiune se stabilește de la caz la caz, la nivelul conducerii inspectoratelor județene sau al comandamentelor care coordonează activitățile în unele cazuri deosebite.

La fel se stabilesc procedeele de acțiune și sarcinile în cadrul cooperării dintre organele de miliție și cele de securitate pentru prinderea evadaților, dezertorilor, a celor cu intenții de evaziune sau a altor infractori periculoși, înarmați sau cînd acționează în grup.

Alte modalități în care ofițerii de securitate își pot aduce contribuția la rezolvarea unora dintre sarcinile urmăririi generale, zonale sau locale constau în :

● semnalarea cetățenilor români care întretin legături infracționale cu diverși străini și unii sînt urmăriți de organele de miliție, reabilizîndu-se astfel prevenirea unor acte de evaziune, de scoatere peste graniță a unor bunuri din patrimoniul cultural național, de trafic de aur și mijloace de plată străine etc. ;

● semnalarea persoanelor care oferă spre vânzare, în mod repetat, diferite bunuri, în zonele de domiciliu, la locurile lor de muncă ori în alte locuri, de regulă, aglomerate, bunuri ce provin din infracțiuni;

● semnalarea persoanelor care găzduiesc diferite elemente, în rîndul cărora pot apărea și infractori urmăriți;

● furnizarea de date despre persoanele care au o comportare suspectă, în mediile și locurile ce le frecventează, manifestată prin înclinarea spre violență, consum excesiv de alcool, urmărirea și acostarea de persoane în locuri izolate și întunecoase, circulație nejustificată pe timp de noapte în zone și cartiere ale localității etc.;

● sesizarea cu operativitate a organelor de miliție despre persoanele cu intenții de evaziune, care de multe ori sînt și autoare ale unor infracțiuni de drept comun;

● completarea activității de urmărire a unor persoane (escroci, falsificatori, plasatori de valută falsă) semnalate de Interpol, care se află în R.S.R. și a căror activitate trebuie supravegheată în special prin lucrarea lor în obiectivele și locurile acoperite informativ de organele de securitate și prin semnalarea legăturilor acestora din rîndurile cetățenilor români;

● semnalarea cetățenilor români sau de origine română, unii puși în urmărire generală, care au trecut fraudulos frontiera de stat sau au refuzat înapoierea cu ocazia îndeplinirii unor misiuni în străinătate și care ulterior se întorc în țară cu identitate falsă;

● semnalarea bișnițarilor, a elementelor voiajore, a plasatorilor de valută falsă cu legături în rîndul cetățenilor străini, a prostituatelor, a cetățenilor români și străini care se ocupă cu traficul de obiecte de artă etc.

Conlucrarea strînsă între lucrătorii de securitate și cei de miliție, schimbul permanent de date și informații, desfășurarea unei activități de investigare și lucrare informativă calitativ superioare sînt condiții absolut necesare pentru obținerea de rezultate deosebite pe linia urmăririi și identificării operative a unor categorii de persoane sau obiecte.

General-maior Nicolae CHIRIAC

CADRAN PROFESIONAL

Vă prezentăm cazul:

T I B I

În urma unei semnalări, organele de securitate din *Inspectoratul județean Mureș* al Ministerului de Interne l-au luat în lucru pe ing. „TIBI”, cercetător la o întreprindere din Tg. Mureș. Sesizarea, coroborată și cu alte date obținute, evidențiază că cel în cauză a intrat în relații — în afara cadrului legal — cu „BORIS”, element originar din țara noastră, emigrat de mai mulți ani și care a revenit ca reprezentant al unei firme occidentale.

Verificarea și adîncirea informațiilor obținute au fost impuse de faptul că „TIBI” conducea un colectiv de creație ce lucra la elaborarea prototipului unui utilaj conceput și realizat după o concepție proprie, originală, iar „BORIS”, cunoscut că făcea dese călătorii prin țară — prilejuri cu care a contactat numeroase rude și cunoștințe — se dovedise interesat în menținerea și adîncirea relațiilor cu „TIBI”.

Din datele obținute pe parcursul acțiunii, s-a stabilit că încă în martie 1978, „TIBI”, aflîndu-se la centrala industrială de resort din București, l-a cunoscut pe „BORIS”, cu care a purtat unele discuții oficiale.

După terminarea acestora, „BORIS” i-a solicitat adresa de acasă a lui „TIBI”, motivînd că în Tg. Mureș are mai multe relații și cunoștințe. Cercetătorul român a apreciat că acest schimb de adrese a fost făcut doar din politețe, deoarece „BORIS” nu a mai revenit. S-a înșelat însă, pentru că evoluția ulterioară a relațiilor a demonstrat interesul străinului față de persoana sa.

În același an, „TIBI” a fost delegat al întreprinderii sale la Tîrgul internațional „TIBCO”-București. S-a trezit căutat pe neașteptate de „BORIS”, a cărui firmă avea un stand de prezentare comun cu o altă firmă occidentală. Aici s-au întîlnit de mai multe ori, ocazii în care „BORIS” se dovedi excesiv de amabil. La o masă protocolară oferită de „BORIS”, la care au participat ca invitați atît cercetătorul român, cit și un reprezentant al unei alte firme occidentale, acesta din urmă, prin modul cum a dirijat discuțiile, s-a dovedit interesat să afle foarte multe amănunte despre viața și activitatea lui „TIBI”, încercînd astfel să facă un studiu atent și cit mai larg. În această împrejurare, cercetătorul ro-

mân a fost permanent flatat pentru competența sa profesională și, pe neașteptate, interlocutorii străini au început să-și exprime admirația pentru faptul că „TIBI” este de naționalitate maghiar. Acesta a fost punctul în care „TIBI” a reacționat puternic; a replicat că el este cetățean român și nu admite ca discuția să lunece pe o pistă naționalistă, deoarece nu împărtășește asemenea idei. Evident, discuțiile ulterioare nu au mai avut o asemenea nuanță.

După această întâlnire, reprezentantul firmei care a provocat discuțiile menționate nu a mai apărut, dar peste circa o lună „BORIS” l-a căutat pe „TIBI” la telefon, la întreprindere. Negăsindu-l, „BORIS” i-a dat telefon acasă, discutând cu soția lui „TIBI” de la care a aflat că soțul ei a plecat de la întreprindere și se află în drum spre casă. Prezentându-se ca prieten apropiat, „BORIS” i-a solicitat adresa exactă, după care străinul s-a prezentat imediat pe strada și la numărul indicate. Desigur, forțat de împrejurări, „TIBI” l-a invitat în casă; pretextând că îi place apartamentul, „BORIS” a vizitat toate încăperile, pentru a se convinge probabil asupra situației materiale a cercetătorului român. Discuțiile s-au axat, între altele, și pe interesul străinului de a afla dacă „TIBI” a fost cooptat într-o delegație ce urma să plece la o firmă din străinătate pentru documentare. „TIBI” i-a dat un răspuns neconcludent, motivând că asemenea probleme se rezolvă pe plan central. La plecare, „BORIS” a lăsat unele cadouri pentru „TIBI” și soția acestuia.

Peste o altă lună, „BORIS” l-a căutat pe „TIBI” la întreprindere,

insistând ca la discuțiile pe marginea unor oferte și mostre de piese prezentate de firma străină să participe și cercetătorul român, deși acesta nu avea nimic comun cu problemele respective.

Concluzionându-se că „BORIS” nu întâmplător încearcă să perpetueze relațiile cu „TIBI” și pentru a se preveni ca vreunul dintre cercetători să cadă în mrejele unor interese străine, s-a hotărât ca, în paralel cu măsurile informativ-operative și de asigurare a protejării lucrărilor de realizare și experimentare a prototipului utilajului conceput, să se organizeze cu cercetătorii și proiectanții o dezbateră pe marginea normelor ce reglementează apărarea secretului de stat și relațiile cu străinii. În încheierea acțiunii a fost proiectat și discutat filmul „Undițe care nu prind pește”, realizat de Serviciul editorial și cinematografic al Ministerului de Interne. Între participanți a fost și „TIBI”, cu colaboratorii săi.

După acțiunea menționată, „TIBI” a fost căutat din nou de „BORIS”. Deși cercetătorul român, din proprie inițiativă, a încercat să evite întâlnirea, la insistențele lui „BORIS” a fost nevoit s-o accepte, revăzându-se într-o cofetărie din oraș. De această dată, „BORIS” a lucrat fără prea multe menajamente, trecând la „atac” direct. L-a întrebat despre „noutățile” din întreprindere, după care a pus întrebări directe cu privire la noul prototip al utilajului realizat. „TIBI” s-a dovedit contrariat de interesul străinului; în discuții a avut o atitudine rezervată și în final l-a rugat să nu-l mai caute pentru asemenea probleme. În acest stadiu, printr-o combinație a fost introdus în acțiune și informatorul „DAN”,

care se bucura de încrederea cercetătorului român și avea o oarecare influență asupra sa, urmărindu-se determinarea lui „TIBI” de a se prezenta din proprie inițiativă la organele de securitate pentru a se destăinui în legătură cu insistențele lui „BORIS”.

Conform planului aprobat, „DAN”, în urma unei deplasări la București, i-a conflat lui „TIBI” că s-a întâlnit cu „BORIS”, care îi transmite salutări. Cercetătorul român a rămas oarecum surprins. În timpul discuțiilor, „TIBI” i-a relatat informatorului despre situația creată între el și străin, despre părerea sa cu privire

la interesele străinului, cerându-i sfatul cu privire la atitudinea pe care s-o adopte în viitor. „TIBI” se dovedi frământat, afirmând că străinul „vrea ceva” și că aceste relații „pot deveni periculoase”. „DAN” l-a sfătuit să se prezinte la organele de securitate, încurajându-l să facă acest gest fără nici o reținere. Conștientizat de informator, de celelalte măsuri de prevenire, „TIBI” s-a prezentat — așa cum se scontase — la organele de securitate, relatând pe larg despre relațiile sale cu „BORIS”...

Maior Alexandru IOVANAȘ

SIBARITUL

De ce și-o fi schimbat „Săndulescu” așa de mult comportamentul în ultima vreme? Această întrebare revenea obsedant în gindurile ofițerului de contrainformații militare după ce informatorul „Gelu” îi semnalase faptul că de la un timp colegul său manifestă o inexplicabilă irascibilitate, în alternanță cu perioade lungi de apatie. În plus, se arăta deosebit de îndatorat față de șefi și căuta cu insistență flagrantă să le obțină bunăvoința și aprecierile favorabile la adresa sa.

„Săndulescu” lucra ca inginer într-un domeniu de cercetare din armată și fusese de mai multe ori în străinătate cu diverse misiuni: specializare, contractări, prospecții etc. Era considerat un specialist bine pregătit, capabil să rezolve cu competență problemele cu care se confrunta pe linia îndeplinirii sarcinilor de serviciu. La locul de muncă avea o atitudine corectă, era sociabil și apreciat de colegi. Cu atât mai mult contradicția survenită în comportarea lui se impunea să fie clarificată cât mai grabnic. În acest sens, ca o primă măsură, ofițerul de contrainformații a organizat o discuție mai largă cu informatorul „Silviu”, care îl însoțise de mai multe ori pe „Săndulescu” în străinătate. Din relatările informatorului a rezultat că acesta se consulta în toate situațiile cu ceilalți membri ai delegației și nu participa niciodată singur la discuțiile cu partenerii străini. O singură dată îl văzuse stînd de vorbă la barul hotelului „Continental” — unde erau găzduiți — cu un străin căruia îi ziceau „Fifi”, despre care organele de securitate dețineau date că este interesat să contacteze cetățeni români în scopuri informative.

Continuându-se verificările cu intensitate sporită s-au făcut investigații noi la domiciliul lui „Săndulescu”. Cu acest prilej s-a stabilit că inginerul organiza acasă sau la diverși cunoscuți chefuri prelungite, obișnuia să meargă frecvent la nunți, unde „dăruia masa” cu sume exagerate și cadouri costisitoare ș.a. De curind achiziționase o mobilă „stil” în locul celei vechi, iar soția sa, „Anca”, solicitase unei prietene să-i cîntărească două verighete de aur. În anturajul lui apăruseră și câteva persoane cu un moral indoielnic ca, de pildă, „Monica Lazăr”, cu care întreținea relații intime, „Dragu”, aflat în atenția miliției pentru afaceri cu valută și „Albu”, cunoscut tot cu asemenea preocupări.

Intrucît „Săndulescu” urma să plece din nou în străinătate, „Silviu” a primit sarcina de a-l supraveghea mai cu atenție, reinnoindu-se instrucțiunile în acest sens.

Între timp s-a mai stabilit că „Anca” îi înminase lui „Albu” o sumă de dolari pentru a-i cumpăra de la shop anumite obiecte și că „Săndulescu”, atunci cînd revenea din străinătate, mergea uneori de la aeroport direct acasă, încălcînd astfel regulile de muncă.

La întoarcerea în țară, „Silviu” a adus la cunoștința ofițerului de contrainformații militare următoarea intimplare: Într-o seară, după ce a discutat cu toată delegația ce aveau de făcut a doua zi, „Săndulescu” a acuzat o mare stare de oboseală și le-a spus colegilor că se duce să se culce, recomandîndu-le să facă și ei același lucru. Lui „Silviu” i s-a părut însă cam suspectă această atitudine și, după un timp, a coborît în holul hotelului, la recepție. N-a trecut mult și și-a făcut apariția „Săndulescu”. A aruncat câteva priviri discrete de jur-împrejur, fără să-l observe pe „Silviu”, și a părăsit în grabă hotelul. După câteva momente, „Silviu” a auzit o mașină demarînd puternic. A doua zi, „Săndulescu” părea obosit de parcă nu dormise deloc noaptea.

O asemenea informație impunea măsuri deosebite. În mod normal, „Săndulescu” trebuia să raporteze ierarhic, detaliat, tot ceea ce făcea în străinătate, fiindu-i interzis cu desăvîrșire să procedeze așa cum rezulta din relatarea informatorului. De aceea, s-a organizat o discuție mai amplă cu întreaga delegație, în legătură cu activitatea desfășurată, cerîndu-i-se lui „Săndulescu” să prezinte absolut toate problemele cu care s-au confruntat în străinătate. S-a discutat apoi individual cu el, ca șef de colectiv. I s-au pus întrebări directe în legătură cu comportarea oamenilor. „Săndulescu” a făcut aprecieri elogioase la adresa fiecăruia. S-a insistat dacă partenerii străini nu încercaseră să-i corupă în vreun fel, dar răspunsul lui a fost negativ.

Neconcordanța flagrantă dintre datele obținute pe linie informativă și declarațiile lui „Săndulescu” demonstra că acesta se angrenase în străinătate la acțiuni suspecte. Coroborate, faptele rezultate explicau valuta și aurul posedate de el și soția sa și despre a căror existență se aflase pe cale informativă și prin investigații, cît și cu prilejul efectuării unei percheziții secrete la domiciliu.

Stabilirea adevărului în legătură cu comportarea lui în timpul îndeplinirii misiunilor de serviciu în străinătate necesita o maximă urgență, mai ales pentru a se lua măsuri ferme de prevenire a consecințelor faptelor sale ilegale. Pentru aceasta, s-a trecut la punerea în aplicare a unui complex de măsuri informativ-operative, prin care se viza elucidarea deplină a cazului.

Astfel, într-una din zile, pentru a i se întări convingerea că se bucură de încredere, a fost chemat de către șeful său, care i-a transmis „mulțumiri sincere” pentru modul cum rezolvase problemele în străinătate, arătîndu-i totodată că și „tovarășii din Ministerul Afacerilor Externe erau satisfăcuți de rezultatele obținute prin eforturile sale”. În încheierea întrevederii, i s-a cerut să se gîndească la noi modalități de îndeplinire și a altor misiuni peste hotare.

Bucuros că este apreciat de superiori, „Săndulescu” a organizat în seara următoare o mare petrecere la domiciliu. A doua zi, unul dintre participanți, ofițer în Ministerul Apărării Naționale, în virtutea pregătirii contrainformative care i se făcuse de către organele de securitate, ne-a informat că amfitrionul, lăudîndu-se probabil, divulgase față de un prieten o serie de probleme militare secrete din sectorul său de activitate. Aflat, ca de obicei în astfel de ocazii, printre primii invitați, informatorul „Silviu” a relatat cu lux de amănunte desfășurarea petrecerii, confirmînd atitudinea de pălăvrăgeală a lui „Săndulescu” și adăugînd că prin desfriul la care se dedase acesta se manifestase ca un adevărat sibarit*).

Aceste date evidențiau noi elemente privind profilul moral al inginerului. Nu era exclus ca persoane interesate din străinătate să fi profitat de această slăbiciune a sa și, punînd la cale o acțiune de compromitere, să-l fi atras la activități potrivnice intereselor țării.

Supozițiile trebuiau însă confirmate de date certe, ce nu puteau fi obținute decît prin intensificarea urmăririi informative și aplicării în continuare a unor măsuri combinate judicios concepute, prin care să se valorifice pe un plan superior de acțiune tot ceea ce se știa despre personalitatea și trăsăturile de caracter ale lui „Săndulescu”, despre activitatea și legăturile lui din străinătate. În acest sens, pornindu-se de la faptul cunoscut că îi plăcea să fie flatat, să i se arate că i se recunoștea priceperea și calitățile de specialist în relații comerciale, prin șeful lui i s-a cerut „sfatul” în legătură cu modul cum ar trebui să se procedeze mai bine pentru a se asigura vînzarea convenabilă în străinătate a unei instalații românești și pentru a se achiziționa totodată mai multe utilaje de care era absolută nevoie. Cu acest prilej i s-au adus la cunoștință o serie de date despre instalația și utilajele respective, date care, evident, erau false, după cum falsă era și problema vînzării și achiziționării ce fusese discutată cu el. Solicitîndu-se manifestată imediat de „Săndulescu” și maniera în care și-a etalat pe loc „talentul” de expert

* Sibarit — persoană înclinată spre lux, lene și desiriu. (N.R.)

în materie au permis să se aprecieze că se poate pune în aplicare o combinație cu sorți siguri de izbândă pentru această etapă a urmăririi și în contextul dat. În esență, urma ca pe fondul creat de discuția avută cu șeful său să fie interpus un informator, care să se dea drept străin trimis de „Fifi”. Cu toate riscurile mari pe care le comportă o asemenea măsură s-a considerat că, în condițiile în care se știa cu precizie că urmăritul este ușor influențabil și temător și că cei din străinătate „il au la mână”, rezultatele vor fi cele scontate.

Conform planului, într-o seară, „Săndulescu” a fost „acostat” de „Alfons”, care era instruit să joace rolul străinului trimis de „Fifi”. Salutându-l în „stil occidental”, acesta i-a transmis urări de bine de la „prietenul” său din străinătate. Inginerul a rămas citeva clipe descumpănit, pentru ca apoi să afișeze un zîmbet forțat. „Sintem informați că vreți să vindeți o instalație de producție indigenă și firma mea ar dori s-o achiziționeze. „Fifi” m-a trimis la dumneavoastră să ne sprijiniți, pentru că și noi am fost și vom mai fi atenți” — a șușotit «străinul» confident. Apoi, fără să-i dea răgaz de gândire, a continuat: „Știți că după ce v-ați despărțit în noaptea aceea, la „Continental”, a avut loc un mic accident. Mașina s-a turtit puțin pe stînga, ce să-i faci, gonea ca un nebun, dar el nu are decît niște julituri la un picior și la o mină. Aproape nimic!”. Puțin încurcat, dar fără să ezite prea mult, știindu-se probabil obligat, „Săndulescu” i-a furnizat „străinului” toate datele privind instalația românească, precum și pe cele referitoare la necesarul de import, pe care le aflase după cum s-a arătat anterior.

Pretextînd că nu mîncase mai nimic toată ziua, „Alfons” l-a rugat să meargă împreună la un restaurant. În timpul mesei, conform instrucțiunilor, el a vorbit mult despre persoana lui „Fifi” și și-a exprimat dorința de a afla și părerea lui „Săndulescu” despre acesta. La un moment dat, avînd sarcina să acționeze pentru a obține confirmarea urmăritului că deține în mod ilegal valută, „Alfons” l-a întrebat dacă nu are să-i împrumute două sute de dolari, întrucît el își schimbase aproape toți banii în lei și ar vrea să-și cumpere o haină de blană de la un shop din București. „Săndulescu” a încuviințat și au stabilit să se întilnească a doua zi.

Atitudinea sa din timpul întilnirii cu „Alfons” nu mai lăsa nici un dubiu asupra actelor în care era implicat. Ca urmare, fără a i se aduce la cunoștință, i s-a retras avizul de a mai pleca în străinătate și de a lucra cu documente secrete.

Concomitent, organele de miliție îl descopereau pe „Albu” într-un shop, încălcînd normele legale privind mijloacele de plată străine. În încercarea de a-și ușura situația, acesta a mărturisit imediat că procurase valuta de la „Anca”, soția lui „Săndulescu”. Pentru „confirmare”, „Albu” a fost pus să-i mai solicite telefonic o sută de dolari. „Anca” a fost de acord. S-au întilnit într-un parc, unde fusese organizată prinderea în flagrant, și „Anca” a fost arestată. În timpul cercetărilor, ea a făcut declarații complete în legătură cu „bazarul” ce îl adusese soțul său

din străinătate, evident în schimbul unor acte care lezau interesele statului, pentru că „agoniseala” depășea cu mult posibilitățile provenite din diurnă.

„Săndulescu” a fost reținut și i s-au pus în față declarațiile soției și a lui... „Alfons”. Stupefiat, acesta și-a recunoscut faptele și a arătat că s-a lăsat tîrît de „Fifi” în acțiuni ilegale, neputînd da înapoi deoarece primise pe parcurs de la reprezentantul firmei străine o serie de obiecte de valoare, precum și o importantă sumă de bani, despre care nu raportase, conform legii, nici șefilor săi și nici organelor de stat.

Pentru activitatea sa trădătoare, „Săndulescu” a fost judecat și condamnat potrivit legii penale.

Acest caz evidențiază încă o dată, cu puterea de convingere a faptelor, necesitatea insistenței deosebite pe care organele de securitate trebuie s-o manifeste în verificarea permanentă și complexă a tuturor cetățenilor deținători de secrete de stat ce se deplasează în străinătate, pentru a se preveni acțiunile ostile puse la cale de serviciile de spionaj împotriva țării noastre.

Colonel Constantin BORCAN

DIN

EXPERIENȚA

NOASTRĂ

Aspecte privind cooperarea
dintre organele de securitate
și celelalte formațiuni ale
Ministerului de Interne

1. Unele considerații cu privire la activitatea de cooperare

Îndeplinirea cu succes a sarcinilor de mare răspundere încredințate de partid organelor de securitate presupune, între altele, îmbunătățirea și adaptarea mijloacelor și metodelor specifice muncii la cerințele etapei actuale, perfecționarea continuă a cooperării dintre organele de secu-

ritate, precum și dintre acestea și celelalte formațiuni ale Ministerului de Interne.

După cum se știe, apărarea securității statului, a ordinii de drept și avuției naționale este o sarcină a întregului popor, Ministerul de Interne avînd misiunea nobilă, de o

deosebită răspundere, de a înfăptui — ca organ specializat — politica partidului în acest domeniu, contribuind prin activitatea pe care o desfășoară la asigurarea muncii pașnice, de construcție socialistă, a națiunii române.

Sarcini directe în acest domeniu important revin *Departamentului securității statului*, care, potrivit atribuțiilor prevăzute de lege*), are datoria sacră de a contribui la *apărarea cuceririlor revoluționare ale poporului, a independenței, suveranității și integrității teritoriale a României socialiste*.

O condiție esențială pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor din domeniul apărării securității statului o constituie *cooperarea*, tot mai activă, dintre *organele de securitate și celelalte for-*

2. Aspecte din activitatea de cooperare în cadrul Inspectoratului municipiului București; eficiența acesteia

Acționându-se în spiritul ordinelor conducerii ministerului, la *Inspectoratul municipiului București* s-au întreprins măsuri de mobilizare a întregului efectiv, precum și a potențialului informativ de care se dispune, în vederea executării exemplare a sarcinilor și misiunilor ce-i revin. În acest scop, s-a asigurat o cooperare strinsă și eficientă între organele de securitate și cele de miliție, dezvoltându-se și diversificându-se, totodată, acest mod de lucru și cu celelalte organe de stat, cu organizațiile de masă și obștești, cu factorii educaționali, cu colectivele de oameni ai muncii.

Compartimentele informativ-operative ale Securității municipiului București au extins, de asemenea, sfera cooperării, atât cu serviciile, cit

mașiuni ale Ministerului de Interne, activitate ce trebuie să se realizeze în conformitate cu ordinele în vigoare, pe multiple planuri și sub diverse forme, începând de la schimbul reciproc de informații și continuând cu executarea unor acțiuni în comun, toate acestea subordonându-se aceluiași țel final — prevenirea și contracararea oricărui fapt și fenomene de natură să aducă atingere securității statului. Această activitate presupune coordonarea măsurilor întreprinse de mai multe unități, subunități, compartimente, formațiuni, organe sau cadre, prin stabilirea din timp a celor mai potrivite procedee, mijloace și metode de muncă, în scopul executării în mod operativ și cu deplină eficiență a unor misiuni bine determinate.

și cu sectoarele și circumscriptiile de miliție, obținându-se astfel rezultate însemnate în domeniul *prevenirii unor evenimente și fapte* ce se puteau solda cu consecințe grave pentru economia Capitalei, pentru anihilarea activității mai multor elemente ostile, destrămarea unor antraje formate din persoane care duceau un mod de viață parazitar, prevenirea trecerii frauduloase a frontierei, precum și a scoaterii peste graniță a diferite valori patrimoniale.

Intr-o analiză, la nivelul comenzii organelor de securitate și miliție, a situației informativ-operative de pe unele platforme industriale cu pondere în economia Capitalei, cum sînt „*Militari*“, „*23 August*“, „*Berceni*“, „*Pipera*“ și altele, s-a efec-

tuat un schimb util de informații cu privire la baza de lucru specifică securității și miliției, asupra punctelor și locurilor cu grad mare de vulnerabilitate, precum și a mediilor ce fac obiectul muncii de securitate și miliție. În funcție de situația operativă existentă în fiecare obiectiv, s-au indicat măsurile ce se impuneau cu privire la *amplasarea și reînstruirea potențialului informativ* în vederea creșterii gradului de eficiență și operativitate a muncii de prevenire. De asemenea, au fost stabilite și alte sectoare în care, în raport cu cerințele muncii de securitate și miliție și cu gradul de pericol, se impunea *recrutarea de noi surse informative* pentru realizarea sarcinilor ce revin, în cadrul competențelor, celor două organe.

În același cadru al cooperării, de mare utilitate pentru munca de prevenire s-au dovedit *controalele efectuate în comun cu miliția și pompierii* în majoritatea obiectivelor economice și social-culturale. Cu aceste ocazii s-au constatat și înlăturat diferite deficiențe și stări de lucruri negative, dispunându-se, totodată, măsuri, în cadrul unor termene exprese, de remediere a altor stări negative ce nu se puteau realiza pe timpul desfășurării controalelor. Tot astfel, în raport cu semnalările primite de la rețeaua informativă a securității și miliției, s-au efectuat și alte *controale inopinate*, constatându-se stări periculoase sau preinfracționale, prilejuri care au fost folosite cu operativitate și pentru *verificarea și documentarea unor informații de primă sesizare*.

Procesul măsurilor de cooperare, al schimbului reciproc de informații cu organele de miliție s-a dovedit eficient în mai multe cazuri ce s-au soluționat pe parcurs. Astfel, s-au asigurat în comun măsurile ce se impuneau în cazul „*BEGA*“, care

s-a soldat cu reținerea și cercetarea a peste 50 de elemente vinovate de sustragerea din avutul obștesc și valorificarea în interes personal a unei însemnate cantități de carburanți. S-au recuperat obiecte și alte bunuri în valoare de circa 7,3 milioane lei. Tot pe baza unor informații furnizate de către organele de securitate s-a cooperat cu bune rezultate în acțiunile „*VISCONTI*“ și „*MUREȘAN*“, de la care s-au recuperat bunuri în valoare de circa 1,7 milioane lei. Au fost soluționate, de asemenea, în cadrul unei cooperări fructuoase cu organele de miliție, mai multe cazuri pe linia transporturilor internaționale auto (*contrabandă*); s-a prevenit scoaterea ilegală din țară a unei *statuete de mare valoare*, ce atestă continuitatea poporului român pe aceste meleaguri; au fost anihilate acțiunile unor persoane de *înstrăinare a peste 35 de tablouri*, precum și a altor obiecte de valoare din patrimoniul național.

Activitatea de cooperare cu organele de miliție și cele de pompieri s-a materializat și în domeniul *efectuării de cercetări* la fața locului a unor evenimente ca avarii, explozii, incendii, accidente de muncă soldate cu victime omenești, așa cum au fost, de exemplu, cazurile de la întreprinderea „*Metroul*“, întreprinderea de *medicamente* București, întreprinderea „*23 August*“, întreprinderile „*Danubiana*“, „*Policolor*“ și altele.

În activitatea de cooperare, organele de securitate au primit un sprijin prețios și eficient din partea organelor de miliție în soluționarea mai multor cazuri specifice din munca de securitate. Așa, de exemplu, urmărindu-se acoperirea unor metode și mijloace ale muncii de securitate, cu sprijinul organelor de miliție s-au efectuat percheziții do-

*) Atribuțiile stabilite prin *Decretul nr. 121/1978*, privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne.

miciliare la anumite elemente cu antecedente politice și penale, unde s-au descoperit diferite lucrări leționare. însemnate cantități de materiale cu conținut mistico-dușmănos, armament, aur, valută etc., ceea ce a condus la finalizarea celor mai multe din aceste cazuri prin măsuri de competența miliției. Semnificativă a fost îndeosebi cooperarea în cazul „TIPĂRITURILE“, finalizat prin trimiterea în instanță a 25 de persoane, în majoritate conducători ai sectei ilegale „Advențiști reformiști“, care, în schimbul unor mari sume bănești, au atras în activitatea de multiplicare a mai multor materiale mistico-reacționare — *primite din exterior* — elemente coruptibile din anumite unități socialiste. Acestea au tipărit sau multiplicat în incinta și cu mijloacele unităților respective 5.426 de broșuri și 854 de cărți de literatură mistico-religioasă, însumând peste 2 milioane de pagini. Cu ocazia perchezițiilor efectuate au fost ridicate și confiscate materialele respective, împreună cu suma de 393.000 lei. Similar s-a procedat și în cazurile „ADAM“ și „SIMIONESCU“, foști membri ai organizației legionare, de la care s-au ridicat diferite materiale cu conținut ostil.

Ca urmare a unei cooperări eficiente cu organele de miliție s-au efectuat documentarea și trimiterea în instanță a 69 de persoane din Capitală, care au fost condamnate conform Decretului 153/1970 pentru acțiuni în grup cu caracter anarhic și mod de viață parazitar, precum și aplicarea de amenzi contravenționale la 71 de persoane din municipiul București care în anul 1979 au încercat să treacă în mod fraudulos frontiera de stat a R. S. România.

Considerăm că există deja o bună experiență în cooperarea cu organele de miliție, care s-a efectuat și se efectuează pentru prevenirea și

contracurarea acțiunilor acelor categorii de elemente ce încearcă să afecteze climatul social-politic și să tulbure ordinea și liniștea publică în Capitală, în preajma unor evenimente importante (*congrese, aniversări, vizite de lucru ale conducerii superioare de partid și de stat, primiri ale unor înalți oaspeți de peste hotare, reuniuni internaționale etc.*). Este cunoscut că astfel de elemente, pentru a atrage atenția asupra lor, în împrejurările sus-menționate tind să-și amplifice acțiunile, sperând că pe asemenea căi ar putea să determine organele de partid și de stat să le rezolve cererile pentru plecarea definitivă în străinătate.

A fost realizată o cooperare eficientă și în domeniul *prevenirii acțiunilor de penetrare a dispozitivelor de securitate și gardă* de către diferiți jălbari sau bolnavi psihic. În acest scop, s-au stabilit sarcini și răspunderi concrete pentru fiecare organ în parte, conform indicațiilor conducerii unității.

Desigur că prin aspectele abordate nu a fost epuizată întreaga problemă a cooperării dintre unități în cadrul multitudinii de situații în care această activitate se impune. În prezent, față de alte perioade, se impune o cit mai activă cooperare între unități, în scopul asigurării — în conformitate cu documentele de partid, cu ordinele și indicațiile comandantului nostru suprem, tovarășul Nicolae Ceaușescu

— unei prevenirii eficiente a oricăror infrațiuni îndreptate împotriva securității statului, a lărgirii și diversificării formelor de conlucrare prin mobilizarea tuturor forțelor de care dispunem, a instruirii lor cit mai temeinice, pentru executarea sarcinilor și misiunilor ce ne sint încredințate.

Colonel Gheorghe DĂNESCU
Colonel Emilian GEORGESCU

M I C R O I N T E R V I U

FILMELE REALIZATE PE PROFILUL APĂRĂRII SECRETULUI DE STAT POT FI FOLOSITE ÎN MOD INGENIOS

— Așadar, stimate tovarășe colonel Aurel Mihalcea, după cum rezultă din situația de difuzare a filmelor, „Poliță în alb“ a avut succes pe raza județului Neamț. În ce a constat acesta și cum vi-l explicați?

— Intr-adevăr, filmul „Poliță în alb“ a avut la noi un succes deosebit. El a fost vizionat de specialiștii în cercetare și de alți oameni ai muncii din obiectivele social-economice, atât din municipiul Piatra Neamț, cât și din celelalte localități ale județului. Succesul lui a constat nu numai în bunele aprecieri exprimate de cei ce l-au vizionat, ci și în obținerea unor rezultate operative.

— Nu este prea mult spus obținerea de rezultate operative?

— Dacă se are în vedere ceea ce am reușit noi să realizăm, afirmația că unitățile informativ-operative pot reuși combinații ingenioase folosind filmele produse în Studioul cinematografic al Ministerului de Interne nu mi se pare deloc hazardată.

— Ne puteți da unele amănunte în legătură cu modul cum ați procedat dumneavoastră?

— Respectând principiul conspirativității, pot spune că, după vizionarea filmului, în urma unor combinații întreprinse prin mijloace specifice muncii noastre, au fost situații cind unii deținători de secrete de stat ne-au informat despre aspecte importante ale relațiilor ce le-au avut cu persoane străine suspecte de spionaj, despre care nu dețineam suficiente date concludente. Spre exemplu, în prima zi de audiență după difuzarea filmului, am avut un dialog interesant cu cercetătorul „Iulică“, în urma căruia am reușit să schițăm adevăratul „portret“ al cetățeanului străin „Duk“ și să intuim preocupările acestuia de natură informativă. Verificările noastre ulterioare au confirmat sesizările lui „Iulică“, iar prin măsurile de prevenire pe care le-am luat am stăvilat încercările străinului de a cunoaște rezultatele obținute în cadrul unor teme de cercetare.

De asemenea, unele persoane, cunoscute că întrețin relații neoficiale cu diverși străini și primesc cadouri pe care nu le declară conform legii, după ce au vizionat „Poliță în alb“ s-au prezentat din proprie inițiativă la organele de securitate, cu dorința de a face referiri concrete asupra acestor relații și a cere indicații cum să procedeze în viitor, pentru a nu li atrase la eventuale acțiuni de trădare. Este semnificativ cazul inginerului „Valer“, lucrat activ de noi, care și-a făcut adevărate procese de conștiință, intuind „ținta“ exceselor de amabilitate ale partenerilor străini față de care s-a lăsat măgulit. Inițial, s-a destăinuit unei surse, dar într-un scurt timp mi s-a oferit prilejul să discut direct cu el, clarificând suspiciunile existente asupra sa.

S-au obținut și date din care s-a desprins faptul că o serie de elemente aflate în atenția noastră, când au fost abordate de colegi în diferite ocazii pentru a-și spune impresiile despre film, au manifestat o stare de nervozitate, de îngrijorare sporită.

— Care a fost momentul când ați întrezărit posibilitatea exploatării filmului „Poliță în alb” la asemenea parametri?

— Înainte de începerea filmărilor propriu-zise am fost consultat asupra scenariului literar. L-am studiat cu mult interes, profesional așa spune, și am fost plăcut impresionat de problematica pe care o aborda. Personal, simțeam de mai mult timp nevoia folosirii în munca informativ-operativă a unor mijloace noi. Am sperat de multă vreme să găsească posibilitatea de a așeza alături, într-o sală „de spectacol”, pe doi dintre „protagoniștii” urmăririi informative, respectiv suspectul și informatorul, cărora timp de o oră să le pot adresa unele întrebări, să le dau variante de răspuns, iar apoi să le cunosc părerea. Și această posibilitate mi-a oferit-o filmul „Poliță în alb”.

Consider, în încheiere, că prezentarea filmelor realizate pe profilul apărării secretului de stat, fără o pregătire a vizionărilor ori fără cunoașterea reacțiilor ulterioare din partea persoanelor aflate în atenție înseamnă a nu folosi întreaga gamă a mijloacelor ce ne stau la îndemână, posibilitățile largi pe care acestea ni le oferă.

Microinterviu realizat de
Maior Constantin VOIVOZEANU

Semnal editorial

În curând, prin grija Serviciului editorial și cinematografic, va fi pusă la dispoziția cadrelor din aparatul de securitate lucrarea intitulată: „Sarcinile ce revin organelor de securitate pentru apărarea secretului de stat”, elaborată de un colectiv de autori din U.M. nr. 0625/C.P. București și Școala militară de ofițeri activi a Ministerului de Interne.

Lucrarea subliniază de la bun început importanța apărării secretului de stat în Republica Socialistă România, continuă cu obligațiile ce revin organelor de securitate din legislația în vigoare în acest domeniu, tratează apoi pe larg organizarea și desfășurarea muncii informativ-operative în obiective, locuri și medii, în scopul prevenirii, descoperirii și urmăririi oricăror fapte de natură să aducă atingere secretului de stat și se încheie cu un capitol referitor la modalitățile folosite de aparatul de securitate pentru educarea cetățenilor în spiritul vigilenței, al apărării cu fermitate a secretului de stat.

Privită în ansamblu, această nouă apariție editorială, fundamentată nu numai pe considerații teoretice, ci și pe exemple din munca practică, constituie o metodologie de lucru utilă în primul rind lucrătorilor din compartimentele de specialitate. Ea poate fi însă consultată cu folos de toate cadrele din aparatul de securitate.

Colonel Dimitrie BALAN



TENDINȚE MODERNE DE APLICARE A HIPNOZEI ÎN MUNCA DE INVESTIGAȚII POLIȚIENEȘTI

„În cel mult zece ani, toate organele polițienești vor ajunge să folosească hipnotismul”. Această opinie este ferm exprimată în paginile publicației britanice „POLICE JOURNAL” nr. 1/1980. Principalele argumente și exemple concrete pe care publicația menționată le aduce în sprijinul unei asemenea opinii sînt redată succint în cele ce urmează.

Folosind tehnicile hipnotismului, organele polițienești din S.U.A. și Anglia demonstrează că martorii pot furniza multe și semnificative date suplimentare ofițerilor care conduc investigațiile în anumite cazuri. În plus, hipnoinvestigatorii fac proba faptului că martorii și victimele unei infracțiuni își pot aminti sub stare de hipnoză detalii pe care altminteri nu sînt în stare, sub nici o formă, „să le aducă la suprafața” memoriei lor.

Poliția californiană, bunăoară, face de multă vreme apel la serviciile pe care tehnica hipnotismului, utilizată în mod judicios, le poate aduce. Unul dintre specialiștii în materie, GLENN ALDEN BOUCK, care a colaborat pînă acum cu poliția la elucidarea a sute de cazuri, și-a adus contribuția mai ales la soluționarea unor probleme delicate în cazurile de răpire, viol și violență, ale căror victime erau de sex feminin. Adesea, în asemenea situații, din memoria victimelor se șterg unele detalii de importanță vitală pentru identificarea și capturarea autorilor faptei.

Un exemplu recent se referă la cazul unei fete de 14 ani, indiană din S.U.A., grav lovită la cap și găsită în această stare pe o șosea din California. La spital, ofițerii de poliție au încercat să afle cîte ceva de la victimă, dar aceasta nu-și putea aminti absolut nimic. S-a apelat la G. A. BOUCK care, treptat, a reușit s-o facă să-și amintească sub hipnoză ce se întimplase, și anume că fusese atacată de un grup de cinci fete. Relatarea victimei, confruntată cu depozițiile martorilor, l-a dus pe ofi-

terul investigator la clarificarea cazului. Potrivit declarațiilor acestui ofițer, folosirea tehnicilor hipnotismului a fost „sută la sută încununată de succes“.

Arătând că asemenea tehnici sînt în măsură să furnizeze numeroase amănunte semnificative, specialistul american amintit a precizat totodată că victimele care au suferit traume grave elimină automat din zona conștiinței multe amănunte neplăcute. „Dar faptele nu sînt uitate“, a subliniat în continuare expertul. „Ele sînt păstrate în subconștient. Hipnoza este starea de retrăire în care noi deschidem subconștientul“.

Organele de poliție californiene au reușit, de asemenea, să prindă în numai cîteva ore pe autorul unei infrațiuni de viol comise asupra unei fete în vîrstă de 8 ani. Adusă în stare de hipnoză, victima a reușit să și-l amintească atît de viu și de precis pe infractor, încît exclusiv pe această bază a fost posibilă rapidă rezolvare a cazului.

Deși sînt recunoscute numeroase succese de acest gen, înregistrate pînă acum ca urmare a utilizării tehnicilor hipnotismului, probele obținute pe calea hipnozei nu sînt încă acceptate ca atare de judecătorii din S.U.A. În mod obligatoriu, asemenea probe trebuie să fie totdeauna corelate cu diversele depoziții făcute în stare de veghe. După unii juriști, utilizarea hipnotismului ar implica riscul ca martorilor să li se sugereze răspunsurile pe care ofițerul investigator ar dori să le audă, iar aceste răspunsuri ar putea să nu concorde cu ceea ce martorii au văzut și auzit realmente.

Recunoscîndu-i însă de mai multă vreme hipnotismului statutul de instrument deosebit de eficient în investigații, poliția din Los Angeles este azi „cea mai avansată din S.U.A. în domeniul folosirii hipnozei în munca de poliție“. Încă acum patru ani, în acest oraș a fost înființat Institutul de hipnoză pusă în slujba poliției, unde au fost instruiți pînă în prezent peste două mii de ofițeri care au devenit hipnoinvestigatori.

Dr. MARTIN REISER, specialist în materie și, astăzi, angajat permanent al poliției din Los Angeles, a declarat că începutul utilizării hipnotismului în poliție s-a făcut incidental. „Doi investigatori ai unui caz de omucidere, ajunși într-un impas, m-au întrebat dacă n-ar fi util să se folosească hipnotizarea unei martore pentru a o ajuta pe respectiva persoană să-și amintească mai bine cum s-au petrecut faptele“. Căzînd de acord asupra oportunității acestui experiment, investigatorii și hipnotizorul au obținut de la martoră „o descriere mult mai precisă“ a suspectului, iar acea descriere s-a dovedit a fi într-adevăr exactă cînd făptașul a fost prins.

O altă confirmare a eficienței tehnicilor hipnotismului a constituit-o modul de soluționare a cazului răpirii unui autobuz ce transporta școlari. Acceptînd să se lase hipnotizat de cîteva ofițeri ai poliției californiene ce stăpîneau tehnica hipnotizării, șoferul autobuzului și-a putut aminti sub hipnoză semnalmentele răufăcătorilor și chiar numărul de înmatriculare al automobilului folosit de aceștia, date pe care, din cauza șocului psihic suferit, șoferul respectiv nu era capabil să și le reamintească în stare de veghe.

Deși majoritatea experților au căzut de acord asupra faptului că nu este exclus ca un martor să nu spună întotdeauna adevărul, chiar cînd i se aplică procedeele hipnotismului, rămîne semnificativă apre-

cierea lui BRADLEY KUHNS, consilier al poliției din Los Angeles, care susține că prin folosirea hipnozei investigatorii pot mări cu pînă la 60 la sută volumul de informații utile obținute de la martori.

Semnificativă — deși foarte discutabilă — este și opinia sa potrivit căreia subconștientul „înregistrează literalmente“ tot ceea ce este perceput cu ajutorul simțurilor, iar hipnotismul dă specialiștilor posibilitatea să se racordeze întrucîtva la această „extraordinară bancă de date“.

Traducere și prelucrare de
Maior Nicolae OLTEANU

ȘTIATI CĂ

...instruirea cadrelor și agenților serviciilor de informații care vizează obținerea de date din instituțiile de cercetări este foarte minuoasă și la obiect? Revista „Der Spiegel“ — care într-un articol a insistat asupra acestui aspect — a descris faptul că la un spion s-au descoperit instrucțiuni prin care i se solicitau informații despre: organizarea internă a institutului în care lucra; sarcinile fiecărui compartiment de muncă; valoarea științifică a rezultatelor cercetării; volumul și importanța lucrărilor institutului pentru alte organisme științifice și economice; date de apreciere a cadrelor cu funcții de conducere (din punct de vedere politic și profesional); schițarea și evaluarea legăturilor institutului cu institute similare din alte țări.

...avioanele S.U.A. „BLACKBIRD“ — model „SR-71“ — folosite în scopuri de spionaj dispun de cea mai mare viteză de zbor și ating înălțimi

inaccesibile altor tipuri de avioane cu pilot? Datorită faptului că poate emite semnale de bruij radio-radar, „BLACKBIRD“ poate să-și ștergă imaginea de pe ecranul radarului de urmărire; aparatul este dotat cu radare laterale — cu rază mare de acțiune — ce pot pătrunde adînc în teritoriile statelor străine, fără ca avionul să violeze frontierele acestora și dispune de teleobiective ce pot realiza o sută de mii de secvențe foto pe oră. Americanii afirmă că și forțele armate ale U.R.S.S. au fost dotate cu avioane ce pot concura cu „S.R.-71“ menționat mai sus.

...pe teritoriul R. F. Germania noile secte religioase își fac simțită prezența din ce în ce mai mult? Într-un studiu publicat în R.F.G. se precizează că aproximativ 150.000 de tineri vest-germani sînt aderenți ai diferitelor secte.

Rubrică realizată de
Căpitan Maria BUGA

BIBLIOGRAFIE

LA TEMELE PENTRU PREGĂTIREA DE SPECIALITATE A
CADRELOR DIN ORGANELE DE SECURITATE

(CONVOCARILE A III-a ȘI A IV-a/1980)

A. Teme comune pentru toate cadrele (Convocarea a III-a)

1. Tema: *Principalele concluzii ce se desprind din analiza muncii cu rețeaua informativă de securitate folosită în problemele, obiectivele, locurile și mediile allate în răspundere. Cerințe și căi de optimizare a procesului de creare și folosire a rețelei informative.*

— Nicolae Ceaușescu: Cuvintare la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne — 23 decembrie 1976, broșură, Ed. pol., 1976; Mesajul adresat lucrătorilor Ministerului de Interne cu prilejul împlinirii a 30 de ani de la crearea organelor de securitate („Securitatea” nr. 4/1978).

— Ordinul ministrului de interne nr. 000875/1976.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului, difuzat la unități cu nr. D/0012.061 din 08.10.1979.

Se mai pot consulta:

— Publicația „Securitatea” nr. 1/1979, pag. 3; nr. 4/1979, pag. 7; nr. 1/1980, pag. 4 și 9; nr. 2/1980, pag. 4; nr. 3/1980, pag. 13, 26, 33 și 38.

2. Tema: *Organizarea și desfășurarea muncii de securitate în mediul rural. Conlucrarea cu organele și formațiunile de miliție în realizarea sarcinilor privind apărarea securității statului.*

— Nicolae Ceaușescu: Cuvintare la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne — 23 decembrie 1976, broșură, Ed. pol., 1976.

— Hotărârea Consiliului de conducere al Ministerului de Interne din 22 iunie 1976.

— Ordinul ministrului de interne nr. 000875/1976.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului, difuzat la unități cu nr. D/0012.061 din 08.10.1979.

Se mai pot consulta:

— Publicația „Securitatea” nr. 4/1979, pag. 7; nr. 2/1980, pag. 4; nr. 3/1980, pag. 13 și 33.

3. Tema: *Folosirea în munca de securitate a calculatorului electronic. Sisteme informatice în domeniul muncii de securitate și posibilități de valorificare superioară a rezultatelor prelucrării automate a datelor. Sarcinile unităților privind furnizarea, actualizarea și utilizarea datelor.*

— Hotărârea C.C. al P.C.R. din aprilie 1972 cu privire la perfecționarea sistemului informațional economico-social, introducerea sistemelor de conducere cu mijloace de prelucrare automată a datelor și dotarea economiei naționale cu tehnică de calcul în perioada 1971—1980.

— Nicolae Ceaușescu: Expunere la deschiderea colocviului privind problemele științei conducerii societății, Ed. pol. — 1972.

— Ordinele ministrului de interne nr. 150/1972; nr. 001050/1977; nr. 000700 din 1975; nr. 000875/1976; nr. 0691/1975; nr. D/00120/1979.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului, difuzat la unități cu nr. D/0012.061 din 08.10.1979.

Se mai pot consulta:

— Aspecte privind perfecționarea sistemului informațional în Ministerul de Interne — Serviciul editorial — 1977.

— Publicația „Securitatea” nr. 4/1979, pag. 7; nr. 1/1980, pag. 4; nr. 2/1980, pag. 23; nr. 3/1980, pag. 43.

B. Teme comune pentru toate cadrele (Convocarea a IV-a)

Tema: *Sarcinile și modul de acțiune ale organelor de securitate în situația declarării stării de necesitate ca urmare a producerii unor calamități, incendii sau catastrofe de mari proporții.*

— Legea nr. 2/1978 privind apărarea civilă a R. S. România (Buletin Oficial nr. 24 din 27 martie 1978).

— Decretul nr. 140/1978 privind organizarea activității pentru prevenirea, limitarea și înlăturarea urmărilor calamităților naturale, incendiilor sau catastrofelor de mari proporții; Decretul nr. 430/1978 privind unele măsuri pentru apărarea civilă (Buletin Oficial nr. 103 din 13 noiembrie 1978); Decretul nr. 232/1974 privind prevenirea și stingerea incendiilor (republicat în Buletinul Oficial nr. 71 din 2 august 1978).

— Ordinul ministrului de interne nr. 01570/1979 privind organizarea și conducerea activităților de apărare civilă în unitățile Ministerului de Interne; Ordinul nr. S/1556/1979 privind prevenirea și stingerea incendiilor; Ordinul nr. 001670/1980 de aprobare a instrucțiunilor cadru privind alarmarea unităților Ministerului de Interne.

Se mai pot consulta:

— Gazeta „În slujba patriei” nr. 29 din 17 iulie 1978, problematica apărută pe această temă.

— Publicația „Securitatea” nr. 1/1977, pag. 1; nr. 4/1979, pag. 7; nr. 2/1980, pag. 4.

Tema: *Aspecte concrete din cazurile rezolvate sau allate în lucru privind folosirea combinațiilor, infiltrărilor, jocurilor operative și altor metode ofensive de muncă pentru culegerea, verificarea și exploatarea informațiilor.*

— Ordinul ministrului de interne nr. 000875/1976.

— Lucrarea: „Combinații și legende informative”, Serviciul editorial și cinematografic — 1976.

— Publicația „Securitatea” nr. 4/1979, pag. 7 și 47—53; nr. 1/1980, pag. 4 și 65—73; nr. 2/1980, pag. 4 și 72—76; nr. 3/1980, pag. 61 și 63.

Tema: *Căi de perfecționare a conlucrării dintre organele de securitate, precum și dintre acestea și celelalte unități și formațiuni ale Ministerului de Interne.*

— Decretul nr. 121/1978 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne.

— Ordinele ministrului de interne nr. 000875/1976; nr. 0090514/1977; nr. 001370 din 1978, cap. VII.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului, difuzat la unități cu nr. D/0012061 din 08.10.1979.

— Planul de măsuri privind perfecționarea activității de cooperare dintre organele de securitate, cele de miliție, trupele de securitate și pompieri în vederea apărării avuției naționale, difuzat de Direcția secretariat-juridică a Ministerului de Interne cu nr. 095159 din 1 martie 1980.

— Publicația „Securitatea” nr. 4/1979, pag. 7; nr. 1/1980, pag. 37; nr. 2/1980, pag. 4; nr. 3/1980, pag. 33, 55 și 67.

Se mai pot consulta:

— Publicația „Securitatea” nr. 1/1979, pag. 67; nr. 2/1979, pag. 72; nr. 1/1980, pag. 65; nr. 2/1980, pag. 30.

C. Teme specifice (Convocarea a III-a)

Informații interne

Tema: *Conlucrarea dintre compartimentele de informații interne pentru prevenirea și neutralizarea activității ostile a elementelor cu legături și influențe pe raza mai multor județe.*

— Nicolae Ceaușescu: Cuvîntare la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne — 23 decembrie 1976, broșură, Ed. pol., 1976.

— Ordinul ministrului de interne nr. 000875/1976.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului, difuzat la unități cu nr. D/0012.061 din 08.10.1979.

Se mai pot consulta:

— Publicația „Securitatea” nr. 4/1979, pag. 7; nr. 1/1980, pag. 4, 31 și 37; nr. 2/1980, pag. 4 și 30; nr. 3/1980, pag. 33.

Contrainformații în sectoarele economice

Tema: Sarcinile ce revin ofițerilor de contrainformații în sectoarele economice pentru prevenirea oricăror acte care pot aduce prejudicii grave în domeniul investițiilor și al calității produselor.

— Nicolae Ceaușescu: Cuvîntare la Consfătuirea de lucru de la C.C. al P.C.R. din 29—30 mai 1980, „Scinteia”, 1 iunie 1980; Cuvîntare la Ședința plenară lărgită a Consiliului Național al Oamenilor Muncii, 13 iunie 1980, „Scinteia”, 14 iunie 1980.

— Decretul nr. 77/1971 privind organizarea și funcționarea Inspectoratului General pentru Controlul Calității Produselor; Decretul nr. 398/1973 privind activitățile de livrare și asistență tehnică de specialitate la montarea și punerea în funcțiune a utilajelor, echipamentelor și instalațiilor complexe; Decretul nr. 686/1973 privind asigurarea calității produselor provenite din import.

Se mai pot consulta:

— Revista română de drept nr. 3/1980, pag. 7—17.

— Documentarul trimis la inspectoratele județene de Direcția a II-a cu nr. D/0098.232 din 16 mai 1980.

— Publicația „Securitatea” nr. 2/1979, pag. 25; nr. 4/1979, pag. 7; nr. 1/1980, pag. 4; nr. 2/1980, pag. 4; nr. 3/1980, pag. 38.

Contraspionaj

Tema: Măsuri pentru depistarea legăturii impersonale iolosită în activitatea serviciilor de spionaj străine.

— Ordinul ministrului de interne nr. D/00120/1979.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului, difuzat la unități cu nr. D/0012.061 din 08.10.1979, cap. I, pct. 9, lit. d și cap. II, pct. 1, lit. a și d.

Se mai pot consulta:

— Lucrarea: „Forme, metode, mijloace de acțiune folosite și categorii de informații căutate de serviciile de spionaj și cercurile reacționare din străinătate în activitatea ostilă desfășurată împotriva R. S. România, Serviciul editorial, 1980.

— Documentarul difuzat de Direcția a III-a cu nr. 3/00330181/21.04.1976.

Tema: Organizarea activității de depistare a persoanelor suspecte de trădare din rîndul celor care au fost la post, la studii sau la specializare în străinătate.

— Ordinul ministrului de interne nr. D/00120/1979, art. 6, lit. d.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului, difuzat la unități cu nr. D/0012.061 din 08.10.1979, cap. I, pct. 4, lit. j; pct. 9, lit. g; cap. II, pct. 1, lit. a și d.

Se mai pot consulta:

— Publicația „Securitatea” nr. 2/1980, pag. 8—9.

— Lucrarea: „Forme, metode, mijloace de acțiune folosite și categorii de informații căutate de serviciile de spionaj și cercurile reacționare din străinătate în activitatea ostilă desfășurată împotriva R. S. România”, Serviciul editorial, 1980, pag. 30—33.

Tema: Particularități în organizarea muncii informative în rîndul comerțanților străini originari din România.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului, difuzat la unități cu nr. D/0012.061 din 08.10.1979, cap. I, pct. 8, lit. d; cap. II, pct. 1, lit. a și d.

— Publicația „Securitatea” nr. 4/1978, pag. 27—39; nr. 2/1980, pag. 9.

Antiterorism

Tema: Sarcinile ce revin compartimentelor specializate în lupta antiteroristă pentru asigurarea pazei, securității, controlului antiterorist și antideturnare la aeroporturile cu trafic intern și internațional.

— Nicolae Ceaușescu: Expunere la Ședința activului central de partid și de stat, 3 august 1978, Ed. pol. București, 1978, pag. 47—49.

— Decretul Consiliului de Stat nr. 121/1978 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne, capitolul II.

— Ordinul comandantului suprem al Forțelor armate nr. H-003785/1978 și Instrucțiunile nr. M-36/1978.

— Ordinele ministrului de interne nr. 001370/1978; nr. 001084/1977; nr. D/00120/1979.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului, difuzat la unități cu nr. D/0012.061 din 16.10.1979.

Se mai pot consulta:

— Publicația „Securitatea” nr. 1/1979, pag. 47; nr. 3/1979, pag. 33; nr. 4/1979, pag. 7 și 27; nr. 1/1980, pag. 53; nr. 2/1980, pag. 4; nr. 3/1980, pag. 26.

Contrainformații militare

Tema: Atribuțiile și modul de acțiune ale ofițerilor de contrainformații militare în cercetarea la fața locului în caz de evenimente deosebite (avarii, incendii, dispariții sau sustrageri de armament, muniții, substanțe explozive sau toxice, documente secrete etc.).

— Nicolae Ceaușescu: Cuvîntare la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne — 23 decembrie 1976, Ed. pol. — 1976, pag. 10—11.

— Codul de procedură penală al R. S. România, art. 91—97, 129 și 131.

— Ordinele ministrului de interne nr. S-341/1973 și D/00115/1979.

Se mai pot consulta:

— Publicația „Securitatea” nr. 2/1978, pag. 56; nr. 3/1979, pag. 48; nr. 4/1979, pag. 7; nr. 2/1980, pag. 4.

Cercetări penale

Tema: Cercetarea penală a infracțiunilor săvîrșite la bordul aeronavelor și a celor de capturare a acestora.

— Decretul nr. 516, publicat în Buletinul Oficial nr. 56 din 30.12.1953, modificat prin Decretul nr. 204 (Buletinul Oficial nr. 15 din 11 mai 1956); Decretul nr. 212 (Buletinul Oficial nr. 17 din 20 iunie 1959); Decretul nr. 342 (Buletin Oficial nr. 85 din 17 iulie 1980); Decretul nr. 60 (Buletinul Oficial nr. 51 din 30 mai 1975).

— Decretul nr. 416/1979 privind modul de acțiune împotriva aeronavelor infractoare la regimul de zbor în spațiul aerian al R. S. România (Buletinul Oficial nr. 95 din 7 decembrie 1979).

Se mai pot consulta :

— G. Antoniu : *Infracțiuni prevăzute în legi speciale*, Ed. științifică și enciclopedică, București — 1976, pag. 75—82.

D. Teme specifice (Convocarea a IV-a)

Informații interne

Tema : *Particularități în supravegherea informativă a unor categorii de cetățeni străini aflați la studii în țara noastră, suspecti că desășoară acțiuni potrivnice intereselor securității statului român.*

— Nicolae Ceaușescu : *Expunere la Ședința activului central de partid și de stat*, 3 august 1978, Ed. pol. — 1978.

— Ordinele ministrului de interne nr. 000875/1976 ; nr. D/00120/1979.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului, difuzat în unități cu nr. D/0012.061 din 08.10.1979.

Se mai pot consulta :

— Documentarele trimise de Direcția I inspectoratelor județene cu nr. D/0094520/7.12.1979 ; D/0064034/13.03.1980 ; D/0073775/24.04.1980 ; D/0064047/15.05.1980.

— Publicația „Securitatea” nr. 2/1979, pag. 12 și 49 ; nr. 3/1979, pag. 41 ; nr. 4/1979, pag. 7 ; nr. 1/1980, pag. 9 și 31 ; nr. 2/1980, pag. 4, 36 și 64 ; nr. 3/1980 pag. 26 și 33.

Contraspionaj

— Tema : *Organizarea supravegherii informative a radioamatorilor, a lila-teliștilor care au legături cu străinătatea și a membrilor unor asociații din țara noastră din care fac parte și cetățeni străini.*

— Ordinul ministrului de interne nr. 000875/1976.

— Publicația „Securitatea” nr. 2/1977, pag. 54.

— Documentarul ce va fi trimis compartimentelor pe profil de Direcția a III-a.

Contrainformații militare

Tema : *Particularități în organizarea și desfășurarea muncii de contrainformații în mediul geografic și de relații al unităților și cadrelor militare.*

— Nicolae Ceaușescu : „România pe drumul desăvârșirii construcției socialiste”, vol. 2, Ed. pol. — 1968, pag. 404—407 ; Cuvântare la Adunarea activului de partid și a cadrelor de conducere din Ministerul de Interne — 23 decembrie 1976, Ed. pol. — 1976, pag. 12—15 și 17—18.

— Decretul nr. 121/1978 privind organizarea și funcționarea Ministerului de Interne.

— Ordinele ministrului de interne nr. 000875/1976 ; nr. D/00120/1979.

— Programul de măsuri al Departamentului securității statului, difuzat la unități cu nr. D/0012.061 din 08.10.1979.

Se mai pot consulta :

— Publicația „Securitatea” nr. 2/1979, pag. 52 și 76 ; nr. 3/1979, pag. 28 ; nr. 4/1979, pag. 7 și 50 ; nr. 1/1980, pag. 4, 9 și 31 ; nr. 2/1980, pag. 4, 36, 41, 77 și 80.